

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
29. новембар 2018. године

(Седница је почела у 10.15 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 94 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 88 народних посланика и да имамо услове за даљи рад.

Да ли неко жели да постави питање, да затражи обавештење или објашњење, у складу са чланом 287?

Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Принуђени смо да поновимо посланичко питање које смо поставили пре извесног времена директорки Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање зато што је одговор који смо добили био апсолутно непотпун и, заправо, на наше посланичко питање уопште није одговорено.

Ми смо били веома прецизни код постављања нашег питања. Експлицитно смо тражили табеларни преглед по месецима за све месеце важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, у којем смо тражили да нам се доставе сви месечни износи пензија по решењима и сви месечни износи пензија у исплати и месечне разлике ових износа,

табеларно за сваки месец током којег је важио овај привремени закон. Желели смо да сваку месечну разлику окаматимо законском затезном каматом и утврдимо његову садашњу вредност, односно тачније вредност на дан 31. децембра 2018. године.

Уместо табеларног прегледа, ми смо добили један краћи допис у којем нам је наведено да ће пензија која је за време важења привременог закона износила 30.000 по престанку важења привременог закона износити 32.000, пензија која је износила 50.000 износиће 53.000 итд. То није табеларни преглед који смо тражили и то нису подаци, није заправо одговор на наше посланичко питање.

Табеларни преглед месечних износа пензија по решењима месечних износа пензија у исплати и месечних разлика ове две групе износа потребни су нам из простог разлога што желимо да видимо колико ће тај новац који пензионерима није исплаћен током важења привременог закона износити када се окамати на дан 31. децембра 2018.

Потом желимо да на такав износ обрачунамо унапред законску затезну камату до неког евентуалног дана коначне исплате, да видимо колика би то обавеза државе Србије била уколико би се држава Србија одлучила на оно што ми мислимо да је исправно, а то је да тај новац пензионерима у неком догледном временском периоду, у блиској будућности, врати. Јер то би у суштини требало да буде позајмица коју су пензионери, силом слова привременог закона, били у обавези да прихвате и да на неки начин током четири године важења тог привременог закона кредитирају државу.

Мислимо да је ред да држава изађе с неким планом пред пензионере и да тај новац врати. Дакле, због тога нам је потребна ова табеларна информација, да видимо да ли је могуће у неком периоду тај новац вратити и да видимо како да се то уклопи у буџет о којем иначе на текућој седници и расправљамо.

Следеће питање које желимо да упутимо тиче се проблематике извршења буџета за текућу годину, с обзиром на то да је пракса у овом парламенту да се о извршењу буџета не расправља, да се извршење буџета не добија и да заправо народни посланици немају прецизан увид у то на шта се троши новац за који се годину дана раније од њих тражи да својим гласом одобре да буде потрошен.

Ми смо поставили питање министру без портфеља задуженом за регионални развој и јавна предузећа. Када је усвајан буџет за 2018. годину, одобрена су 823 милиона за кључни пројекат овог министарства, који се зове „Подршка спровођењу мера равномерног регионалног развоја Републике Србије“. Тада је народним посланицима достављен само један опис тог пројекта, на основу ког је требало да посланици одобре трошење

ова 823 милиона. Наведено је да се тај новац тражи за усмеравање и усклађивање рада Министарства и посебних организација у области регионалног развоја и у области јавних предузећа и привредних друштава одбрамбене индустрије. Наведено је да је циљ овог пројекта побољшање параметара регионалног развоја. То су мање-више све информације које посланици добију када треба да кажу да ли одобравају да се за овакве ствари потроши осам стотина и нешто милиона динара пара пореских обвезника или не.

Интересује нас који су тачно параметри регионалног развоја побољшани, које су мере регионалног развоја спровођене, у којем проценту су те мере реализоване и, наравно, колико је то све грађане Србије коштало, односно колика је реализација буџетирана 823 милиона пара пореских обвезника, да видимо тачно и прецизно на шта је тај новац потрошен. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Миладин Шеварлић: Пословник.)

Посланиче Шеварлићу, могу да вам дам да поставите питање, али не могу повреду Пословника. Ако желите питање, обавештење, објашњење, ја ћу вам дати реч одмах. Да ли желите?

(Миладин Шеварлић: Не.)

Нећете да постављате питање? Добро. Размислите, ви сте једини из посланичке групе, али Пословник не могу, нисмо почели да радимо.

Реч има Славиша Ристић.

СЛАВИША РИСТИЋ: Захваљујем се.

Госпођо председавајућа, прво питање желим да поставим вама као председнику Народне скупштине Републике Србије, а оно гласи – када ћете, у складу с вашим уставним овлашћењима и обавезом, расписати локалне изборе на северу Косова и Метохије, дакле у општинама Косовска Митровица, Лепосавић, Звечан и Зубин Поток?

Наравно, подсетићу врло кратко да је још 2013. године Влада, мимо свих уставних и законских решења, распустила локалне самоуправе у овим општинама, које су функционисале по систему Републике Србије, које су произашле након избора који су спроведени по нашим законима, из само једног разлога – да би се Срби натерали да изађу на сепаратистичке изборе те јесени 2013. године.

Ево, сада је прилика и вама шанса да распишете изборе с обзиром на околност да су градоначелници ових општина који су били у приштинском систему поднели оставке, што ја поздрављам и што поздравља, морам да кажем, огромна већина Срба на простору Косова и Метохије, али, нажалост, изражавамо сумњу у ту искреност. Ево због чега – зато што се очекивало да те оставке поднесу и посланици у тзв.

скупштини Косова и министри у тзв. влади Косова, да се и судије повуку, да се и припадници цивилне заштите поново врате на своја места. Тога, нажалост, није било.

Наравно, највећу сумњу изазива понашање представника наших власти. Јуче смо имали прилику да слушамо Марка Ђурића, када је он на неки начин демантовао да су они поднели оставке. Људи кажу – ми смо поднели оставке, а Марко Ђурић каже на конференцији за штампу да су они суспендовали своје учешће у косовским институцијама док Приштина не повуче своје мере. То је велика разлика.

Иначе, апсолутно се слажем да је једини начин, нажалост, нас Срба на простору Косова и Метохије – како сада видим, позива и власт – гандијевска борба, дугорочна гандијевска борба, што се и дешавало све до доласка ове власти, односно власти СНС-а.

Морам да истакнем и један позитиван пример међу тим градоначелницима. Градоначелник Зубиног Потока Стеван Вуловић је у изјави за РТС рекао, мораћу да цитирам: „После пет година, изузетно сам срећан, јер сам носио један терет бруке који се зове градоначелник косовских институција. Пресрећан сам због тога. Пет година трпели смо тортуре разних врста, са свих страна. Све има свој крај. Ево, пресрећан сам да је ово крај“.

Он је такође позвао вас да распишете изборе, не само у Зубином Потоку већ у свим општинама на простору Косова и Метохије, и једини је доставио писану оставку приштинским институцијама, што преостала три градоначелника никад нису учинила. То је разлог због чега изражавам сумњу према томе, мада, кажем, апсолутно поздрављам тај чин.

Вас још једном позивам да распишете коначно изборе, у складу са вашим уставним обавезама.

Друго питање упућујем Александру Вучићу, председнику Републике Србије, а оно гласи – која невоља тера Александра Вучића да последњих месеци упорно обмањује јавност и избегава истину када каже да су границе на Јарињу и Брњаку постављене од стране претходне власти, па је чак једном приликом поменуо и моје име с обзиром да сам тада био на функцији председника општине, када чињенице говоре нешто сасвим друго?

Дакле, тзв. интегрисано управљање прелазима није почело да функционише 2011. године, како тврди Александар Вучић, већ 2012. године: 10. децембра на Јарињу, 31. децембра 2012. године на Брњаку. О томе сведочи закључак Владе, и то закључак ове владе у којој је СНС, када је премијер био Ивица Дачић а први потпредседник Александар Вучић. У том закључку, прочитаћу најбитнија два става, каже се: „Влада прихвата информацију о разговорима председника Владе Ивице Дачића са високим

представником ЕУ Кетрин Ештон и представником привремених косовских институција Хашимом Тачијем“, и даље стоји да ће Влада применити постигнути споразум на начин што ће административни прелази Јариње и Мердаре бити отворени 10. децембра, а административни прелази Брњак и Кончуљ 31. децембра. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Постављам питање премијеру Републике Србије Ани Брнабић и тражим, по трећи пут, да се посланицима овог парламента и грађанима Републике Србије достави информација колико су средстава јавна предузећа у периоду од 2012. до 2018. године утрошила за рекламирање у медијима и на који начин се реализује пројектно финансирање медија у Републици Србији ако смо сведоци тога да је ове године на конкурс Града Београда дато 90.000.000 таблоидима који раде искључиво у циљу спровођења пропаганде владајућег режима, љагања, критиковања, таргетирања, нападања сваког ко другачије мисли, представника опозиције, грађана Србије, ширења атмосфере линча, мржње и агресије. Ко њих, колико и на који начин финансира?

Посебно забрињава ситуација што сте у новом Нацрту закона о слободном приступу информацијама о јавном значају отишли корак даље па сте као једну одредбу ставили да друштва капитала, попут, рецимо, „Коридора“, ЕПС-а или „Железнице“, више неће морати да поступају и да дају информације које су од јавног значаја.

Постављам питање министру културе и информисања – шта ће предузети поводом бруталног кршења кодекса новинарства, кршења Закона о јавном информисању и медијима, јавним медијским сервисима, која се свакога дана дешавају у Републици Србији? Дакле, хоће ли предузети мере да коначно у овој држави Србији почну да се поштују закони? Или ће одговор бити поново узимање пара од грађана Србије да би се финансирани јавни медијски сервис РТС и РТВ?

Подсетићу вас шта је Александар Вучић рекао о таксама за РТС 2013. године. Цитирам изјаву Александра Вучића: „ТВ претплата, као што сам и обећао грађанима Србије, биће укинута, јер ја не припадам оном типу људи који је дванаест година обмањивао грађане Србије и бавио се само маркетиншким триковима. То је наша обавеза, од које нећемо одустати“, 23. мај 2013. године, Александар Вучић. Годину дана касније, кад је постао премијер, после победе је рекао да ће претплата бити укинута, али је додао да ће то бити учињено у одређено време. Шта смо добили, пошто је то велика лаж, само једна у низу лажи у којима живе

данас грађани Србије? Грађани су добили таксу од 150 динара, па сте сада предвидели да се од 2019. године подигне за 40%, на 220 динара, да грађани Републике Србије настављају да спонзоришу вашу власт.

Дакле, све оно што говорите да ћете дати кроз повећање плата и пензија опет ћете узети грађанима кроз разне таксе, акцизе, разна повећања. Поскупеће и струја, поскупеће такса за РТС, поскупеће и неке друге обавезе, тако да грађани Србије треба само да знају да то што сте им ви дали, узмете им већ у наредној години, јер сте то и предвидели овим буџетом.

Питам министра информисања и културе, питам директора РТС-а Драгана Бујошевића – када ће РТС почети професионално да се понаша и омогућити представницима опозиционих политичких странака у Србији да одговоре, на том истом јавном сервису, који финансирају сви грађани Републике Србије, на оне бљувотине, лажи и осуде које председник Републике свакога дана износи о њима? А појавио се у овој години у 3.520 прилога, 10.893 минута, 181 сат или седам и по дана, непрекидно је Александар Вучић на РТС-у. За то време, говорећи о опозицији користио је изразе – олош, бедници, тајкуни, криминалци, пљачкаши, па је чак појединце оптуживао и за убиства.

Дакле, када ће и да ли ће РТС омогућити овим прозваним људима да одговоре у складу са Законом о медијима и јавном информисању председнику Александру Вучићу, који осим лажи, мржње и агресије ништа друго у Србији добро нити уме нити је урадио?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Енис Имамовић.

Изволите.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала, уважена председнице.

Колегинице и колеге, поштовани грађани Србије, грађани Санцака, претходних дана добио сам више порука, првенствено од наших људи из дијаспоре који годинама уназад финансирају Исламску заједницу у Србији и Фондацију Муамера Зукорлића, поруке у којима они траже да поставим питање везано за вест која их је веома узнемирила и забринула. Наиме, до тих људи је дошла информација да је Муамер Зукорлић од новца који су они донирали исплатио Војиславу Шешељу 50.000 евра да се обрачунава с његовим политичким противницима.

С тим у вези тражим од Агенције и Тужилаштва за борбу против корупције да ми доставе информације, да испитају ове тврдње, а уједно и од Агенције за привредне регистре тражим годишњи финансијски извештај...

(Народни посланици СРС добацују.)

Не могу да наставим, много су нервозне колеге.

Дакле, тражим од Агенције за привредне регистре да ми достави годишњи финансијски извештај „Муфти фондације“, Исламске заједнице у Србији и Српске радикалне странке.

Веома је индикативно то да су Војислав Шешел, СРС али и друге странке Вучићевог режима читаво своје политичко деловање усмерили искључиво на пласирање лажних вести, лажи и лажних тврдњи на рачун др Сулејмана Угљанина, Бошњачког националног вијећа и других политичких и јавних личности. Управо су ово покушаји да се у Бошњачко национално вијеће инсталира њихов кандидат, Муамер Зукорлић.

Оно што посебно забрињава јесте чињеница да ове нападе води Војислав Шешел, човек који је осуђени ратни злочинац, што ме доводи до наредног питања, које постављам вама, председнице – зашто не поштујете законе Републике Србије? Војислав Шешел по закону не може да буде народни посланик и не може да седи у овим клупама зато што је осуђени ратни злочинац. Хашки трибунал је и јуче потврдио ту пресуду. Ми тражимо од вас да у најкраћем могућем року закажете седницу и одузмете мандат Војиславу Шешелу. Уколико то не уроди плодом, ми ћемо покренути тужбе пред одговарајућим судовима, а ако и то не да резултате, правду ћемо потражити пред међународним судовима.

Ми смо овде протеклих недеља видели да су изјаве Сулејмана Угљанина многи на разне начине тумачили, окретали како њима одговара, „спиновали“. Видели смо и да су те лажи „проваљене“ на сајту лажних вести, где сте се користили непостојећим изјавама и нападали човека, а притом тим лажима претили Бошњацима и покушавали, као што сам рекао, да инсталирате свог кандидата. Дакле, СДА Санцака је у Санцаку у коалицији са Санџачком демократском партијом и ми смо наш коалициони споразум потписали са Нихадом Хасановићем, са странком која има санџачки предзнак, санџачки идентитет и која се није одрекла тог идентитета. Ми са њима покушавамо да изградимо позитивну политичку и економску климу у Санцаку. Међутим, оно што се овде ради јесте покушај ове напредњачко-радикалске коалиције да једним ударцем убије, једним метком, и Сулејмана Угљанина, и СДА Санцака, и Бошњачко национално вијеће, али и Расима Љајића и друге политичке и јавне личности и невладине организације и у Санцаку инсталира свог кандидата, свог љубимца, Муамера Зукорлића.

Ја немам жељу ни намеру да браним Расима Љајића, али видим да је и он, поред Угљанина, као Бошњак, као министар у овој влади, на мети, константно на мети радикалских напада, што говори у прилог оној чињеници да су радикали и те како добро плаћени. Дакле, тражим да ми, у интересу грађана, доставите ове информације како би њихове бриге и њихове сумње... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Само вас молим да прочитате добро Пословник. Уважени посланиче Имамовићу, молим вас само да добро проучите Пословник.

(Енис Имамовић додацује.)

Да, то кажем. Само добро проучите чија су и каква овлашћења. Јесмо ли се договорили? Хвала вам пуно. А добићете, у складу са Пословником, одговор, и у складу са мојим надлежностима и овлашћењима. Само вас молим да добро, добро размислите.

(Енис Имамовић додацује.)

Не могу да им дам реч по овом основу. Ви то добро знате. Ви то врло добро знате.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, уважена председнице Скупштине.

Колеге посланици, ја ћу као и досад поставити одређена питања која се тичу конкретно проблема наших грађана, наших пољопривредних произвођача и људи који живе на селу, од села и на југоистоку Србије.

Ово моје питање усмерено је ка Министарству саобраћаја, „Путевима Србије“ и Граду Нишу. Иначе, моје питање тиче се конкретно реконструкције изградње дела пута који иде од краја Књажевачке улице. Они који живе у том крају знају Књажевачку улицу и знају тај део, то је градска општина Пантелеј. Тај део пута био је до 2010. године у надлежности „Путева Србије“. Иначе, то је био државни пут. У то време, власт која је водила државу и Град Ниш тај пут је пребацила у надлежност Града Ниша, да Град Ниш ради, реконструише и одржава тај део пута, што је била још једна од грешака те власти која је у то време владала.

Овај део пута које сам малопре поменуо, то је завршетак Књажевачке улице према Малчанској петљи, ту је близу шест километара дужина тог дела пута и врло је фреквентан пут. Двадесет година уназад тај део пута је лоше одржаван, није урађено ништа и у катастрофалном је стању, ударне рупе су велике.

Мислим да је за све нас који живимо на југоистоку Србије, за све оне који живе на територији града Ниша или у Сврљигу, Књажевцу а долазе до Ниша, битно да се тај део пута што пре реконструише, уради. Мислим да би било најбоље за све нас који тамо живимо да предузме „Путеви Србије“ поново преузме газдовање над овим делом пута јер је то најлакше и најбоље, да се тај пут одржава на најбољи начин. Иначе, дужина је, рекао сам, око шест километара. Вредност тих радова била би око 170.000.000 динара.

Изградњом, реконструкцијом тог дела пута било би за све људе који тамо живе... Има људи који живе у селима Малча, Матејевац, Доња

Врежина, Пасјача, и они који живе у Сврљигу, јер велики број мојих Сврљижана живи и ради у Нишу али долазе у Сврљиг, обилазе наша села, то важи и за људе из Књажевца који живе у Нишу, имају своје породице. Да тај део пута што пре завршимо.

Иначе, нешто што је врло битно, а то сви морамо да знамо, ради се и наплатна рампа у делу Малчанске петље и када та наплатна рампа буде завршена, биће обавеза свакога ко жели да иде на ауто-пут да плати ту путарину, што је нормално. С друге стране, велики број наших људи који сада путују од Сврљига, Књажевца, иду према Нишу, иду тим делом ауто-пута зато што је овај пут у веома лошем стању. У овом делу пута постоји велики број привредних субјеката, који су веома активни, који одлично раде.

Још једном бих замолио и позвао надлежне у „Путевима Србије“, замолио бих надлежно Министарство саобраћаја, а и Град Ниш да се што пре уђе у процедуру и обезбеде средства за комплетну реконструкцију овог дела пута, јер је стварно битан за све људе који тамо живе, функционишу, за пољопривредне произвођаче који иду у своја села, који иду до Ниша, баве се производњом одређених пољопривредних производа а у Нишу на пијаци их продају. Изградња овог дела пута биће стварно велика релаксација за све који тамо живе.

Уједно, још једном напомињем да ће у 2019. години бити изграђена наплатна рампа у делу Малчанске петље и то, нормално, изискује већа средства за све оне који би ишли преко ауто-пута, као што то сада раде.

Сигуран сам да ће надлежно министарство и „Путеви Србије“ изнаћи могућност, јер видим да у буџету за 2019. годину има великих улагања у инфраструктуру, изградњу, што је добро за све нас, да тај део пута завршимо. Добро је за људе који живе у Нишу, добро је за људе који живе у Сврљигу а раде у Нишу, за оне из Књажевца; једноставно, за сваког мештанина у граду Нишу је тај пут врло битан и изградња тог дела пута је за све нас неопходна.

Још једном, сигуран сам и имам велико поверење у нашу премијерку, у председника Србије и очекујем да ће се ово завршити. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Шешел.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, у претходних неколико дана имали смо невиђену агресију на српски народ који живи на Косову и Метохији. Дакле, албански сепаратисти са Косова и Метохије су блокирали целокупну привреду, може се рећи, на северу Косова када су увели царине на робу из Србије. То је довело српски народ у опасност, српски народ на северу Косова и на свом Косову и Метохији остаје без лекова, хране и намирница за основне животне потребе.

Шта ће Влада Републике Србије да предузме овим поводом? Да ли је могуће да Ана Брнабић као премијер Владе изјављује како ће се обратити неком тамо телу које је задужено за поштовање ЦЕФТА споразума и да ће то трајати 90 дана итд.? Зар није хитно да се помогне нашим сународницима на Косову и Метохији? Да ли тренутно постоји неко важније питање? Заиста, у протеклих 20 година сигурно, а можда и више, суочени смо с албанским сепаратизмом и тероризмом на КиМ. Дакле, Влада треба хитно да реагује, да пружи сваку врсту помоћи нашим сународницима на Косову и Метохији.

Ово треба да нам покаже последице бриселског дијалога између Београда и Приштине, тј. између Србије и самозваног Косова. Имали смо прилике да видимо албанске специјалне снаге у северној Косовској Митровици иако нас је министар спољних послова, тада председник Владе, уверавао како је постигао усмени споразум са косовским Албанцима да албанске снаге и албанска полиција не може на север Косова. Том приликом је рекао како усмени споразум има исто важење као и писмени споразум, па чак такво важење има и споразум на салвети. Где је онда био министар спољних послова са својом салветом када су албански специјалци упадали у српске станове и малтретирали грађане српске националности који живе у северној Косовској Митровици?

То треба да буде поука за Владу Републике Србије, која треба хитно да размисли о наставку своје политике према Косову и Метохији и о наставку своје спољне политике. Свакако, највећи национални проблем Србије данас је Косово. Можда може да се гледа у историју зашто је све то тако, можда је могла нека власт у Србији или СРЈ другачије да поступи, не би дошло до сепаратизма, али морам да кажем да и данас имамо назнаке сепаратизма на територији Републике Србије.

Знате, нови председник Бошњачког националног савета, савета бошњачке националне мањине, на друштвеним мрежама објавио је једну мапу држава бивше Југославије на којој је одвојио, осим Косова, и Војводину и Санџак од Србије. Само бих да упозорим госпођу Нелу Кубуровић – да ли зна шта је то кривично дело напад на уставни поредак, тј. велеиздаја? Да ли је могуће да у званичним институцијама један човек, који се зове Есад Џуца, може ово да објави у јавности? Што је најгоре од свега, званична власт у Републици Србији је у коалицији с овим човеком; изабрала је својим гласовима, преко својих коалиционих партнера и неких сателитских странака, тог човека да буде председник Бошњачког националног већа. Дакле, могу само да протумачим да се власт у Србији слаже с овим. Знате, ко год подржава овог човека, ко год подржава политику коју овај човек пропагира, најгори је шљам и олош, а такви су и Сулејман Угљанин и Расим Љајић.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, помаже Бог свима. Моја обавеза данас је да поставим питања пре свега министру за државну управу и локалну самоуправу али и министру унутрашњих послова, а тичу се пре свега информација везаних за општину Лучани.

Прво питање гласи – колико се људи одселило из Драгачева, тј. из општине Лучани за претходне четири године власти СНС-а? Да ли је тачна информација да је општина спала на испод 20.000 становника и да је најмање 2.000 људи напустило ову општину у претходне четири године?

Друго питање, а већ сам поднео такав захтев за информацију од јавног значаја Полицијској станици у Лучанима – колико се људи нагло доселило у општину Лучани у последњих неколико месеци, а да су у питању активисти СНС-а који су одјавили своја пребивалишта из других општина, пријавили у Лучанима, као што су то радили за градске изборе у Београду, да би се појавили 16. децембра на изборима и гласали као нови становници општине Лучани? Још увек немам ту информацију од Полицијске станице у Лучанима.

То је кључна информација да видимо да ли су избори у општини Лучани уопште регуларни, јер, замислите, у једној тако малој општини, која има испод 20.000 становника и вероватно једва 16.000 бирача, да ви доведете 500 или 1.000 људи са стране, који су напрасно рекли да живе у Лучанима иако тамо нема ниједног од оних обећаних хиљаду нових радних места, а нема ни повратка суда у Гучу, нема ни завршетка реконструисања базена у Лучанима, нема ни завршетка спортске хале. Све су то била лажна обећања СНС-а од пре четири године, али то није ништа ново.

Ново је, међутим, нешто друго, што је веома важно и што такође тражим као одговор, а то је – шта је судбина Сабора трубача у Гучи? Како је Слободан Јоловић, актуелни начелник Моравичког округа, кога је Влада Републике Србије изабрала за други мандат на ову функцију, успео да упропасти једну од највећих културних и забавних манифестација у Србији као што је Сабор трубача у Гучи? Докле ће више Влада Републике Србије дозвољавати Слободану Јоловићу, лажном магистру, човеку који је отимао имовину грађана општине Лучани у своје време, који је упропастио ову општину?

Цитираћу, да не буде да су ово само моје речи, актуелног председника Општине Лучани Весну Стамболић из СНС-а, која каже следеће, гостујући својевремено на ТВ „Телемарк“ у Чачку – да се ради о човеку који је кредитно задужио Општину, да се још плаћају камате 65.000.000 динара, да је упропастио спортску халу у Лучанима у коју је досад уложено 110.000.000 динара а она још увек није завршена, да је

упропастио Дом трубача у Гучи, изграђен мимо пројекта, за који је добијена дозвола, са бројним недостацима, због чега још увек није додата употребна дозвола итд. Дакле, Весна Стамболић, актуелни председник Општине Лучани, говори све најгоре о свом колеги, поверенику СНС-а за општину Лучани Слободану Јоловићу, актуелном начелнику Моравичког округа и председнику Саборског одбора Сабора трубача у Гучи, који је опљачкан, уништен и упропаштен, као једна од најстаријих и најтрадиционалнијих манифестација у Србији. И то сте као СНС успели да урадите за ове четири године.

На крају још једно питање – ко су ови симпатични дечаци и девојчице који већ месец дана ноће у хотелу „Парк“ у Ивањици, више од стотину њих, а онда опседају сва домаћинства у Драгачеву обилазећи их и објашњавајући им да треба и мора да се гласа за СНС, нудећи кафу, шећер, брашно, бесплатне здравствене прегледе неких лажних студената медицине и друге ствари? Да ли су они запослени у општинама Вршац, Панчево, Сомбор, Нови Сад, одакле долазе, и да ли они своје радно време као запослени преко СНС-а у овим општинама проводе тако што воде кампању СНС-а у општини Лучани?

На крају, веома важно питање, на које још увек није одговорено и позивам МУП да открије идентитет тројице батинаша и насилника који су покушали да убију Борка Стефановића у Крушевцу. Ко су М. Ж. (1988. годиште), Д.Г. (1987. годиште) и М.С. (1980)? То нису малолетници. То су људи од 30 до 40 година. Ко су они? Ко су њихови налогодавци?

И, у том смислу, да искористим прилику да позовем све грађане Србије, посебно Крушевца – петак, 19.00 сати, Бела сала у Крушевцу, протестна трибина у Крушевцу против овог бруталног физичког премлаћивања Борка Стефановића, да покажемо да Крушевац није забрањен град и да је Крушевац слободан за другачије мишљење.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, постављам неколико питања за неколико министара и државних функционера.

Прво питање постављам министру Вулину. Неколико пута до сада говорио сам да је стање у Војсци изузетно лоше, да припадници Министарства одбране изузетно тешко живе, да је 72% оних који су напустили Војску то урадило на лични захтев, да 80% припадника Војске Србије, које је Српска напредна странка „частила“ прво смањењем плата а онда смањењем дневница на 150 динара, живи изузетно тешко.

Сада постављам питање министру Вулину – зашто је Војска Србије, на који начин, нетранспарентно, са којим договорима и коме продала 76 тенкова? Тридесет тенкова је продато у јулу ове године, у новембру је

продато још 46 тенкова из Прокупља. Да ли су то неки братско-партијско-рођачки интереси СНС-а, или је то интерес Министарства одбране, што сам сигуран да није?

Друго питање постављам премијерки и министру здравља Златибору Лончару пошто видим у буџету да се Влада задужује 2019. године 250.000.000 евра код Европске инвестиционе банке за изградњу Националног стадиона. Поред стадиона Звезде, поред стадиона Партизана, поред многих стадиона који зврје празни, Влада има приоритет да се задужи 250.000.000 евра за изградњу Националног стадиона. Када ће се уложити бар један једини евро у Инфективну клинику, која је на само неколико стотина метара одавде и налази се у Београду?

Када ће премијерка испунити своје обећање које је дала у марту, гледајте, случајно пред изборе у Смедеревској Паланци, посетивши Општу болницу „Стефан Високи“ у Смедеревској Паланци, да ће се болница, гимназија, путеви комплетно реконструисати чим СНС победи, да ће се отворити хиљаду радних места? И, да обавестим грађане Србије да је у Смедеревској Паланци 200 људи отерано с посла и угашене су фирме, од марта када сте ви победили до данас.

Овако изгледа, нажалост, јуче и прејуче болница у Смедеревској Паланци: кофе, крпе, прокишњавање. То су лажи и лажи Александра Вучића и СНС у целини. Ове слике су доказ ваше бахате, корумпиране владавине. Вама су важни само грађани док се не одрже избори, после тога о њима не бринете.

Последње питање постављам министарки правде и тужилаштву – да ли постоји у Србији један једини грађанин, без обзира на верску, политичку и националну припадност, који не мисли добро о владавини Александра Вучића а да није лопов и криминалац? Такође, тужилаштву постављам питање – молим вас да доставите одговор да ли се против мене и против колега из Демократске странке, из опозиционих партија воде неки поступци и пред којим судовима? Пошто ми никакво обавештење немамо, не позивамо се на судове, а у сваком обраћању председника и вас из СНС-а чујемо да смо ми криминалци, да смо највећи злотвори у историји, да смо издајници итд., молим тужилаштво да одговори – да ли постоји и један једини човек у Србији који мисли да је ваша владавина лоша, а јесте, а да није криминалац, да није бандит, да није битанга? Тај ваш речник и манир ће се вама олупати о главу.

Србија је, нажалост, земља у којој је од 2012. године, када сте ви дошли на власт, до данас почињено 91 мафијашко убиство; расветлили сте само шест. Зашто? Па зато што сте управо ви доласком на власт пустили све мафијаше из затвора зато што су ваши пријатељи и ваши сарадници...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче ...

(Радослав Милојичић: Зашто сте ме искључили?)

Зато што постоје неке црвене линије у овом парламенту. Како можете да говорите да су овде пуштени мафијаша на слободу?

(Радослав Милојичић: Не овде.)

Можете?

Рекли сте. Па о којој земљи причате, о Тунгузији или о Србији? Па, пуштени из затвора. Како то можете да причате?

(Радослав Милојичић: Нисам рекао овде, него пуштени из затвора. Не сећате се 2012. године? То се десило.)

Па, ево, ја ћу вас пустити да кажете шта имате, али немојте онда када вам истом мером узврати неки други посланик да буде проблема, и буните се и вичете.

(Радослав Милојичић: Да ли могу да наставим?)

Добро, није проблем, вратићу вам и време и све, али видим да у Парламенту уместо обавештења и објашњења имамо бокс-меч читаво јутро.

Хајде, немам ја проблем с тим.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Погледајте, ако се не сећате, 2012. године, да ли је Српска напредна странка, када је дошла на власт, аболирала преко хиљаду осуђеника. Ја не говорим неистину, то су тачни подаци.

Постављам питање министру Стефановићу – зашто је разрешено само шест мафијашких убистава од 91 мафијашког убиства колико се десило од 2012. до 2018. године, колико је СНС на власти? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Бобан Бирманчевић.

Изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани народни посланици, поштовани грађани Србије, своје прво питање упућујем Министарству правде и министарки Нели Кубуровић. Питање је везано за суђење градоначелнику Града Шапца Небојши Зеленовићу.

Оно што занима Шабац, занима јавност Србије, јесте управо суђење, које је у жижи имајући у виду да пет милиона евра из буџета 2015. године није потрошено у складу са законом. Подсетићу и грађане и јавност да су обавезе веће у односу на одобрене апропријације у износу од 297.000.000 динара; обавезе без валидне, веродостојне документације 89.000.000 динара, обавезе без закљученог, било каквог, уговора или другог писаног акта 31.000.000 динара, обавезе без спровођења јавне набавке и без поштовања законских процедура у поступцима јавних набавки у износу од 42.000.000 динара итд.

Пет милиона евра, заједно са својим сарадницима, злоупотребио је градоначелник. Његова два сарадника имају две правноснажне осуђујуће пресуде. Основни суд у Шапцу ослободио је Небојшу Зеленовића, а Основно јавно тужилаштво поднело је жалбу Вишем суду у Шапцу, који је апелациони и од кога очекујемо да, у складу са законом, у законском року донесе одлуку да ли је градоначелник крив за злоупотребу пет милиона евра. Државна ревизорска институција сматра да јесте, судски вештак је потврдио налаз, Основно јавно тужилаштво такође сматра да јесте. Оно што Српска напредна странка очекује јесте да случај не застари. Да ли је крив или није крив градоначелник Зеленовић, рећи ће Виши суд у Шапцу.

Друго питање постављам министру унутрашњих послова и тужилаштву и, ево, управо се надовезујем на колегу који је говорио пре мене. Постављам питање – зашто је председник Извршног одбора Демократске странке 26. овог месеца, односно у понедељак, враћен са аеродрома у Београду при покушају да одлети за Брисел, због расписане потернице? Постављам питање – ко је и зашто расписао потерницу за председником Извршног одбора Демократске странке? Истовремено, он је и на позицији заменика градоначелника Града Шапца. Имајући у виду да је то председник Извршног одбора ДС-а, онда је јасно, без обзира на то да ли је прекршајни суд или било који други суд, о каквим људима је реч и какви људи воде Демократску странку.

Следеће питање такође постављам МУП-у, а везано је за напад на жену у Шапцу, испред шабачког позоришта, у време покушаја или одржаног неуспелог скупа „савеза за нове обмане, лажи и преваре“. Управо је активиста који припада том савезу, а мислим да је у основи активиста Двери... Координатор тог савеза Бошко Обрадовић изјављује да он није њихов члан. А онда Ћилас, који ваљда води ту целу удругу или како се већ они могу сматрати, зову се савезом али не знам какав је то савез кад једни другима не верују, изађе на следећем скупу па похвали тог активисту из Двери за кога председник Двери каже да није активиста Двери. Нека се договоре ко је коме активиста и ко коме верује и ко коме командује, али оно што је битно јесте да сазнамо у којој је фази истражни поступак против активисте који је напао жену испред шабачког позоришта на дан одржавања тог скупа.

Следеће питање постављам Министарству финансија, везано је за молбу за инспекцијски надзор у Шапцу због запошљавања у граду Шапцу, у јавним предузећима. Наравно, причамо о великом броју људи, 66 људи је остало без посла када су чули да долази буџетска инспекција, а Министарство локалне самоуправе и Министарство за рад су потврдили да је злоупотребе било. Оно што тражимо и што траже грађани Србије јесте

информација колико је људи запослено без одобрења Владе Републике Србије. Оно што поуздано знамо, ради се о изузетно великом броју људи.

Последње питање – 72 стана је Државна ревизорска институција нашла у 2015. години да се налазе у Градској управи у Шапцу, када ће се сазнати ко и на који начин користи те станове? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем се.

Да ли се још неко јавља да постави питање?

Муамер Бачевац.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, народни посланици и народне посланице, уважена председавајућа, уважени гледаоци, пошто је актуализиран проблем националних савета и много пута помињано овде Бошњачко национално вијеће, а ево ту је и сам министар који је одговоран и за изборе и за његово функционисање, желим њему да поставим питање. А пре свега желим све грађане Србије да обавестим да се у складу са законима ове државе конституишу ти савети и да је право националних мањина, у које не би требало апсолутно нико да се меша, избор тих националних савета. Они немају домене политичког деловања, већ се баве културом, традицијом, образовањем на матерњем језику итд.

Управо због тога желим да питам министра локалне самоуправе господина Бранка Ружића, који је, чини ми се, био јако коректан – да ли су избори прошли како треба, по закону, да ли су конституисана већа, односно и други национални савети по законима ове државе? Јер, нажалост, видели смо у самој кампањи да су неке политичке опције одавде пре свега, чак из Београда, из Србије, чак и националистичке странке, покушале да се уплету у то и да дају подршку одређеним кандидатима, односно одређеним листама, што је врло неукусно и није добро, није добар знак и није добро за ову државу која стреми европским стандардима. Чини ми се да је Влада на добар начин установила ова већа.

Поменуто је мало пре да је листа „Вакат је“ листа СДП-а, што апсолутно није истина. То је листа интелектуалаца, људи које ја углавном знам, пре свега њиховог носиоца, господина професора Саита Качапора. То су одговорни људи. Ми смо их подржали зато што мислимо да ће се бавити оним чиме се иначе савети баве, да неће дозволити политизацију ових већа. Због тога јесу добили подршку и Расима Љајића и наше опције. Али свакако нису наша званична листа, јер да су наша листа, онда бих и ја био на тој листи и чини ми се да бисмо онда можда и победили, највероватније.

Стога желим да упутим... Пре свега због грађана Републике Србије, да знају ингеренције и да знају да апсолутно није на месту оно што смо

чули ових дана често, оптужбе на рачун Расима Љајића. Подсетићу вас да је Расим Љајић данас, јуче и прекјуче био на највећем савету исламске организације, да је ту Србија званично позвана као члан, да покушава да економију и трговину ове државе ојача, да ојача билатералне односе са Републиком Србијом, од којих ћемо сви имати користи и заиста се на сваки начин бори за све грађане ове државе. Док, ето, чујемо одређене тонове који врло неаргументовано и у врло лошем маниру износе оптужбе, које су апсурдне, које су дечјег нивоа и које пре свега наносе штету Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Обавештавам вас да је данас спречен да присуствује седници народни посланик др Жарко Обрадовић.

Прелазимо на тачке 1–62. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ОБАВЕЗНОГ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, СА ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ И ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2019. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦАРИНСКОЈ СЛУЖБИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКИМ АДМИНИСТРАТИВНИМ ТАКСАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ;

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ДУГУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДУВАНУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСИМА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА ИМОВИНУ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАКНАДАМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ГАРАНЦИЈИ (ПРОЈЕКАТ ТЕХНИЧКО-ПУТНИЧКЕ СТАНИЦЕ (ТПС) ЗЕМУН – ФАЗА 2) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ДРЖАВНОМ КОНЦЕСИОНАЛНОМ ЗАЈМУ ЗА ПРОЈЕКАТ ИЗГРАДЊЕ ОБИЛАЗНИЦЕ ОКО БЕОГРАДА НА АУТО-ПУТУ Е-70/Е-75, ДЕОНИЦА: МОСТ ПРЕКО РЕКЕ САВЕ КОД ОСТРУЖНИЦЕ – БУБАЊ ПОТОК (СЕКТОРИ 4, 5 И 6) ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА КАО ЗАЈМОПРИМЦА И КИНЕСКЕ *EXPORT-IMPORT* БАНКЕ КАО ЗАЈМОДАВЦА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ О ОБЕЗБЕЂЕЊУ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ КОНЦЕСИОНАЛНОГ ЗАЈМА НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ ОСНОВИЦА ЗА ОБРАЧУН И ИСПЛАТУ ПЛАТА, ОДНОСНО ЗАРАДА И ДРУГИХ СТАЛНИХ ПРИМАЊА КОД КОРИСНИКА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА;
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *BANCA INTESA* АД БЕОГРАД, ЗА ИЗМИРИВАЊЕ ОБАВЕЗА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД ПО

ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ РАЗВОДНОГ ГАСОВОДА АЛЕКСАНДРОВАЦ – БРУС – КОПАОНИК – РАШКА – НОВИ ПАЗАР – ТУТИН (II ФАЗА);

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *SOCIETE GENERALE* БАНКЕ СРБИЈА АД БЕОГРАД, КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ АД БЕОГРАД, БАНКЕ ПОШТАНСКА ШТЕДИОНИЦА АД БЕОГРАД, ОТП БАНКЕ СРБИЈА АД НОВИ САД И ВОЈВОЂАНСКЕ БАНКЕ АД НОВИ САД ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ ГАСОВОДА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ОД ГРАНИЦЕ СА РЕПУБЛИКОМ БУГАРСКОМ ДО ГРАНИЦЕ СА МАЂАРСКОМ И ДРУГИМ СУСЕДНИМ ЗЕМЉАМА СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ АНЕКСА БРОЈ 1 ФИНАНСИЈСКОГ УГОВОРА ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА НИШ–ДИМИТРОВГРАД ОД 31. ЈАНУАРА 2018. ГОДИНЕ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УЛАГАЊИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДНОМ ВРЕМЕНУ ПОСАДЕ ВОЗИЛА У ДРУМСКОМ ПРЕВОЗУ И ТАХОГРАФИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О КОМУНАЛНИМ ДЕЛАТНОСТИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ФОНДУ ЗА НАУКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАТЕНТИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА НАПЛАТЕ ТАКСЕ ЗА ЈАВНИ МЕДИЈСКИ СЕРВИС;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У АУТОНОМНИМ ПОКРАЈИНАМА И ЈЕДИНИЦАМА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА У ОРГАНИМА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О НАЧИНУ ОДРЕЂИВАЊА МАКСИМАЛНОГ БРОЈА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У ЈАВНИМ СЛУЖБАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНИМ АГЕНЦИЈАМА И ДРУГИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ИЛИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИНСПЕКЦИЈСКОМ НАДЗОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РАДИЈАЦИОНОЈ И НУКЛЕАРНОЈ СИГУРНОСТИ И БЕЗБЕДНОСТИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СТИЦАЊУ ПРАВА СВОЈИНЕ НА ЗЕМЉИШТУ, ОБЈЕКТИМА И ВОДОВИМА РУДАРСКО-ТОПИОНИЧАРСКОГ БАСЕНА РТБ БОР ДОО БОР;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА И ПОСЕБНИМ ПОСТУПЦИМА ЕКСПРОПРИЈАЦИЈЕ И ПРИБАВЉАЊА ДОКУМЕНТАЦИЈЕ РАДИ РЕАЛИЗАЦИЈЕ ИЗГРАДЊЕ СИСТЕМА ЗА ТРАНСПОРТ ПРИРОДНОГ ГАСА „ЈУЖНИ ТОК“;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СТРАНА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ О АУТОМАТСКОЈ РАЗМЕНИ ДНК ПОДАТАКА, ДАКТИЛОСКОПСКИХ ПОДАТАКА И ПОДАТАКА О РЕГИСТРОВАНИМ ВОЗИЛИМА, СА СПОРАЗУМОМ О СПРОВОЂЕЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СТРАНА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У ЈУГОИСТОЧНОЈ

ЕВРОПИ О АУТОМАТСКОЈ РАЗМЕНИ ДНК ПОДАТАКА, ДАКТИЛОСКОПСКИХ ПОДАТАКА И ПОДАТАКА О РЕГИСТРОВАНИМ ВОЗИЛИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, УМЕТНОСТИ, МЛАДИХ, СПОРТА И МЕДИЈА;

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДАБА ЧЛАНА 37. СТ. 1–3, СТАВ 4. ТАЧКА 4) И ЧЛАНА 147. ЗАКОНА О РАДУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17–УС И 113/17);

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 22. ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 18/16);

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА АКТА ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРВИ ПУТ БИРАЈУ НА СУДИЈСКУ ФУНКЦИЈУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИЗМЕНЕ ПОЈЕДИНИХ РАСХОДА БЕЗ ПРОМЕНЕ УКУПНИХ РАСХОДА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН АГЕНЦИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ.

(Миладин Шеварлић: Пословник.)

Извињавам се, изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Јуче је почео велики Божићни пост. Завршава се новембар...

Члан 107, поштовање Скупштине.

Крај је новембра, а Народна скупштина, изузимајући једну изложбу фотографија у холу, тридесетак фотографија, ничим није обележила јубилеј, сто година од завршетка Првог светског рата, па вас питам – да ли ће бити одржана нека посебна, тематска седница? Ако неће, можемо ли барем у време Божићног поста да једним минутом ћутања одамо пошту за 1.250.000 погинулих војника и цивила Краљевине Србије, ако је ова држава правни следбеник Краљевине Србије? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем на вашем питању.

Ви сте се јавили по Пословнику, да је прекршен одређени члан, а не могу да нађем такав члан на који сте ви дали свој коментар. Хвала лепо.

Да ли се неко јавља за наставак?

Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштоване колегинице и колеге, поштована председавајућа, поштовани министри, сарадници, и у овом заседању Парламента имамо нешто што је утврђена пракса и мислим да је лоше да се већ навикавамо на начин на који говоримо о буџету и на начин на који прихватамо да Влада достави најважнији законски акт у једној години. Многе моје колегинице и колеге су говориле, пре свега из опозиције, о томе да је недопустиво, и заиста је недопустиво, да се закон о буџету, уз још 62 важна закона, доставља Народној скупштини, свима нама, а пре свега представља грађанима Републике Србије, и даје рок од два дана да се да допринос једном тако важном акту.

Најчешће се говори о томе да се жалимо да нисмо имали времена. Не, имали смо времена и наравно да смо радили на овом буџету, имамо искуство и можемо да упоредимо табеле из претходних година са планом за 2019. годину, али је то пре свега однос Владе према институцији Народне скупштине. То јесте насиље према Народној скупштини, насиље према институцији Народне скупштине, јер буџетски календар јасно дефинише да је потребно доставити ова документа 1. новембра и да је потребно имати 45 дана да би се допринело најбољим решењима и да бисмо утврдили неке приоритете у трошењу прикупљених средстава за 2019. годину, а то јесте важно за живот људи у Србији. На овакав начин показујемо да буџет схватамо као документ који има своје ексел табеле, има своје бројеве, али ретко говоримо о томе шта свака табела, шта свака колона и свака бројка значи за реални живот наших грађана. Ја ћу покушати да говорим о томе.

Министар финансија је представљајући предлог буџета за 2019. годину говорио да је развојни и да је социјално одговоран. Он је базиран

на неким параметрима који су нама представљени: то је претпостављени раст БДП-а од 3%, са једним важним параметром и сталном мантром коју слушамо годинама овде у Парламенту и од министра, а то је да се смањује јавни дуг у Србији, и да ће овако одговорно пројектован буџет за 2019. годину смањивати и даље јавни дуг у Србији, а да је циљ да учешће јавног дуга у БДП-у до краја 2019. године износи 51%. Ево, то је оквир, то су параметри за пројектовање буџета за 2019. годину и то нама треба да да гаранције да је он на одговоран начин направљен.

Да бисмо веровали том буџету и тој пројекцији, први предуслов је да расправљамо овде у Скупштини о усвајању завршног рачуна буџета за претходне године, и 2017. и 2018. годину. Прошле су многе године ове већине, ове владе, а да није усвојен закон о завршном рачуну о буџету. Најчешћи одговор и правдање за тако нешто је – па, то се није радило ни у време претходних влада. Тачно је, није се радило ни у време претходних влада, а морам да кажем да сам поносан да сам био део Скупштине и посланик у Скупштини Републике Србије када је последњи пут усвојен Закон о завршном рачуну буџета, то је закон из 2002. године. Дакле, 2002. године је усвојен тај закон; ево, сада смо на усвајању буџета за 2019. годину, прошло је 17 година а да нема оправдања за то да се каже – ево, и протеклих година нисмо усвајали буџет.

Други важан параметар, мислим да је важно да расправимо то са министром финансија, то је јавни дуг. Како то пада јавни дуг и како се ова влада хвали да је спасла земљу од банкротства пред којим је била 2014. године, с тим да прећуткује ко је био председник Владе 2014. године, ко је био већина у Влади, ко је био министар финансија и ко је бирао ту владу. Наравно, ова већина која и сада представља већину у Скупштини, и највећи број министара који седе у овој влади. Дакле, ви сте најодговорнији.

Године 2012, средином године, када је победио Томислав Николић на председничким изборима и када је формирана нова влада, јавни дуг је износио 15.300.000.000, 2014. године досегао је 25.000.000.000. Дакле, за десет милијарди је за две године земља задужена и, замислите, неко је био спреман да даје кредите земљи која је у том тренутку, како сте ви говорили, била пред банкротством. Па тешко се даје било коме позајмица ако неко зна да сте пред банкротством. Дакле, 2014. године, тачно, земља је доведена до ивице банкротства, али то је ваша одговорност.

Последњих година се заиста смањио тај дуг са двадесет пет милијарди на двадесет четири милијарде. Врло ретко чујемо тај податак о томе колики је апсолутни износ јавног дуга. Да, он је двадесет четири милијарде евра у овом тренутку, а можда и нешто већи, па је варирао између двадесет четири и триста, петсто, нешто мање, али је, може се рећи,

у последње три-четири године тај износ скоро фиксиран на двадесет четири милијарде и није се мењао. Када то прихватите, како онда може дуг да пада ако је фиксиран последње четири године? Али стално чујемо – ми смањујемо дуг, ми смањујемо дуг, ми смањујемо дуг. Не, дуг је остао двадесет четири милијарде евра.

Сада, на основу тог износа дуга, нама се овде представља буџет за 2019. годину, где се каже – доћи ћемо до 51% учешћа јавног дуга у БДП-у. То значи да се планира да ћемо остварити БДП за 2019. годину једноставном рачуницом, двадесет четири пута два, четрдесет осам милијарди евра. То је једноставно израчунати, то је једноставно за ђаке из трећег или четвртог разреда основне школе.

Светска банка.... Онај последњи податак који је нама доступан, да не бисмо говорили о сопственим изворима, Светска банка дала је податак да је БДП Србије за 2017. годину износио 37.000.000.000 евра. Дакле, план је, уз услов да ћете остварити циљеве који су овде нама представљени, да дођемо до нивоа 51% јавног дуга у односу на БДП, да ћемо остварити у 2019. години 48 милијарди, 11 милијарди више у односу на 2017. годину. За две године, 11 милијарди евра, у учешћу 37 милијарди из 2017. године, представља око 27% раста, 27% раста за две године.

Сада поредите, и сада ћу говорити због чега овај буџет није развојни. И сам Фискални савет је дао податке да су предложени кораци недовољно ефикасни, и говорио о томе колики је реални раст БДП-а био за последњих пет година, кумулативно 10%, уз урачунатих ових 4,5%, то значи да је за претходне четири године укупан раст био нешто мањи од 6%. Те податке смо гледали.

Када смо се хвалили великим успехом, великим растом привреде, БДП-а, поредећи то са Румунијом, са многим другим земљама из југоисточне Европе, видели смо да смо на зачељу са тим просечним растом – у овом тренутку 2% на годишњем нивоу. Ако задржимо тај раст, чак и овај раст од 4%, како ћемо достићи овај пројектовани раст до 48 милијарди и оних 27% које сам помињао у разлици између 2017. и 2019. године?

Због чега овај буџет, поред свих ових података, по мом мишљењу, није развојни? И о томе говори Фискални савет, да је тачно да су плански повећани износи за капиталне инвестиције, али да трећина у тој структури јесте планирана за инвестирање у институције силе репресије. Било би важно да се транспарентно покаже на који начин ће се трошити тај новац, јер одавно нисмо имали веће планове за инвестирање и финансирање БИА. Било би важно да се пре свега тај новац инвестира у стандард тих људи, и у Министарству унутрашњих послова, и у Војсци и у БИА и, наравно, свих оних који доприносе стабилности наше државе, али пре свега у људе, не у

паушално најављивање набавке опреме, огромне количине наоружања, најмодернијег наоружања за које често чујемо, панцире, транспортне авионе, противваздушну одбрану итд. Када погледате колико се најављивало, ви у буџету не можете да нађете толику количину средстава, па макар и та 4% укупно уложили у сва та средства. То је јасно свим људима који имају неке везе и неко разумевање о опреми, војној опреми, на том нивоу.

Дакле, због чега овај буџет није развојни? Пуно је разлога, али даћу још један. Мислим да у недостатку дебате... А то је заиста нешто што нам највише недостаје, недостаје нам дебата о томе на који начин ћемо структурирати нашу привреду и на који начин ћемо достизати више нивое раста БДП-а. Верујем у тај раст и често се у свету говори о томе како ћете подстицати тај раст – одозго, са нивоа државе, централне државе или одоздо, са нивоа локалних самоуправа и мотивације људи, који ће најбоље знати шта је њима најпотребније и на такав начин најефикасније пласирати своја средства.

Шта се дешава са буџетима и трансферима према локалним самоуправама? Ево, свих последњих година се крши закон, мислим да је то јасно, не повећавају се средства која се трансферишу локалним самоуправама, остали смо на нивоу од 33 милијарде. То је свакако потребно повећати, баш због тога што су на такав начин демотивисани људи јер немају довољно могућности да инвестирају у неку врсту развоја, у решавање својих најважнијих проблема, а они ће то најбоље знати. Боље од оних који дају себи дискрециона права да повећавају са једне милијарде, колико је било средстава у прошлој години, за појединачне интервенције и дотације, одлуком Владе, према локалним самоуправама, па се тај дискрециони део повећава за још две милијарде (дакле, укупно на три). Уместо 47 милијарди које је требало усмерити локалним самоуправама, остају 33 милијарде.

Верујем да је то један од најзначајнијих разлога успореног раста у Србији. Локалне самоуправе и људи на локалу су демотивисани јер нису укључени у доношење одлука, беже од одлука јер немају нити довољно средстава нити довољно ауторитета да прибаве и изборе се за већи ниво средстава у локалним самоуправама.

Овде нема уског погледа, страначког, због тога што највећи број локалних самоуправа држите управо ви, са својом већином. Али су жестоки напади и толика нетрпељивост, то смо чули и у овим питањима, према оним локалним самоуправама, градовима у којима је опозиција. Два града и једна општина су стално на мети напада: Параћин, Шабац, Чајетина. А те људе су бирали њихови суграђани и ти људи се боре за стандард својих суграђана.

Фискални савет критикује нешто у том делу финансирања капиталних инвестиција, а то је недовољно средстава за финансирање инфраструктуре. Нажалост, видимо на који начин се и то што се одвоји за инфраструктуру реализује, јер смо видели примере Грделичке клисуре и начин на који се санирају клизишта у Грделичкој клисури, угрожавају велики пројекти, повећавају трошкови и продужују рокови. Видели смо шта се дешава на Коридору 11 и интерну свађу, „породичну“ свађу о томе ко је крив за начин извођења и да ће се утрошити још додатних буџетских средстава, и то је један огроман проблем.

Као што видимо и стално говоримо о томе, али нема предузимања корака, да смо земља која је еколошки најугроженија на овим просторима, да се одузимају реке људима, да се гурају металне цеви, да отпад плива по нашим рекама, да угрожавамо здраву пијаћу воду, да нема санитарних депонија, да нема колектора за пречишћавање отпадних вода. То је једна од примедба не само Фискалног савета него свих нас, али мислим да је предуслов да уђемо у та решења више могућности за људе који представљају локалне самоуправе и више новца за све њих.

Због чега овај буџет није социјални? То је најважније питање за све нас. Ја сам често при предлагању неких закона говорио о тренутном социјалном статусу у Србији. Сиромаштво у Србији је никад веће. Видели смо скоро податке, 10% грађана Србије живи испод линије сиромаштва, 10% грађана је 700.000 људи у Србији. Граница сиромаштва је 11.700 динара по члану породице. За четворочлану породицу је утврђена граница, по неким критеријумима, са децом, двоје деце испод 14 година, од 31.500 динара. Када знате да је дефинисана минимална потрошачка корпа од 37.000 динара, видите да испод те границе имамо 10% људи. До границе минималне потрошачке корпе остаје још 6.500 динара да би се скрпио крај с крајем од 1. до 31. у месецу. На тој граници линије сиромаштва у Србији је 40% људи у опасности од сиромаштва и социјалне искључености. То су теме о којима треба разговарати.

На који начин сте ви утврђивали своје приоритете где ћете инвестирати новац у буџет? Овде говоримо о тим приоритетима. Ја питам сад министра финансија да ли он мисли да је приоритет ових 250 милиона новог задужења за изградњу Националног стадиона у Србији, 250 милиона.

Имам једноставан предлог за вас пошто вероватно нећемо имати прилике да говоримо у делу расправе о амандманима. Имам један амандман који сам предлагао у последње четири године управо због деце која свакодневно – а говорили смо о 700.000 људи у Србији који живе испод границе сиромаштва – иду без доручка у школу. Хајде да обезбедимо бесплатну ужину за сву децу у Србији, макар један здрав

оброк. Двеста педесет милиона евра за Национални стадион, а немамо довољно спремности да преусмеримо део средстава у ученички стандард!

Овде седе многи представници странака које себе представљају као социјалдемократске. Не видим разлога... Мислим да су ту и министар финансија и министар просвете, могу да размишљају о томе. Не морате да прихватите мој амандман и начин на који се предлаже трансфер средстава. Да ли из субвенција, да ли из неког другог раздела или овако бесмислених пројеката какав је Национални стадион од 250 милиона евра, нађите решење и повећајте раздео у ученичком стандарду, то је предлог. И пробајте да са поменутих представницима локалних самоуправа тражите решење да обезбедимо сваком детету у Србији један бесплатан оброк. Онда смо нешто урадили, онда смо можда направили неки искорак у буџету за 2019. годину.

Кратка питања, пошто је остало мало времена, за министра финансија. Нисам видео да ли сте у 2019. години планирали средства од концесије за Аеродром „Никола Тесла“. Дакле, око 417 милиона сте најављивали, да ће до краја 2018. године бити објављен уговор о концесији Аеродрома „Никола Тесла“. Да ли ће та средства лећи на рачун буџета Србије до краја ове године пошто нисам видео да се то очекује у 2019. години?

Још једно питање – да ли, господине министре, очекујемо неки приход од дивиденди из заједничког пројекта „Београд на води“? Ми смо гласали против тог пројекта, али држава Србија је сувласник 32% у пројекту „Београд на води“ већ четири године. Да ли имамо неки извештај, завршни рачун тог предузећа? Видимо да се хвалите успешним пројектом, колика је добит тог предузећа и колико је учешће свих грађана Србије у тој добити? Дакле, већински власник има 68%, Србија има 32%, самим тим и сви грађани Србије. Колики је досад био допринос и колико је дивиденди уплаћено на рачун буџета из тог пројекта?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Ђирићу.

За реч се јавио др Сениша Мали, министар финансија.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Осврнуо бих се на пар ствари за које мислим да је веома важно да их грађани Србије разумеју, а превасходно питање јавног дуга и његове висине. Након неодговорних, непромишљених одлука из 2008. године, јавни дуг наше земље креће вртоглавом брзином да расте. Драги грађани и уважени посланици, прочитаћу вам неколико цифара да видите колико је то убрзаном трајекторијом ишло 2008. године, како је изгледало тада и где смо данас.

Дакле, на дан 31.12.2008. године јавни дуг Републике Србије износи 8,8 милијарди динара. Године 2009. расте за 12%. Веома ми је важно да чујете процентуални раст јавног дуга из године у годину и да видите о каквој неодговорној политици се ради. Године 2010. јавни дуг Републике Србије расте за 23,4%, на преко дванаест милијарди, са девет на дванаест. Године 2011. расте за додатних 21,6%, на 14,8 милијарди; 2012. године стање дуга је 17,7 милијарди, за 19,8% више него годину дана пре; 2013. године јавни дуг је 20,1 милијарду, додатних 13,6%. Ово су огромне, двоцифрене стопе раста јавног дуга од 2009. до 2013. године. Дакле, да грађани Србије знају каквом је брзином тај јавни дуг растао, тако је 2014. године, а ево чујем и неке коментаре – крај 2014. године, 22,7 милијарди. Дакле, сви они дугови који су узимани током времена, та трајекторија наравно расте, и 2015. године се зауставља. Зауставља се јер смо успели мерама фискалне консолидације да зауставимо сулуду трајекторију јавног дуга, која је била заснована на неодговорним одлукама, која је довела до тога да Србија 2014. године и 2013. године буде пред банкротом, да буде неспособна да враћа своје дугове због ове неразумне политике.

А цифре сам вам, драги грађани и уважени посланици, управо прочитао. Од 2015. године, дакле 2015. укупни јавни дуг је 24,8 милијарди, 2016. године 24,8 милијарди, дакле у апсолутном износу, за разлику од претходних власти које су за двадесет и нешто одсто годишње дизале јавни дуг. Не постоји промена у јавном дугу, а свесни сте сви колико смо инвестиција урадили у том периоду. Године 2017 – 23,2 милијарде, мање него 24 милијарде. Веома је важно разумети да је претходна власт својим неодговорним одлукама... Године 2018 – 24,2, до краја године. Дакле, нема говора о порасту јавног дуга за преко 20% годишње, како су неки други и неки пре нас водили ову државу.

Зашто је то веома важно? Да грађани Србије знају, 2013. године исплаћивали смо, доспевала је на наплату та главница и те камате дугова који су узимани од 2008. године, 89 милијарди је 2013. године дато само на камате на скупе кредите које је неко други узимао пре нас; 2014. године на те исте старе кредите 110 милијарди динара, само камата; 2015. године само на камате буџет Републике Србије, односно грађани Србије исплатили су 125 милијарди динара, камате на дугове које су по ненормално високим каматним стопама узимали они пре нас и тако довели земљу до банкротства. Након тога, 2018. године, даме и господо, укупан трошак камате износи само 97 милијарди динара. За нас је то и даље много, али је 2019. године, у буџету који је пред вама, још 14 милијарди динара мање за камате.

Само по тим цифрама видите разлику између наше одговорне економске политике, која се види у томе како се јавни дуг држи под

контролом, а то је само један аспект економске политике, и с друге стране, неодговорне политике која је за по двадесет и више посто увећавала јавни дуг наше земље и тиме угрожавала финансијску стабилност Републике Србије и, наравно, будућност грађана Србије. То је само један аспект. И да завршимо, по питању јавног дуга, износа јавног дуга, ту врсту дилеме.

С друге стране, у истом том периоду када повећавају јавни дуг за преко 20% годишње, они имају раст БДП-а, негативан раст БДП-а: 2009. године од 3,1%, 2010. године раст 0,6%, 2011. године 1,4%, 2012. године опет негативан раст српске економије од 1% годишње.

Основни показатељ успешности једне економије, или један од основних, осим стопе раста саме по себи, јесте учешће јавног дуга у БДП-у. Њихова неодговорна политика довела је до тога да раст јавног дуга у апсолутном износу буде невероватно висок а да, с друге стране, БДП пада. Зато је Србија била пред банкротом 2013. године.

Резултати из 2018. године показују следеће: нама удео јавног дуга у БДП-у опада, са 77, 78, 79, колико је било 2013. и 2014. године, с обзиром на неодговорне одлуке претходних власти, ми смо сада на 55,6%, ниво Мастрихта је 60%. Дакле, ми улазимо потпуно у сигурну зону, где нам је јавни дуг потпуно под контролом, где имамо стопе раста за првих девет месеци, да подсетим вас и грађане Србије, 4,5%. Не само да нам економија расте, не само да инвестирамо у јавну инфраструктуру више него икад, већ, и поред тога што инвестирамо, ми и даље држимо јавни дуг под контролом и тај јавни дуг као удео у БДП-у смањује се из године у годину.

По питању економске теорије, да не буде само економска пракса, за оне који не знају, никада се не посматра апсолутни износ јавног дуга сам по себи, мора да се види и упореди са величином економије. Јавни дуг Француске је 120% или 112% у односу на БДП, Шпаније такође, Италије још већи, дакле велике су то економије, које могу да носе више јавног дуга. Ми желимо да будемо конзервативни, да будемо сигурни и желимо да на овај начин обезбедимо сигурну будућност за нашу децу, да имамо што мање јавног дуга и што више стопе раста. Управо је то основа буџета за 2019. годину, са којим су се, да вас подсетим, сагласили чланови Фискалног савета, који су управо о томе говорили.

Друга ствар која је веома важна везана је за инвестиције. Дозволићете ми да у следећих минут-два само прочитати неке од најважнијих инвестиција, великих, а онда ћу кренути на оне мање, које су веома важне, јер нам никада буџет за инвестиције неће бити већи него следеће године. Дакле, Крагујевац–Баточина, ауто-пут Обреновац–Љиг, пет милијарди, све је у буџету. Говорим, рецимо, само буџет Министарства за грађевину. Брза саобраћајница Нови Сад – Рума; Келебија – петља Суботица југ; Сурчин–Обреновац, завршетак изградње

ауто-пута Е-763; завршетак београдске обилазнице, мост преко реке Саве, Остружница – Бубањ Поток; изградња ауто-пута Е-70, деонице Просек – Црвена Река – Чифлик – Пирот итд; изградња ауто-пута Е-80, разне реконструкције мостова, тунела итд.

Онда сам желео да вас упознам са планом који има Канцеларија за јавна улагања. да видите само, у Канцеларији за јавна улагања, никада већи буџет него што ће бити 2019. године, скоро десет милијарди динара, где имате од реконструкције КБЦ „Драгиша Мишовић“, „Тиршове“, „Вишеградске“, КБЦ Земун, ГАК „Народни фронт“, Центар за радиологију и магнетну резонанцу, Институт за ортопедско-хируршке болести Бањица итд., до Здравственог центра у Аранђеловцу, Опште болнице у Ваљеву, Здравственог центра Врање, Опште болнице Горњи Милановац, Здравственог центра Зајечар.

Наше болнице, као што видите, из године у годину, из месеца у месец изгледају све боље. Издвајамо новац за оно што је важно за грађане Србије, а то је да наши здравствени центри, наши клинички центри изгледају што боље и пруже адекватну негу грађанима Србије. Као што имате прилику да видите, Клинички центар у Нишу је најсавременији клинички центар у овом делу Европе, нико нема такав какав ми имамо. Ми смо га изградили, ми смо га отворили, за разлику од тога што ви ништа по том питању нисте урадили.

(Радослав Милојичић све време са места показује слике и говори: Погледајте на шта вам личе болнице.)

И још једна ствар која је генерална, али ту треба већ имати мало више знања из економске теорије и економске праксе: веома је важно рећи да у условима када имате фискалну консолидацију, у условима када покушавате земљу да ишчупате из тих канџи банкрота у које нас је ставила претходна власт, не очекујете високе стопе раста. А ми смо и поред тога, завршетком финансијске консолидације, ево већ ове године, имали стопе раста какве нема скоро ниједна економија у Европи; има их пар које су пре нас, нема их много. То је невероватан успех и показује колико нам је финансијска стабилност важна и колико је она основа за даљи раст и развој наше економије. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, ја вас молим, шта вам је? Шта вам се десило, стварно?

(Радослав Милојичић: Шта ми се десило? Шта ти мене питаш шта ми се десило, на шта то личи? Нисмо на улици.)

Немојте да добацујете.

(Горан Ђирић: Реплика.)

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, јуче је неко говорио о вакцинама; ја мислим да је наша опозиција, онај део тамо, вакцинисана против срамоте. Бога се не боје, људи се не стиде. И верујем да су вредни, вредни су као кртице, у поткопавању своје државе. Они се радују свакој невољи и несрећи која задеси нашу државу. Радују се чак и сваком убиству Србина на Косову и злочин Албанаца увек хоће да припишу Србима. Они у Србији не навијају за успех. Ви који их слушате ових дана, посебно драги гледаоци, могли сте се уверити да навијају за неуспех.

Ја сам овде донео два буџета, један из 2018. за 2019, и један из 2011. за 2012. годину. Морамо знати да је држава заједница људи и да свако сразмерно својим способностима у буџет убацује одређену суму новца. Не можемо сви сами себе да школујемо, сами себе да лечимо, не можемо сви сами себи да изградимо пут, не можемо сви сами себи да вршимо комуналне услуге, и за то служи јавна потрошња, односно за то служе буџети, да грађанима то обезбеде.

Грађани су власници државе. Она је била сурово истргнута из њихових руку, затекли смо потпуно обезглављену државу, без икаквог политичког угледа, потпуно територијално разваљену, а развалили су је они уз помоћ Албанаца, потпуно обогалену, економски девастирану, социјално немоћну, морално унакажену. Данас нам они држе предавања. Зато кажем да су они вакцинисани против срамоте.

Да кренемо редом. Они су 2012. године скупили 824 милијарде, 2019. године је то 1.246 милијарде, што је 422 милијарде више него 2012. Да имају стида и срама, поклопили би се ушима. Ја сад могу да питам где су се деле те три и по милијарде евра које они нису скупили, у истој држави, са истим пореским основама, са истим курсом. Где су се деле, господо упропаститељи, три и по милијарде? Ви данас нешто причате.

Да видимо шта су били порески приходи. Из тога ћемо видети стандард грађана и стање у привреди, врло лако, ако нисмо злонамерни, ако не навијамо против Србије, ако навијамо за Србију. Лако ћемо утврдити да су порески приходи за следећу годину 1.059 милијарди. Код њих су порески приходи били, чини ми се, 750 милијарди. Сад можемо да причамо где им се дело триста милијарди прихода. Како су то поделили? С ким су делили? Ко је био амнестиран од плаћања пореза?

Идемо даље. Порез на доходак грађана је био 42 милијарде, сада је 1.059. Био је 42, сада 1.059, хиљаду милијарди више грађани плате пореза на доходак, што значи да је њихов доходак 25 пута већи него што је био за време њихове власти. Идемо даље. Порез на добит правних лица је код њих био 39 милијарди, надам се да министар прати, то је било 2012. године, данас је порез на добит правних лица 108 милијарди. Значи да је

већи три пута. Порез на додату вредност, а ту можемо да видимо која је потрошња, данас је 539, а код њих је био 362 милијарде. Значи, то је увећање готово дупло. Сад ја њих питам, стварно, да ли су вакцинисани против срамоте кад овај податак нису приметили.

Шта они хоће да кажу? Хоће да кажу следеће, два дана их слушам: да је боље скупити 824 него 1.249 милијарде, да је бољи буџетски дефицит од 200 милијарди, колико је на крају 2012. године изашао, а пројектован био на 134, него имати суфицит. Они кажу да су боље мање плате и пензије из кредита, него веће од зарађеног новца. То сам чуо. Чуо сам да је боље имати 400.000 отпуштених, него запослених. То они тврде. Тврде да је бољи минималац од 160 евра, 2012. године, него данас – 230 евра. Тврде да је боља просечна плата која је била 320 евра од данашњих 430 евра. Они кажу да је боље имати пад БДП-а од 3,5%, колико је био, него раст од 4% колико је сада. Кажу да је бољи мањи извоз од већег извоза. Тврде да је боља покривеност извоза увозом од 50% него данас – 75%. Кажу да је боље имати инфлацију и раст цена од 6%, него је данас готово уопште немати и свести је на 1%. Они кажу да је боље имати раст курса годишње, просечно, од 8%, него да он мирује шест година.

Они кажу да је боље исплаћивати мање пензије из кредита, него веће од зарађеног новца. Да је боље клањати се и клечати, него се усправљати. Они кажу да је боље дати комад територије, него покушати да се део те територије врати. Кажу да је боље државни капитал продавати јефтино, него скупо. Кажу да је боље предузеће продати за три евра, него за 120 милиона, као ПКБ. Кажу да је боље да држава прода капитал, него да га купује и увећава. Све се то из њихових дискусија могло чути.

Они кажу да је боље прикривати насилнике, него их откривати. Кажу да је боље рушити државу Србију, него је градити. Кажу да је боље не градити, него градити. Кажу да је боље немати ауто-путеве, него их изграђивати. Кажу да је боље немати војску и оружје, него имати. Само да подсетим, претопили су 700 оклопних возила. Од авијације нам је остао један покварени авион и орлови на застави.

Они кажу да је боље немати производњу, него је имати. Кажу да су субвенције у пољопривреди од 19 милијарди из 2012. године веће од субвенција данас од скоро 42 милијарде. То они кажу. Они не би да сеју, они не би да саде, они би само да беру. Ма не би они ни да беру, они би да ми наберемо па да им донесемо.

Њихова економска политика је следећа: посаде чварак и сутра иду да обиђу да ли је никло прасе. Е, то је њихова економска политика и рећи ћу зашто мислим да је то тако. То је Мики Маус политика.

Јуче смо чули да треба отерати стране инвеститоре, да треба смањити порезе, а повећати давања. Укинути порезе, а повећати плате и

пензије. Држава не треба да узима, већ само да даје. Не треба да се ствара, треба само да се узима. Не треба имати стране инвеститоре који ће дизати производњу, не треба их субвенционисати. А, да их подсетим, због тих субвенција и нешто нижих личних доходака него у Европи, ја морам признати, ми не доводимо инвеститоре само да би запослили људе и да би купили нове технологије и нова знања, него да бисмо данас-сутра, као Кина и неке друге државе, на основу те јефтине снаге и куповине знања могли да направимо мало бољи производ. То је њихова политика, то је оно што ја зовем Мики Маус политика.

Шта ми треба да радимо? Ја захваљујем на субвенцијама за пољопривреду. Они кажу да је 19 милијарди више од 42. Морам да им кажем да смо то платили јавним дугом, то министар зна. Те њихове субвенције неисплаћене, из 2011. и 2012. године, платили смо јавним дугом од 10,2 милијарде и ребалансом буџета пре три године, који је износио око пет милијарди. Ни то нисте исплатили. Али заборављају да смо ми субвенције преусмерили у сточарство, прераду, воћне засаде, у интензивни развој пољопривреде. Нећемо социјалну, хоћемо да реагујемо да то буде у корист производње, у корист прераде, у корист руралног развоја, да оно што сељаци на њиви, очеви, произведу, синови у преради прераде, да прерада повуче пољопривредну производњу, да се притом користе обновљиви извори енергије који ће се створити од жетвених остатака и био-месе. То ми желимо. Ми желимо да успемо.

Шта они желе? Они не желе успех. Мердевине успеха су такве да се не можете попети са рукама у џеповима до успеха. Они мердевине успеха доживљавају као лифт, лифт у коме ће ставити руке у џепове. Они мисле да се до успеха долази испијањем пића, обиласком кафића. То је њихова политика. Зато су нас довели где су нас довели. Зато смо били на рубу пропасти и зато тврдим данас, када они замерају напретку државе, када желе неуспех државе, да су вакцинисани против срамоте.

Они ће много камења бацити на нас. Баћиће камење када будемо ми гурали тај њихов камен уз брдо, тај тешки камен који ми гурамо уз брдо. Нама је припала слава да подигнемо државу Србију из глиба и блата у које су је они увалили. И док ми гурамо тај камен да изгурамо, они навијају за камен и бацају се на нас новим камењем. Ми ћемо то камење скупити, искористити, нека нас гађају. Скупићемо све то камење и њиме изградити добар темељ државе, добру основу, на којој ћемо ми данас и неки сутра, још одговорнији и вреднији од нас, наставити да граде ову државу, камен по камен. Србија више не сме да буде земља голих зидова, какву смо је ми затекли 2012. године. Србија треба да се такмичи, макар на Балкану, са земљама које су сад нешто испред нас. Ја желим Србији успех, желим оно што добар домаћин жели својој чељади. Желимо напредак и благостање.

Када смо већ код камена, морам вас подсетити да морате да водите рачуна да су они веома опасни људи, да су спремни да стану на страну Албанаца да би срушили Владу Републике Србије.

Морате знати и то да без обзира на количину „лавежа“ која долази из њихових редова, од људи који пљачкају сиромашне да би поново богатали Ђиласа... Они се, као, залажу са сиромашне, а сви су отишли код Ђиласа. Они више не верују ни у Бога, као онај тамо Бошкић Леворучица, њима је сада бог Ђилас. Дакле, они су отишли код Ђиласа, који је купио и НУНС и ону „дрпократску странку“ а, колико видим, купио је и Бошкића Леворучицу, не зато што је издашан већ зато што је Бошкић Леворучица био јефтин.

И на крају да вам кажем, Достојејевски је рекао – ако будете застајкивали да сваког пса који лаје на вас гађате камењем, никада нећете доћи до циља. Зато вам саветујем, без обзира на количину „лавежа“, да идемо даље. Они нису вредни ни застајкивања, ни камења. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Војислав Вујић.

Изволите.

(Горан Ђирић: Реплика, поменута је Демократска странка.)

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Уважена председавајућа, господо министри, даме и господо посланици...

ПРЕДСЕДНИК: Само један моменат. Извињавам се вама.

Потпредседник Маринковић ми је рекао да немате право на реплику.

(Горан Ђирић: Али Демократска странка је поменута, Ристичевић је поменуо.)

Није поменуо ни један једини пут.

(Горан Ђирић: Ја сам шеф посланичке групе.)

У складу с Пословником, по основама које дају право на реплику, не.

(Горан Ђирић: Како није?)

Изволите, и вама се извињавам.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Хвала.

Господине министре... Ја се извињавам, знате шта, мислим да је расправа ишла у једном добром току, немате разлога сада, ни с једне ни с друге стране, да ово заштравате. Можемо да наставимо да будемо конструктивни, амандмани нас тек чекају, па ко има бољи предлог, неки може и да буде усвојен. Зато ћу вас замолити да ме не деконцентришете.

Господине министре, Посланичка група Јединствена Србија ће дати подршку овом буџету, свим законима, одлукама и споразумима који су на дневном реду. Рекли сте јуче у вашем образлагању да је основ овог буџета, тј. да овај буџет стоји на три стуба. Ми из Јединствене Србије бисмо рекли

– стоји на хоклици, пошто и она има три ноге, а по томе смо већ полако и препознатљиви. Знате шта, када је у питању хоклица и такав начин размишљања, верујте ми, он даје добре резултате у пракси. Први стуб су плате и пензије, други стуб су капиталне инвестиције и трећи стуб овог буџета јесте сет мера за раст привреде и растерећење исте.

Мени јуче није било јасно кад су неки посланици критиковали то што су се у једном тренутку плате и пензије смањиле; јуче су критиковали поново када су пензије и плате повећане. И сад, да сам ја на вашем месту, искрен да будем, не знам како бих то више могао да разумем.

Оно што је чињеница јесте да буџет предвиђа низак дефицит, и то већ постаје полако тренд у Србији. То значи да је мања инфлација, то значи да је стабилан курс. Понављам, ми из Јединствене Србије дајемо подршку самим тим што овај буџет предвиђа повећање пензија, повећање плата и повећање издавања за пољопривреду.

Када су у питању пензије и терет који су поднели најстарији грађани, морам да споменем и да похвалим гест Александра Вучића, који је нашао начин да се лично сваком од тих пензионера обрати. Ја сам имао прилику да ме један број тих људи који су примили то писмо контактирају и да кажу да, ако будем у прилици, у њихово име изразим захвалност. Ево, ја то сада чиним. То је ситница, рекао би човек, али за све њих појединачно то је велика ствар. Исто тако, не сумњам да ћете као министар финансија изнаћи неки начин да се у будућности врати и надокнади тај терет који су пензионери поднели.

Добро је и када се планирају субвенције за инвеститоре јер данас је теже него икада довести инвеститора. То није тако код нас, то је у региону. Значи, за исту ту ситуацију сличним мерама се боре Хрвати, боре се људи у Босни, бори се Македонија, боре се и много јаче и озбиљније земље у смислу да су раније од нас ушле у ЕУ, тако да сваки начин који доприноси довођењу бар једног инвеститора Посланичка група ЈС подржава.

Оно што вам исто иде у прилог јесте релативно мали број амандмана који су поднети на буџет. Ја имам прилику да шест година овде усвајам буџете и први пут, искрен да будем, изненађен сам да је овако мали број амандмана на буџет. То је порука за грађане који можда не стигну да прате, нису упознати са комплетним радом Скупштине, један од доказа да је овај буџет добар буџет.

Оно што је исто добро, то је, пошто сам члан Одбора за финансије, чињеница да вас је господин професор Павле Петровић на Одбору за финансије бранио; не бранио, него је заступао ваше тезе и рекао да сте у праву. Као неко ко сад све овако сублимира, могу да кажем, министре, да вама баш онако лако све иде од руке. Значи да радите исправне ствари. Ваш план је да трошите онолико колико ће се приходовати. То би се код

нас из Јединствене Србије назвало домаћинским пословањем, јер ми тако функционишемо, и то је још један од разлога због којих подржавамо овакав буџет.

Као неко ко долази из туристичког места, ја сам иначе из Врњачке Бање, могу да похвалим и то да је туризам у Србији у порасту. Драго ми је што сам и у овом буџету видео да су опредељена средства за ваучере које ће искористити грађани Србије када буду у току сезоне или ван ње одлазили у туристичка места.

Ја имам обичај да неки пут неког од колега критикујем, то данас нећу да радим, данас нећу да критикујем ни председника Општине Врњачка Бања, али желим да вам дам један савет. Господине министре, могу да вам дам један савет, па бих волео и да ми дате одговор, ако је могуће, на крају. Ово се односи на вас и на Бранка Ружића, мислим да би требало да направите једну упоредну анализу свих градова и општина у Србији и видите који су то градови и општине који помажу вама, који помажу Влади у реализацији буџета, који помажу да се направи већи суфицит, а које су то општине које, могу тако да кажем, праве дефицит. Нису ни све општине и градови у истом положају, да се разумемо. Општине и градови у којима се тешко живи, не сада него уназад можда 50-60 година, од њих не можемо да очекујемо велики искорак. Свакако треба да приметите и да похвалите градоначелнике и председнике општина који раде на повећању суфицита. Зашто вам ово причам? Имам осећај да је у неким ситуацијама буџет неком од тих градоначелника или председника општина мајка, неке маћеха. Значи, треба наградити људе који раде.

Ја данас не наводим Драгана Марковића Палму као пример зато што је председник моје странке, Јединствене Србије, не зато што је шеф Посланичке групе ЈС, него зато што је човек који је успео да за релативно кратко време од Јагодине направи туристички центар, од места које никада туристичко место није било. Направио је добру индустријску зону. У тој индустријској зони се појавило доста инвеститора, који имају озбиљну производњу. Драган Марковић се потрудио – пазите, као неко ко води град, не министар, као неко ко води град – да у свакој делегацији по Европи и свету где је био обезбеди неко ново тржиште за наше производе.

Зато ми није било јасно када је јуче један од колега из опозиције рекао – не сме, суфицит није добар, није добро да вас изненади суфицит. Ја сам тотално збуњен. Кажу, треба правити планове тако да буду уравнотежени. Апсолутно се слажем. Чак бих увек правио да буде лошији план, а да буде боља реализација. Шта значи када вас изненади суфицит? Значи да је привреда успела да направи један искорак, да су та нова тржишта о којима сам мало пре причао резултовала већим пласманом наше робе, и то се одражава на буџет.

Зато вам кажем, направите ту анализу са господином Ружићем и видите који градови у Србији праве суфицит, колико их има, како наградити те људе. Таквим људима буџет треба да излази у сусрет и да им да увек динар, јер они од динара праве два. Када дате некоме ко не уме домаћински да се понаша, они од тог динара направе нулу.

Политичка стабилност је свакако врло битан фактор и у реализацији буџета и у привреди. Могу да кажем да су Александар Вучић и Ивица Дачић својим радом у окружењу, у свету, у свим земљама које су нас мање или више волеле успели да направе један добар, нови имиџ за Србију. Једна од сличних посета је и посета Драгана Марковића Палме, имали сте прилику то да видите, Египту, када је Египат рекао и прихватио да неће да подржи улазак Косова у Интерпол и када су се сложили да ће да подрже политику коју сада води Србија.

Грађани у шали кажу да је Ивица Дачић својим радом већ толико земаља убедио да не признају тзв. независно Косово и да ако овако настави да поништава својом дипломатијом признање тзв. независног Косова, остаће још само Харадинај и Тачи са Курцем да подржавају Косово, мислим на канцелара Аустрије.

Политичка стабилност је дефинитивно проузроковала... И то је оно што је јуче господин Антић причао, данас није ту али јуче је добро образлагао своје законе, а то је пре свега његов ресор. Чињеница је да ће са велики пројектима, за које ћемо исто гласати ми из Јединствене Србије, причамо о Јужном току зато што је у народу тако најпрепознатљивији ток гасовода који се ради, бити много лакше у енергетској политици коју ће Србија да води.

Међу овим законима се налази и Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима. Јуче је министар Вулин у једном тренутку рекао да из Србије одлазе лекари. Да, одлазе лекари, али то је тренд и у земљама у окружењу, одлазе и из Хрватске, одлазе из неких чланица ЕУ. Свако тражи неку позицију где себи може да направи већу зараду. Наравно да се Влада труди да мерама које се спроводе то сведе на минимум, и то је жеља свих нас који се бавимо политиком овде. Када је у питању овај закон који сам навео, имамо чињеницу да одлазе и возачи, возачи камиона и возачи аутобуса, то најбоље знате овде у Београду. А ви, као неко ко је био одговоран градоначелник, знате шта то може да проузрокује. Зато је добро што доносимо један овакав закон, јер овај закон те људе почиње да штити, да им олакшава посао. Чак су дефинисани и неки бенефити када је у питању ноћни рад.

Ја сам своје време данас подредио мало више, наравно, закону о буџету, али свакако, као што је и већина колега данас овде причала, рећи ћу и ја – пред нама су локални избори у Дољевцу, локални избори у

Лучанима, па имам и ја право да кажем да ЈС у обе општине излази самостално на те изборе. Знате, на питање грађана у Лучанима шта треба да се уради, како поправити неку ситуацију, Драган Марковић Палма је рекао – знате шта, добро, Лучани имају препознатљивост по озбиљној фабрици, која је свима позната, али дефинитивно је Гуча нешто што је бренд тог краја, не само бренд тог краја, Гуча је постала бренд Србије. Једна проста ствар, која не кошта пуно. Драган Марковић је дао предлог – људи, па дајте да се направи још једна манифестација ако то код вас тако добро функционише.

Шта хоћу да кажем? Да неки пут не треба новац, фале добре идеје. Фали мало воље да сви мало више радимо. Ја сам рекао на почетку, што је сада мање битно, да сам ја опозиција у месту из ког долазимо али нисам опозиција месту у коме живим. Потрудио сам се да преко Драгана Марковића Палме обезбедимо једно возило које ће да олакша рад комуналним службама у Врњачкој Бањи, трудио сам се и овде да нам профункционалише Одељење за дијализу, и још различите донације које смо урадили.

Зато дајем предлог људима који седе са десне стране а налазе се данас у позицији опозиције вама који представљате ове законе да се и они мало потруде, да и они доведу неког инвеститора, да и они обезбеде неку земљу која неће да призна Косово. Или било шта друго, има толико ствари где може да се помогне.

Значи, још једанпут, министре, буџет вам је домаћински, како то ми из Јединствене Србије кажемо, повећава пензије, повећава плате, повећава се издвајање за пољопривреду. А у појединачној расправи ће и моје колеге узети учешће у овоме па ћемо да причамо детаљније о свим осталим законима.

Још једанпут, ми подржавамо овај буџет и гласаћемо за све законе који су данас на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Сениша Мали.

СЕНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Само да вам одговорим на питање које сте поставили. Министарство финансија, заједно са министарством које води господин Ружић, свакодневно надзире и контролише извршење буџета свих локалних самоуправа у Републици Србији. Ми тачно знамо да ли и ко остварује дефицит или суфицит у сваком тренутку, што је веома важно. Оно што те цифре и бројке показују, то је важно и за вас и за грађане Србије, јесте како се отварају нове фабрике, а, хвала Богу, има их у Србији све више, како се у свим тим местима и локалним самоуправама отварају нова радна места, тако да видите тренд у њиховим буџетима, како имају

већи приход од пореза и доприноса на запослене, што је најздравији начин финансирања једног буџета, најдугорочнији.

Сада се полако ствара основа за те локалне самоуправе да већ планирају неке нове инвестиције, нека нова улагања, рецимо, у њихову комуналну инфраструктуру и све оно што можда годинама нису могли да ураде без помоћи државе, а да се у наредном периоду ми као држава концентришемо на ове велике инфраструктурне пројекте који су важни за целу земљу, дакле ауто-путеви, мостови, тунели, железница итд.

Ако вам у било ком тренутку буду потребни ти подаци, поделићемо их с вама, да видите како пратимо из месеца у месец извршења буџета и статус буџета свих локалних самоуправа у Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народна посланица Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем.

Уважена председавајућа, поштовани министре и колеге посланици, имали смо прилике јуче и данас доста тога да чујемо када је у питању расправа о буџету и пратећи закони и да се, у ствари, карактеристике овог буџета налазе између потреба грађана Србије и могућности државе да одговори тим потребама грађана. Оно што је важно рећи јесте да је Српска напредна странка препознала које су потребе грађана али је у складу са могућностима и свим оним дуговањима која је имала у протеклим годинама, и решавала на крајње одговоран начин кроз економске реформе и фискалну консолидацију, сачинила овакав буџет.

Оно што је важно, то је да по први пут после четири-пет година у којима смо спроводили тешке реформе када је у питању економија Србије имамо овако конципиран буџет, на крајње конзервативним параметрима, а то је 3,5% планирани раст за следећу годину, затим 2,3% ниво инфлације и дефицит од 0,5% БДП-а.

Јуче смо имали прилике да чујемо да суфицит у буџету није добра економска категорија. Подсетићу вас да су поједине државе редовно у својим јавним финансијама имале суфицит, као нпр. Јапан, који је онда у време када је дошао у катастрофалну економску ситуацију услед елементарних непогода управо имао тачно дефинисан, контролисан дефицит.

Према томе, није истина да суфицит долази из погрешно планираних јавних финансија. Оно што је Србија урадила, за шта сада има похвале од свих међународних институција – наплатила је дугове из прошлих година, поготово када су у питању приходи у буџету од стране одређених пореских обвезника. И то је оно због чега данас причамо о времену мирних вода јавних финансија, што је велика ствар. Значи да сте успели кроз економске реформе да уредите, средите своје финансије, да

направите одрживе, да онолико колико приходујете толико и расходујете, али и да сте оне дужнике који су на рачун ове државе и свих грађана Србије радили, у сарадњи с онима који су владали до 2012. године, успели да уведете да послују према законима Републике Србије. То значи да не постоје више тајкуни који ће пројектовати буџет Републике Србије, него постоји закон, и сви смо пред тим законом исти.

Оно што је важно када говоримо о буџету за 2019. годину, то је питање шта буџет доноси грађанима Србије. Овако добар, избалансиран буџет, који говори о подједнакој основи за приходе, да може да да расходе и повећање плата и пензија, а да истовремено може да обезбеди велика средства за капиталне инвестиције, говори о томе да је то један од најважнијих услова за отварање нових радних места, за отварање нових фабрика али и за даље повећање плата и пензија и повећање раста наше привреде.

Није истина, када говоримо о расту, да је Србија малтене, кад слушате неке посланике овде, на задњем месту. Постоји једна студија Светске банке када је у питању упоређивање земаља западног Балкана, која управо говори о томе да је Србија, према проценама, остварила привредни раст који је заиста незабележен, поготово када посматрамо стопе раста још од 2008. године (то вам стоји на страни 69) и говори о томе да је привредни раст наставио да подстиче стварање нових радних места и боље исходе на тржишту рада. Значајно је да је фискално прилагођавање за последицу имала рекордно низак фискални дефицит од 1,4% те 2012. године и да је побољшање резултата банкарског сектора такође један од услова који су довели до тог раста. Предвиђено је постепено повећавање раста и каже да до 2019. године треба да буде 3,5%. Србија је успела да изађе са растом од 4,2%.

Према томе, немојте да стављате неке податке у јавност који немају упориште, зато што су процене које раде одређене међународне институције искључиво процене које говоре о томе да је то нешто што планирају за Србију, а када се успостави чињенично стање да Србија много тога боље уради, чак рекордним својим резултатима, онда се сви они зачуде. Тако је било исто кад је ММФ планирао за 2016. годину раст од 1,8%, и то је Фискални савет писао, па смо изашли са растом од 2,6%. Исто ово стоји са растом од 3,5% за 2018. годину, па смо дошли до 4,2%.

Према томе, не треба у јавности дезавуисати грађане Србије тиме да не постоји побољшање у економији Србије, јер грађани то виде око себе. Да ли је то довољно за сваког грађанина понаособ и његову кућу? Наравно да није. Због тога Влада Републике Србије, уопште Парламент Србије, помаже у томе да се креира једна боља економска политика и бољи привредни амбијент, да би се отворио још већи број фабрика, још већи

број радних места. Премијерка на челу Владе инсистира да прелазимо у једну економију која је заснована на инвестицијама, на иновацијама, знању, да би управо овај економски раст прешао 4,2% и следеће године ишао у високе стопе раста.

Где смо били 2012. године, где смо данас, то можете сами да видите не само када су у питању економски резултати него свакодневни живот грађана. Када говоримо о оном расту и када говоримо уопште о структури прихода и расхода, поготово расхода за буџет за следећу годину, о пољопривреди, онда можемо да кажемо да је 2012. године издвајање из буџета било 19 милијарди динара. Планирана издвајања за следећу годину су 41,5 милијарди динара; значи, дупло већи је планирани буџет за овако нешто.

Онда долазимо у ситуацију да на одбору, рецимо, имамо предлоге наших колега из ПУПС-а које кажу да то није довољно. Министар је заиста увек отворен за разговоре о овој теми. Када говоримо о пољопривредним задругама, треби рећи да је Српска напредна странка прва која је предложила Закон о задругама, који је донесен пре две године, о коме они који су водили државу до 2012. године уопште нису разговарали, нити су разматрали овако нешто. Оно што заиста сматрамо потребним јесте да треба подржати пољопривредне задруге. Мислим да ћемо у разговору са министром финансија видети да то помогнемо, министар је заиста увек отворен за разговор. Мислим да то знатно мења слику о томе и о Србији, како буџет Србије треба да изгледа за следећу годину.

Прича о промени методологије Завода за статистику, па се на основу тога сада ми нешто овде играмо бројкама, једноставно не стоји. Европска унија има свој међународни завод за статистику, зове се Евростат, и он диктира статистику, како треба посматрати одређене ствари у економији, како баратати цифрама, управо због тога да би имали адекватног партнера када причају о кредитним линијама централне Европске инвестиционе банке што се тиче свих држава, не само чланица Европске уније већ и оних које желе да буду чланице ЕУ, а то су земље западног Балкана.

Значи, пензије и плате... Мислим да су јуче и данас доста говорили о томе, о повећању плата и пензија, о томе да Фискални савет има своју критику због чега се плате у државном сектору подижу 7%. Не треба заборавити да су оне смањене 10%. Мислим да је тај део повећања од 7% адекватан, да је дата предност управо пензијама, да оне порасту на много већем нивоу – од 8 до 13%.

Оно што је још важно рећи јесте да критика о нивоу инвестиција и улагања у капиталне инвестиције, које износе 220 милијарди динара ове године, а да треба да буду 300, једноставно показују да смо се водили тим

путем да треба ићи у што веће инвестиције, али да се не може све одједном урадити. Не можете растеретити послодавце за порезе и доприносе у стопи од 63 до 60%, од 3%, јер то износи 36 милијарди динара мање прихода у буџету. Министарство финансија је дало предлог од 1% растеређења, и то је 12 милијарди динара мање прихода у буџету.

Према томе, треба бити реалан када говоримо да смо за шест година успели као држава да трансформишемо нашу економију, где је била стагнација и пад комплетне економије, у високе стопе економског раста, у растућу, смањење инфлације, у преполовљеном проценту када је у питању незапосленост. Овакав буџет доноси сигурност и предвидивост свим грађанима Србије, не само послодавцима него сваком од нас.

Када говоримо о делу који се односи на конкретне пројекте, имали смо прилике да видимо да ће се стратешки пројекти финансирати од стране државе у следећој години, и оно што се односи на енергетику, али мислим да је велики фокус дат управо на здравство, на здравствене институције, и то је оно што је важно. Али ја бих рекла да је по први пут препозната подршка женама кроз промоцију женског иновативног предузетништва, за шта је преко сто милиона динара предвиђено за следећу годину, као и за промоцију и популаризацију иновација, иновативног предузетништва шездесет милиона динара.

То је, у ствари, стратешки циљ према коме ми идемо, а то је да сви пројекти у будућности заиста треба да буду подржани од стране једног глобалног процеса дигитализације уопште, и привреде и образовања. Ту Министарство образовања заиста ради крупне кораке, у којима не можете сада видети конкретне резултате јер оно што покренете можете тек за одређени број година видети као конкретне резултате.

Оно што је важно рећи јесте да се сада по први пут издваја дупло мање из буџета Србије када су у питању пензије. То значи да Фонд за ПИО заиста ради на крајње одговоран и добар начин и да се порези и доприноси сливају од свих привредних субјеката, а то значи да привреда ради. Сви они који тврде да то не постоји и да су ти показатељи јако мали једноставно желе на злонамеран начин да минимизирају рад Владе Србије, почев од 2012. године, почев од 2014. године, и када је СНС учествовала у Влади Србије, када је имала премијера господина Александра Вучића, а сада председника државе, и сада када има госпођу Ану Брнабић. Мислим да је брзина којом се Србија креће када је у питању економија незауостављива.

Важно је рећи да ми имамо политичке изазове који могу сутрадан да утичу на живот свих нас. И мислим да је оно чиме се на крајње одговоран начин водимо, то је да упућена критика, и Фискалног савета, да се много тога улаже у Војску показује једну злонамерну чињеницу и

покушај да се каже да Александар Вучић звецка оружјем и да због тога жели на одређен начин да води своју политику, ратну политику. Рећи ћу вам једну чињеницу о којој вероватно ви сви много тога знате, али не желите да говорите о томе. Улагање државе у наменску индустрију представља велики допринос извозној стратегији једне државе. И ви знате да се Србија увек када је у питању наменска индустрија водила тиме. Тиме ми обезбеђујемо веће приходе уопште када су у питању порези и доприноси за буџет. И немојте пребацивати овако једну добру економску стратегију на поље политике, где желите да се обрачунате са својим политичким неистомишљеницима, са СНС-ом и господином Вучићем, на овај начин, плашећи грађане Србије о томе како је због тога у ствари направљен овакав буџет и дата одређена средства Војсци и Полицији.

Мислим да је то јако важно рећи овде у Парламенту да би грађани знали праву истину. За сва питања, наравно, увек треба одговарати и реаговати. Мислим да овакав буџет Србије у следећој години треба да донесе мир и стабилност када су у питању животи свих грађана Србије.

Наравно да ћемо о овом буџету и свим предлозима које смо имали када је у питању пољопривреда или можда измена и допуна неких закона можда разговарати кроз одређене амандмане Одбора, али, све у свему, морам да вам честитам, господине министре, мислим да по први пут имамо овакав буџет који ће заиста обезбедити да се потребе грађана Србије задовоље у што већој мери. У дану за гласање СНС ће подржати овакав предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Прелазимо на листу говорника.

Први говорник је посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо, што се буџета тиче, добро је што имамо озбиљна издвајања за инфраструктуру на простору Санцака, посебно средства за изградњу пута Нови Пазар – Тутин, на чему смо се протекле две године јако много ангажовали. Такође, јако је добро што имамо средства за наставак изградње гасовода преко Копаоника до Тутина, што је од стратешке важности за све развојне пројекте на том простору. Као што је добро што имамо увећана средства за социјална помагања, то је нешто што је јако важно за просторе у којима имамо доста лошу економску и социјалну ситуацију.

С тим што, везано за социјална издвајања и конкретно за центре за социјални рад на простору Тутина и Новог Пазара, желим скренути пажњу да су заправо та два центра стециште организованог криминала и злоупотребе средстава за социјална давања али и свих других активности везаних за бракоразводне поступке, надлежност над одгојем деце итд. Зато

позивам надлежне органе, пре свега надлежно министарство, да пошаље инспекције и испита стање и злоупотребе, које су заиста прешле сваку меру.

Оно што је моја резерва јесте питање избора тужилаца. У Новом Пазару досадашња пракса је показала да имамо заиста ситуацију где је већина изабраних тужилаца и њихових заменика под утицајем извесних политичких али, још најгоре, и криминално организованих група. То је нешто што, мислим, задире у стратешке темеље опстанка грађана и народа на том простору. Зато бих скренуо пажњу, када је у питању избор тужилаца, да се појача контрола и провера тих људи како не бисмо добили тужиоце и судије сараднике организованог криминала и криминала уопште.

Што се тиче Закона о играма на срећу, јесте озбиљан помак то што ћемо сада имати инспекцијску адресу за ову тему. Коначно ћемо у Министарству добити ту управу и могућност да се контролише примена Закона. Нажалост, сада смо у хаосу, посебно на подручју Новог Пазара, апсолутно се не поштује Закон. Коцкарнице су на неколико метара од школа, верских објеката. Више пута смо говорили да се то мора хитно исправљати. Наравно, ми ћемо бити задовољни тек када се буде доносио закон којим ће се потпуно укинути игре на срећу.

Што се тиче Бошњачког националног вијећа, актуелне теме која је незаобилазна, та тема је завршена. Имамо ситуацију да је Сулејман Угљанин јасно представио свој програм под насловом „Самоопредељење“, са антрфилеом да је Србија фашистичка творевина. Добио је већину у том вијећу уз подршку потпредседника Владе ове земље. Ако је то став Владе, ако је то став овог парламента, зашто би то за мене био проблем? Ми ћемо једноставно препустити њима да своју политику спроведу, и то је нешто што је реално стање.

С друге стране, оно што смо чули данас, поготово од колеге Имамовића... Морам признати да сам ја спортиста, прихватам изазове, такмичим се на разним пољима, али постоји једна дисциплина у којој ја не могу да се такмичим с њима – дисциплина ко ће даље плунути и ко ће више блатити. Ја одустајем, заиста у томе не могу бити као они, и нећу.

Што се тиче њиховог поштења, нећу ја ништа казати, замолићу њихове садашње савезнике у странци Расима Љајића, који су након доласка на власт у Новом Пазару направили извештај о милионима ћевапа које су Угљанинови појели службено, о парцели за изградњу Угљанинове куће, о средствима за изградњу Угљанинове куће, о свим продатим парцелама које су они тада имали. Тај извештај постоји. Према томе, они су сада заћутали након што су се „усавезили“; као што су Угљанинови заћутали о оптужбама о атентату, познатом атентату од стране садашњег

партнера. То ћу једноставно оставити међу њима, а ти су извештаји доступни па их можемо добити.

Захваљујем се и спреман сам на даљу сарадњу. Подржаћемо већину закона, осим резерве о играма на срећу. Из духовних и етичких разлога, не можемо гласати за тај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Посланик Ненад Божић?

Посланик Војислав Вујић?

Посланик Александра Чабраја?

Посланик Дејан Раденковић има реч.

ДЕЈАН РАДЕНКОВИЋ: Хвала, председнице.

Даме и господо народни посланици, уважени министри, надам се да ми нећете замерити што ћу направити једну дигресију. Она је условљена потребом да се осврнем и подсетим на неке тврдње из дискусије приликом расправе о Предлогу буџета за 2018. годину, јер смо с пуним правом и ја и Посланичка група СПС поносни због закључака које смо тада донели, а до којих смо дошли тачно пре годину дана, који су изнети у овом дому.

Ако се нешто могло закључити из анализе буџета које је садашња скупштинска већина усвајала последњих година, то је, како ја то знам често да кажем, држава није тротинет који се може лако зауставити а потом окренути у другом смеру, уз елиминисање озбиљних последица. Међутим, ако један велики брод полако заокреће, наравно да резултати морају стићи.

Вођење јавних финансија озбиљне државе, која је као таква призната од озбиљног света, почев од ЕУ, преко ММФ-а, Светске банке, Русије, Кине и многих других земаља и организација, а посебно оздрављење јавних финансија, јесте процес који се не дешава у једном буџетском циклусу, а који је стигао до свог логичног епилога након пет година реформи. Ми можемо слободно да кажемо да имамо уравнотежен буџет, раст БДП-а, почетак смањења пореских и непореских оптерећења привреде. Све што бих могао да кажем, чиме бих могао мирно да закључим ово своје излагање, јесте да кажем – успели смо. Али хајде ипак да уђемо у аналитику мало и током расправе у начелу.

Прво што као озбиљна и државотворна странка можемо рећи јесте да су буџетски приходи веома реално прогнозирани. Предстоји нам још посла до потпуно транспарентног буџета, али се и овде види велики напредак, као и код буџетског календара. Земља смо брзих и опсежних реформи, и на европском путу, што подразумева законодавну активност на горњој граници могућег.

Претпоставке на којима се базира буџет јесу реалан раст БДП-а од 3,5%, уз просечни годишњи раст цена од 2,3%. Очекивана стопа раста од

3,5% је, како можемо видети, реална, пошто је једнака прогнози ММФ-а и представља само повратак на природно стање пошто су донекле исцрпљени ефекти ниске основице из претходне године. Раст БДП-а тада је био низак услед лоше пољопривредне сезоне, пада производње енергије и грађевинских радова. За будући брзи и значајан раст неопходне су структурне промене, а део истих је у садашњем великом сету олакшица и подстицаја за привреду.

Постојећи тренд раста је виши од стопа раста које је српска економија имала у претходној деценији, али и даље можемо да кажемо да имамо проблем да активирамо све ресурсе овог друштва. Главни разлог за то је ниска стопа домаћих инвестиција и зато је побољшање привредног амбијента од пресудног значаја за њихово значајно повећање. Наравно, на овој седници ћемо усвојити и неке од закона који ће у томе помоћи.

Мало ћемо о пореским приходима; они су углавном објективно процењени, под условом остварења предвиђеног раста, што тешко да може доћи у питање. Номинални приходи републичког буџета за 2019. годину су већи за само 2% у односу на процене буџета за претходну годину, док у реалним износима можемо да видимо да су исти, тј. једнаки. С друге стране, расходи су већи за 5%, тј. у реалним износима за 3%. Другим речима, већина фискалног простора који је остварен већим приходима буџета услед развоја привреде искоришћен је за повећање плата и пензија, што ми као социјалисти подржавамо имајући у виду вишегодишње замрзавање и смањење плата и пензија.

Порески приходи расту, и то се може видети, од ПДВ-а. Планирано је значајно смањење непореских прихода, што је последица укидања политике смањења зарада, пошто су та средства уплаћивана у буџет и књижена као непорески приход.

Велико смањење пореза има две кључне мере. Прва је смањење парафискалних намета кроз доношење новог закона о накнадама, који ће јавне приходе смањити за две милијарде динара. Друга мера је укидање социјалних доприноса за осигурање у случају незапослености на терет послодавца; тих 0,75% бруто зараде коштаће државу око девет милијарди динара. Можемо да кажемо, тај укупни фискални терет биће смањен за сто милиона евра, што је одличан почетак и са тим треба наставити.

Расходи републичког буџета показују јасан смер успеха, који се не мења. Расходи за запослене су номинално повећани за преко 8%, а реално око 6%. Ово је, наравно, последица повећања зарада у јавном сектору, што је нешто већи раст него што је био раст БДП-а, али тешко је очувати јавни сектор као успешан сервис привреде а да нам запослени буду „тринаесто прасе“. Највећи раст бележе расходи за субвенције, који су номинално повећани за 12% у односу на 2018. годину, са 89 на преко 100 милијарди

динара, тј. са 750 на 840 милиона евра. Повећани су готово сви расходи за субвенције. Засад нам субвенције доносе резултате, то можемо да видимо, посебно оне за стране директне инвестиције и улагања. За све ове намене издвојено је рекордних 125 милиона евра. Најпозитивнија мера у новом буџету јесте значајно повећање капиталних расхода за 128 милијарди динара, тј. 1,2 милијарде евра, на 165,5 милијарди динара. Јавне инвестиције у Србији су годинама испод нивоа упоредивих земаља у источној и централној Европи, а стање инфраструктуре нам није на завидном нивоу и стога нећемо одустати од даљег развоја инфраструктуре.

Министар и његови сарадници имаће прилику да виде један мој амандман, за који не очекујем да ће бити прихваћен али сам хтео да скренем пажњу на једну капиталну инвестицију која је започета давних година. То је акумулација Селова код Куршумлије, једна од десетак незавршених у Републици Србији. Она је преко 95% завршена и можемо да кажемо да је један од најважнијих ресурса и да се завршетком ове бране решава дугорочно снабдевање водом Топличког округа и града Ниша. Веома је важно што ће се на тај начин решити проблем поплава, које готово сваке године уништавају усеве у овом најсиромашнијем, пољопривредно оријентисаном делу Србије. Надам се да ћемо у перспективи наћи негде места и простора да покренемо поново тај пројекат и завршимо га до краја, јер је врло битан и стратешки важан за тај крај.

Наравно, много је лепих очекивања, имамо, то сам већ рекао, уравнотежене финансије, можемо размишљати о развојној ставки за даље; смеши нам се перспектива већег смањења пореских стопа и проширење пореске основице. Истичем да смо завршили са незахвалном улогом коју смо имали у данима који су далеко иза нас. Време је да се ствара, а не да се спасава. Ја бих као социјалиста рекао да ова влада има строгу забрану за нерационално трошење, да смо заиста у плавом океану где постоји мир, да имамо прилику да будемо део породице успешних нација, а да неко међустање у којем смо се налазили, где нисмо знали ни шта хоћемо ни где нећемо, више није на дневном реду.

Даме и господо, уважене колегинице и колеге, на самом крају ћу рећи да СПС подржава овај предлог закона и све предлоге закона који су на дневном реду. Наравно, најзначајнији је буџет, јер он нас недвосмислено води у правцу који је наш дугорочни циљ, свих нас који седимо у овој сали и циљ свих оних који виде Србију као уређену и просперитетну европску државу. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Не знам зашто, али и јуче док сам говорио Синиша Мали није био у сали, а нема га ни сада. Заиста бих волео да ми неко одговори на неко од питања која сам поставио. Можда ме не воли, можда нема одговоре на питања, јер јуче ни на једно питање нисам чуо ни једну једину реч, да је ико одговорио на оно о чему сам везано за буџет дискутовао овде.

Дакле, поновићу оно што сам говорио јуче везано за то на који начин ви планирате буџет за 2019. годину. Наравно, суштина политике, суштина приоритета јесте та да буде усмерена према грађанима Републике Србије. Нисам видео, нити ме је ико убедио да ће у буџету за 2019. годину на било који начин грађанима Србије бити на било који начин боље, па чак и ако говоримо о томе да ће овог пута да се јави неко повећање зарада у том буџету.

Овај буџет нема никакве шансе да оствари привредни раст у 2019. години зато што нема инвестиција, пре свега у инфраструктуру, на задовољавајућем нивоу. Ово је предизборни буџет, буџет којим ви желите да купите гласове грађана Србије за изборе које ћете вероватно, ванредне, организовати у 2019. години. Наравно, када правите предизборни буџет, нема никаквих назнака за било какав раст у смислу економије.

Када министар говори о расту БДП-а, он стално, изнова и изнова, пропушта прилику да каже, када каже да ће у овој години БДП бити око 4% или нешто преко 4%, да се он базира на чињеници да смо прошле године имали најмањи раст БДП-а у Европи, 1,8%. Дакле, кумулативни раст Србије 2012–2017. године је 5,25%, БДП светски је порастао за 23%, четири пута више. То је зато што седам година водите погрешну економску политику.

Ово је седми буџет ваше власти којим желите да опет причама и бајкама убеђујете грађане Србије да ће живети боље, да ће дочекати ту плату од 500 евра у септембру и оних 405 евра, 405 много далеко од 500. Чак и ово повећање од 2019. године ће тешко добацити дотле. Ту говорим о зарадама које „вуче“ јавни сектор, у привреди су плате дупло мање. Говорите пензионерима да ћете им повећати пензије. Министар данас поново говори о томе како ће пензије бити никада веће. Најављивао је...

Добро дошли, господине министре, коначно.

Најављивао је да ће пензије бити веће за 8,8–13,5%, или колико већ. Они пензионери који су имали више среће од других добили су исти чек као последњи 2014. године, пре смањења; они који су имали мање среће добили су мању пензију. Притом, за 8,6% су скочили трошкови живота у Србији. Дакле, то је ваша политика. Онда сте им послали писма и рекли – супер, хвала вам што сте нам дали осамсто милиона евра да ми располажемо тим новцима како год хоћемо и да их узалуд бацимо. Јер од

фискалне консолидације нисмо видели ништа. Где је реформа јавних предузећа? Железницама – 14,5 милијарди поново у овом буџету, и прошле године 14 милијарди Железницама. Дакле, то је та политика.

Онда кажете како јавни дуг пада. Па не пада, господине министре, и јако ми је драго што сте малочас признали да је јавни дуг Србије у 2018. години 24,2 милијарде и да је 2012. године био 15 милијарди, то сте ви малочас рекли. Дакле, за девет милијарди сте задужили Србију и сваког грађанина Републике Србије, за седам година погрешне економске политике. Ово је седми буџет, и даље вам није јасно да радите погрешне ствари, да је ваш економски концепт лош, да вам је лоша економска политика, да на тај начин, тако што доводите плетаче каблова у Србију да вам развијају привреду, нећете моћи да подигнете БДП Србије.

Када говорите о расту БДП-а, врло често кажете да је био негативан 2009. године. Заборављате да кажете, господине министре, да је 2008. године раст био 5,37, 2007. године 5,89, 2006. године 4,9%, 2005. године 5%, 2004. године Србија је била друга у Европи по расту БДП-а са 9,05%, 2002. године је била прва са 7,12%. Александар Вучић је најављивао да ћемо ми имати један од прва три резултата по расту БДП-а.

Јавни дуг Србије у односу на БДП процентуално сте смањили тако што сте променили методологију обрачуна. Направили сте нову процену БДП-а за ову годину, а ревизију је направио Републички завод за статистику и на тај начин јавни дуг, који је у јуну био преко 60% у односу на БДП, у септембру је спао на 56%. И сада нам говорите о 51%. Како? Како када нема раста, када вам је најмањи раст, најмање су плате у региону? По свим економским параметрима. Једино Македонија по платама заостаје за нама и раст Македоније је прошле године био већи него раст Србије. Дакле, потпуно погрешан економски концепт није добра вест за Србију.

Наравно, када говорите о повећању буџета за пољопривреду, прво вратите пољопривредницима оно што дугујете из 2018. године. Када то исплатите, истопиће се ово повећање од 7,6 милијарди. Једина добра вест је то што сте Томи Николићу смањили буџет за осам милиона, 17,6%, тако да барем те новце искористите да срушите овај нелегалан објект на Копаонику.

ПРЕДСЕДНИК: Време, захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Каже представник Вука Јеремића да није чуо одговоре на нека своја питања и опажања дата јуче. А одговарали су и присутни министар и представници наше посланичке групе. Није цабе речено – тешко је дати одговоре некоме коме плата зависи од тога да их не чује. То нисам рекао ја, али то је потпуно тачно.

Шта је све напричао? Каже – неће бити боље тиме што су сада предвиђена повећања плата и пензија, и то, пазите сада, плата 7–12%, а пензије већ повећане 8–13%. Ако за њих срећа за грађане Србије није добро, то је њихова приватна ствар, али да тврде да за грађане није добро да имају већу плату и већу пензију, па, мислим да ће бити одлична ствар да и грађани процене сутра када их опет буду оцењивали. На пример, на овим локалним изборима на које не смеју да изађу јер не могу ни листу да саставе, или на овим где ће да изађу али ће проћи као да листу нису ни саставили без икаквих проблема. Али, дакле, да за грађане добро није добро и за њих, то је потпуно јасно. Они са грађанима одавно нису исто.

Кажу – раст није добар, 4,2 у плусу није добро, а оних њихових минус 3,1 или 3,6 потпуно свеједно, то је било добро, је ли тако? То ће грађани исто да оцене на овим изборима на којима нећете смети ни да се појавите.

Шта кажу даље? Погрешна економска политика. Већ су ти генији саопштили ММФ-у да ММФ појма нема, већ су саопштили Светској банци да ни она појма нема, саопштили су и Европској комисији да ни они ништа не знају. Само ти велики генији, који су у праху и пепелу оставили Србију, само они се у економију разумеју.

Кажу да се врати пољопривредницима нешто, да се нешто пољопривреди врати. Ево, конкретно, овај геније може слободно да врати онај чувени трактор који је добио од тих програма намењених нашој пољопривреди. Ако нешто треба да се враћа, увек је добродошло почети од себе.

Кажу – предизборни буџети, предизборни програми. Да су фасцинирани изборима, то је потпуно јасно, зна се шта њих овде највише плаши. Али, пазите, куповина гласова, прво категорија куповине, мора да се расправи директно са Вуком Јеремићем, он о томе највише зна, да објасни он својим сарадницима како је купљен, за колико и за шта. Ево, у Њујорку, беше, саопштава да за разноразне марифетлуке са светским комбинаторикама добио силне милионе, тако да корупцију промовише, подстиче. А послала га држава Србија, а платила му држава Србија да тамо негде државу представља и шта је урадио...

(Председник: Посланиче, хвала, време.)

Нема проблема, наставићу.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Уважени посланици, морам да се осврнем на неколико неистина или неразумевања која сам чуо, а везана су за буџет за 2019. годину. Цитирам: „Нигде у буџету није виђено где ће грађанима бити боље“.

Желим да још једанпут, ако неко није чуо у међувремену, прочитам да ће у буџету за 2019. годину бити издвојене 563,2 милијарде динара, дакле 35 милијарди динара више него 2018. године, за исплату пензија које ће у Србији 2019. бити никада веће. Тридесет пет милијарди динара. Наравно, треба знати и упоредити две цифре, али за грађане Србије веома је важна ова информација.

С друге стране, повећање плата у јавном сектору између 7% и 12%, додатне 33 милијарде динара. Укупан фонд плата опште државе у 2019. години биће 501,7 милијарди динара. На то треба додати пораст и повећање минималне цене рада од 1. јануара за 8,6%. Дакле, минимална цена рада по сату расте са 143 на 155 динара. Укупна минимална плата расте на преко 27.000 динара. То је још додатно како ће и на који начин грађанима Србије бити боље. Дакле, имамо веће плате, имамо веће пензије, имамо већу минималну цену рада.

С друге стране, трудимо се да кроз сет реформских закона обезбедимо привреди да буде још конкурентнија и атрактивнија како би плате могле да расту и у 2019. години. Овде превасходно мислим на укидање појединих накнада кроз Закон о накнадама и на читав низ пореских олакшица које су пред вама у законима о којима треба да гласате, кроз историјско умањење оптерећења на зараде које државу Србију кошта 12 милијарди динара, које више остају привреди и привредницима да улажу, да се развијају, да запошљавају нове раднике. Дакле, апсолутно је буџет за 2019. годину, са изразито јаким социјалним аспектом, усмерен ка подизању и повећању животног стандарда становништва.

По питању стопа раста, поновићу сада, није ми проблем, већ сам то читао, за разлику од оних који су бежали од ММФ-а и нису хтели да ММФ буде у Србији, ми заједно са ММФ-ом дефинишемо нашу економску политику, која је увек само наша али ту су они да погледају да ли смо ми у праву или нисмо, и где заједно са њима дефинишемо и пројекцију стопе раста и пројекцију јавног дуга и сваки елемент овог буџета.

Дакле, за 2018. годину, не само пројекција ММФ-а него и Европске комисије, ево, прочитаћу још једанпут, то је реални раст БДП-а, извор Евростат, дакле Европски завод за статистику: Албанија 4,1, Босна 3,0, Бугарска 3,5% раст БДП-а у реалном износу, Хрватска 2,8, Македонија 2,1, Црна Гора 3,9, Румунија 3,6. Ми за првих девет месеци имамо 4,5%, дакле више од било које земље коју сам напоменуо, имате их ту још: Чешка 3,0%, Словенија 4,3%, отприлике, стопа раста коју ми процењујемо да ћемо имати до краја године. Дакле, дефинитивно је српска економија на правом путу опоравка, на стабилном путу раста и развоја. Ове стопе раста, не само наше, него када их упоредимо са земљама у окружењу, јасно показују да смо на добром путу.

По питању јавног дуга, поново ћу поменути и то с обзиром да је то био коментар. Дакле, малопре када сам вам се обраћао нисам читао релативне односе јавног дуга него апсолутне, у милијардама евра, како је претходна власт од 8,8 милијарди евра 2008. године дошла до 23 милијарде евра крајем 2014. године или 20,1 милијарду евра крајем 2013. године. То је оно што је нас као државу коштало камата. Могу да поновим да смо само 2013. године исплатили 89 милијарди динара камата на скупе кредите које је претходна власт узела. Године 2014. платили смо 110 милијарди динара на име камата које је претходна власт узела, 2015. године рекордних 125 милијарди динара. Ја само могу да вам кажем, а знате и сами, колико може школа, болница да се изгради, набави нових аутобуса за 125 милијарди динара које смо платили због скупих кредита и камата које је претходна власт узела.

Следеће године... Дакле, већ ове 2018. године имамо 97 милијарди динара које плаћамо за камату, а следеће године 14 милијарди мање. Дакле, никада мање. То показује колико смо се променили, колико се мање задужујемо, колико се, на сву срећу, убрзано раздужујемо од дугова које нам је оставила претходна власт, како бисмо нашој деци оставили сигурнију и бољу будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Не сумњам да је министру много боље и да ће свима који данас чине власт овај буџет у 2019. години донети још бољи живот, али када бисте мало сишли међу народ, видели бисте како данас грађани живе и како пуца кожа по леђима од свих тих ваших добрих мера.

Министар очигледно не зна да сте од 2012. године ви на власти. Рекли сте да је од 2008. до 2014. године направљен највећи дуг. Вероватно за социјалисте не сматрате да су ваши партнери, јер је тада Ивица Дачић био премијер, од 2012. до 2014. године.

Када говорите о овом расту БДП-а у овој години, заборавили сте да кажете, поново вас подсећам, да је базиран на основу прошлогодишњег раста од 1,8%, а био је тада много нижи од свих ових земаља које сте ви поменули, а то је: у Црној Гори 4,2%, Албанији 3,9%, Бугарској 3,6%, Хрватској 2,8%, Босни 2,7%, а у Србији 1,8%. Укупан БДП Србије може данас да се пореди са Обалом Слоноваче, Конгом, Туркменистаном и неким другим земљама.

Када се позивате на ММФ и на све ове друге институције, ваш председник и ваш главни шеф – пошто сте сви ви ту само да слушате оно што вам он каже, дакле нико од вас не обавља посао, иако је стручан за њега, онако како би требало – позива се на извештај Агенције ЦИА који је

објављен за све земље света. Рекао је шта су предности Србије, како је то ЦИА навела, али је тај извештај селективно приказао. Заборавио је да каже неколико ствари, а то је да је, по извештају ЦИА, незапосленост у Србији 16%, далеко испод просека у ЕУ и да је удео јавног дуга у БДП-у 71% у 2017. години, а ви сте га истовремено приказивали са 61%. Дакле, то су подаци, па ми одговорите – ко лаже, да ли лаже ЦИА, председник Вучић или ви не говорите истину? Неко овде не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Ја бих само још једанпут, због неразумевања економске политике, да разјасним.

Током фискалне консолидације, периода реформи, обично не очекујете раст вашег БДП-а. Током 2008, 2009, 2010, 2011. године, када је Република Србија имала негативне стопе раста, чак и минус 3,1% 2009. године је била негативна стопа раста БДП-а, а никакве реформе нису спровођене. Ми смо прошле године имали стопу раста 2,0%, годину дана пре тога, ако се не варам, 3,3%, само да проверим, 3,3% 2016. године, потпуно неочекивано у условима фискалне консолидације. Прошле године и ове године, када завршавамо фискалну консолидацију, имате један бум у нашој стопи раста, иде на 4,5% за првих девет месеци. Дакле, и поред фискалне консолидације, остварујемо стопе раста.

У годинама 2009, 2010, 2011, када смо имали ниске или негативне стопе раста, никакве реформе нисмо имали, али то више говори о економској политици тада него сада. Не знам на које изјаве Ције, Мије, Бије се позивате; оно што је мени важно увек јесу ММФ, Светска банка и Европска комисија и по тим подацима и тим бројевима апсолутно смо једна од водећих економија по питању стопа раста у Европи.

На крају, још једанпут, можда грађане Србије интересује, а и за вас, уважени посланици, мислим да се разлика у једној економској политици огледа и по питању минималне цене рада. Мало пре сам рекао да ће минимална цена рада од 1. јануара 2019. године бити већа за 8,6%. Да погледамо како се кретала минимална цена рада 2008, 2009, 2010, 2011. године. Минимална зарада 2008. године је била 70 динара по сату, 2008. године је 78, 2009. године 87. Године 2010, када се остварује и негативна стопа раста, претходна власт је подигла минималну цену рада за три динара, дакле са 87 на 90 динара, а онда 2010. године са 90 на 95 динара, дакле за пет динара, за три динара, па за пет динара, па 2012. године са 102 динара на 115 динара. Године 2014. подиже се минимална цена рада и наставља да расте, ове године је већ 143 динара, следеће године је 155 динара. Минимална цена рада је 42% већа сада у односу на 2012. годину.

То је индикатор побољшања и то је индикатор који показује колико се држава одговорно, јер су то све одлуке Владе, понаша према грађанима и где део бољитка који се остварује пребацује и на повећање минималне цене рада. Ово су егзактни подаци, могу да се провере у било којој установи и довољно показују о озбиљности и одговорности једне економске политике. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Не знам да ли је у томе учествовала ЦИА коју сте помињали, али у оним „Викиликс“ депешама може свашта занимљиво да се прочита, нпр. о Вуку Јеремићу. Да знате ви, господине министре, чега све тамо има, ми бисмо могли целу седницу да причамо о томе шта је ко радио и шта је ко причао, али пошто причамо о томе како се лаже, баш у тим депешама пише како се Јеремић страним дипломатама хвалио да мора да лаже народ овде да, као, нешто брани Косово, а у ствари то је било за потребе предизборне кампање. То тамо пише, можда је и ЦИА у томе учествовала, не знам.

Слажем се да лаж не ваља и да не треба веровати људима који лажу. Зашто је то битно? Па, ево, баш на тему овог корупционашког скандала у који је до гуше уплетен Вук Јеремић. Сећате се када су се појавиле прве информације, оде он на телевизију па почне да муца на питање да ли га је финансирала приватна компанија из Кине или неки њен институт и каже – па јесу, и једни и други. Прође два месеца, сад каже – ма не, није ме тај институт финансирао, први пут у животу чујем за њих, нисам од њих ни динара добио. Онда оде, изгледа, у Њујорк па каже – јесте, ја сам учествовао у томе и примио сам паре за то и повезао сам... Неке сте афричке земље помињали малочас. Јесте ли помињали можда Чад и Уганду, пошто Вук Јеремић са њима има, изгледа, одлично искуство? Каже – ја сам повезивао ове људе који су тамо компромитовали, који су уцењивали, који су давали новац нелегално стечен за разноразне бизнис варијанте и нелегалну трговину оружјем неким људима који су представљали Чад, Уганду, Сенегал итд. Све је то лепо признао. Ако се ми питамо ко лаже и зашто, онда је ту потпуно јасно – лаже се када је у питању нечија кожа и лаже се када је у питању велики новац.

На самом крају, како се послује, ти људи најбоље знају; како су пословали, једни о другима најбоље знају. Сећате се ономад када је Драган Ђилас рекао да је срамота да Вук Јеремић потроши седам и по милиона евра за једну годину у Њујорку, како му је овај одговорио? Каже – па, није то срамота, али све и да је тачно, ја бих могао да кажем да ми 60 година можемо да будемо у Њујорку за цену једног Моста на Ади, и то без

приступних саобраћајница. Колико то дође кад се помножи и шта је то нама Јеремић рекао о Ђиласу? Беше 420 милиона, без приступних саобраћајница. Верујем да је имао добру информацију јер, још једном, они се најбоље знају, иако је наравно реч о лажовима у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милена Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председнице.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, пред нама је Предлог буџета за 2019. годину и желела бих посебно да истакнем оно што је предлогом за 2019. годину предвиђено и што ће се посебно позитивно одразити на квалитет живота свих наших грађана.

Када су у питању капитални пројекти, издвојена је заиста рекордна сума за ову позицију, двеста милијарди за ову намену. У разделу Министарства грађевине, то је оно што посебно желим да истакнем, одвојено је 1.900.000.000 за почетак изградње Моравског коридора, изузетно значајног ауто-пута који ће повезати два коридора, 10 и 11, односно Појате и Прељину. Не морам посебно да наглашаван значај овог коридора за све становнике на овом потезу, почев од Ћићевца, Крушевца, Трстеника, Краљева и Чачка, односно за 500.000 људи који живе у овом крају. У овом крају послује и велики број привредних субјеката и биће изузетно значајно присуство и близина ауто-пута за развој привреде.

Наши претходници су помпезно најављивали изградњу овог ауто-пута, али све се свело на то да су само већали и вагали кроз чији воћњак је исплативије да овај ауто-пут прође. Нису се бавили тиме ни да обезбеде средства за изградњу овог ауто-пута, нити за експропријацију. Ми данас озбиљно говоримо о овом ауто-путу, одвојена су средства и већ наредне године можемо очекивати почетак изградње овог изузетно важног коридора. Када је у питању привреда, и то је оно што страни инвеститори стално истичу, то је близина ауто-пута и ми очекујемо у наредном периоду и развој привреде и отварање нових радних места.

Када говоримо о привреди, оно што желим да истакнем, то је да је за јануар 2019. године предвиђена сума од 12 милијарди динара за растерећење привреде, односно олакшице које ће се односити на смањење оптерећења на зараде са 63 на 62%, дакле 12 милијарди динара, почев од јануара 2019. године. То ће значити, наравно, стварање конкурентности наших привредника, атрактивност наше привреде за стране инвеститоре, растућу економију, и то је оно што је приоритет Владе Републике Србије.

У овом смислу, дугорочно опредељење Владе Републике Србије јесте и повећање стандарда свих наших грађана. Када говоримо о буџету за 2019. годину, говоримо и о повећањима плата у јавном сектору од 7% до 12%. Ако говоримо о просвети, о повећањима за наше просветне

раднике, предвиђено је повећање од 9%, а ако говоримо о здравственим радницима, за лекаре 10%, за медицинске сестре 12%.

Уједно, када говоримо о условима за рад за наше запослене у јавном сектору, у протеклим годинама смо интензивно улагали преко средстава Канцеларије за јавна улагања и у обнову, и у реконструкцију, и у адаптацију, у енергетску ефикасност школских објеката и здравствених установа, улагали смо у опрему како бисмо нашим грађанима обезбедили што бољи третман, што боље лечење и модерну опрему за наше запослене. Где би нам крај био да су и претходне власти интензивно улагале у ове објекте? Ми бисмо данас могли да се бавимо само набавком савремених технологија, а не обнављањем урушених објеката који су нажалост пропадали услед деценија небриге претходне власти.

Просто, нема града и општине у које није улагано путем Канцеларије за јавна улагања и ми ћемо наставити овом динамиком. Посебно поздрављам што су у разделу Канцеларије за јавна улагања опредељена значајнија средства и што ће се наставити са оваквим улагањима.

Критике на рачун буџета долазе од оних који буџет очигледно нису ни прочитали, и то не само да признају него се тиме и хвале па су јуче помпезно унели неотпакован материјал показујући да немају намеру да га отворе и прочитају. Али то их није спречило да буџет коментаришу и да поднесу амандмане на буџет, за које очекују да буду усвојени. И као да то није довољно сулудо, критике долазе од оних који су у претходним годинама имали прилике да покажу како они располажу буџетом, како се опходе према средствима грађана којима треба да управљају на најодговорнији могући начин и како заступају интересе оних који су их на ту позицију поставили.

Када је реч о претходном говорнику, док је био председник Општине, он је општину Трстеник поставио међу прве четири општине, али само по висини плате председника Општине, па је тако сам себи, свесно кршећи закон, додељивао плату од 113.000 динара, док је просечна плата у Трстенику била око 34.000 или 35.000 динара. То је тако трајало све док Државна ревизорска институција 2016. године није извршила анализу буџета и наложила да се овај безобразлук исправи.

Критике долазе од човека коме је капитални пројекат у општини Трстеник био аква-парк, без употребне дозволе, на коме се вода сливала преко електричних инсталација. Критике долазе од оног коме су једина инфраструктурна улагања била у предизборни асфалт проблематичног квалитета и чији мандат је обележило ненаменско трошење новца месне заједнице и ненаменско трошење новца невладине организације у износу од чак 54 милиона динара.

Са којим то референцама он коментарише буџет када није нашао за сходно ни да га прочита? Јер да га је прочитао, пронашао би информацију да је за Министарство пољопривреде одвојено 51,7 милијарди динара, што је повећање од 17,4%. Највећа повећања предвиђена су у разделу који највише интересује наше пољопривреднике, дакле, за аграрна плаћања повећање од чак 24,7%. Ова повећања ће бити у директним плаћањима, у мерама руралног развоја, ИПАРД фондовима, заштити здравља животиња, заштити вода, шумарству и ловству, дакле 80% буџета Министарства пољопривреде, што ће се свакако позитивно одразити на нашу пољопривредну производњу. Предвиђени су и подстицаји за прерађивачке капацитете, као и подстицаји који се односе на задругарство. Морам да напоменем да је у Трстенику пре само пар дана потписан уговор на 23.000.000 управо за подстицаје задругама. Предвиђено је, такође, улагање у сто аутоматских противградних станица.

Још бих неколико важних ставки желела да истакнем, када су у питању предвиђена улагања, за буџет у 2019. години. Када је у питању Министарство просвете, у координацији са Канцеларијом за јавна улагања заиста се интензивно улаже у обнову објеката. Мени је изузетно драго што је Министарство просвете препознало значај оснивања центара за научно-истраживачки развој, посебно у области роботике, јер ће то нашим младим људима пружити нова знања, прилику да развију своје каријере и остану у својим срединама.

Када говорим о Канцеларији за јавно улагање, надовезујем се на улагања која су остварена у протеклој години. Дакле, предвиђено је повећање од 72,9% у овом разделу и та средства сада износе близу десет милијарди динара. Министарство животне средине бележи повећање средстава од 16%, и посебно се ставља акценат на изградњу постројења за пречишћавање отпадних вода. Министарство привреде такође, за инфраструктуру и опремање индустријских зона, што је такође веома значајно за развој наше привреде.

Јасно се види да су ови планови утемељени у досадашњем раду Владе Републике Србије, да су уштеде и реформе довеле до тога да ми данас из реалних средстава можемо планирати ова повећања.

Имајући у виду предвиђена средства за улагања у све кључне области, дакле привреду, пољопривреду, здравство и школство, са задовољством ћу подржати овај буџет. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани посланици, само да вас обавестим да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова јер имамо Посебну седницу, постављање питања од 16 до 19 часова, али процедурално морам да испуним ту форму па да продужим рад седнице.

Реч има Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважена председнице.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, наравно да ћу се у овом времену које имам фокусирати на Предлог буџета.

Оно што сам могао да видим и сада имам прилику да коментаришем јесте оно што сам и очекивао од министра финансија у Влади Републике Србије, господина Синише Малог, а то је да је овај пут буџет развојни, да је он на одличан начин предвидео и направио буџет имајући у виду тренутну економску ситуацију, имајући у виду пројекцију за наредну годину.

Оно што је по нама из Социјалдемократске партије Србије најбитније јесте да је Србија у самом врху Европе када је у питању привредни раст. Ми смо били други, после Пољске, са 4,9% привредног раста, једино је Пољска имала 5,1%. Мислим да је чак он био скроман у својој пројекцији за наредну годину, то је 3,5%.

Оно што бих посебно похвалио код њега као министра финансија, то је да је он пажљиво слушао оно што мисли привреда, имао дијалог и са Саветом страних инвеститора, са Привредном комором Србије, са Америчком привредном комором и, наравно, у сарадњи са привредницима, донео најбољи могући предлог буџета, који је, како сам на почетку рекао, развојни, који ће подстаћи нове инвестиције, поготово стране директне инвестиције у нашој земљи и који ће бити такав да подстакне и мотивише домаће привреднике и пуно, пуно десетина и стотина стартап бизниса у наредној години.

Имам велику част и задовољство да поменем да управо, можда и у ово време, председник Републике Србије Александар Вучић у Зрењанину отвара нову фабрику корејског инвеститора, 160 запослених, и да демантујем ове наше колеге из опозиције које говоре да у Србији инвестирају само они који долазе овде да монтирају каблове и склапају делове и компоненте. У овој фабрици ће просечна плата бити 90.000 динара, у Зрењанину. Значи, то је око 800 евра. А импакт који ће имати на извоз наше земље на годишњем нивоу је преко 130.000.000 евра. Па ја сад вас питам – да ли негде у региону, да ли негде у окружењу имате такав прилив инвестиција и толико фабрика које се свакодневно отварају, са таквим нивоом преливајућег ефекта који има, рецимо, и ова фабрика која ће бити отворена данас?

Мене то, наравно, не чуди, то јесте мисија и Владе Републике Србије али и оно што је председник Републике господин Вучић зацртао још пре неколико година – то је повећање извоза, то је повећавање

инвестиција, због тога што је главни циљ ове владе, председника Републике, већине у Парламенту да грађани Републике Србије живе боље, да живе достојанствено од свог рада.

Зато се посебно захваљујем министру финансија за јако лепу вест, а то је да ће минимална зарада у Републици Србији бити повећана за 8%, да је овај буџет социјално одговоран, да поред тога, и ми се ту потпуно слажемо, што се ставља озбиљан фокус на привреду, привреднике и нове инвестиције, води рачуна и о онима који су најугроженији. Води се једна развојна социјална политика, јер никада нећемо заборавити да, поред привредног раста, модернизације земље, нових инвестиција из свих делова света, водимо рачуна о оним људима који не могу на тржишту да зараде своју плату, који не могу на тржишту да зараде за себе.

То је одговорна држава, то је одговорна власт и то је министар финансија који има вештину и умеће да направи такав буџет који ће бити праведан, који ће бити праведан за све, и за оне који највише имају али и оне који су најугроженији. То је Србија 21. века и то је Србија која је дефинитивно и политички и економски лидер региона.

Такође, сматрам да ће у овој години поред реализације постојећих инвестиција и пројеката бити пуно нових инвестиција, које ће учинити да привредни раст у нашој земљи буде већи и да имамо што већи број запослених људи.

Такође морам да кажем да је у овом буџету предвиђено да се граде нове школе, да се инвестира у науку, да се инвестира у образовање. Министар Шарчевић је имао јако динамичну улогу у претходне две године, од формирања Владе 2016. године. Посебна похвала за формирање и иницијативу за изградњу технолошких паркова; посебна похвала за утицај и инсистирање да се у Србији наука подигне на много виши ниво, као једна база за привредни и свеукупни развој наше земље, за иновације и нове технологије. Ја мислим да је он један од, ако не и једини министар у протеклих тридесет година који је испунио оно што јесте у називу његовог министарства, а то је Министарство просвете, науке и технолошког развоја. Дакле, један посебан фокус на технолошки развој, ради се инфраструктура како у основном, средњем образовању, ради се реформа високог образовања. Мислим да је то човек који је највише времена провео у овом високом и цењеном дому. То је важно за земљу, не само то што је он активан и динамичан, него је важно за земљу да нам образовање буде на највишем могућем нивоу, да се уведе ред, да буде ефикасније, боље, квалитетније.

То јесте једна увертира у то да Србија буде део модерног света када је у питању имплементација четврте индустријске револуције, да буде земља у којој се перманентно и динамично развијају информационе

технологије и сви други видови технологија, земља која је пријемчива и у којој се развија туризам.

Од туризма смо у прошлој години и у овој години ћемо премашити ниво од милијарду евра прихода, надамо се да ће у наредној години то бити више. Зато се гради и туристичка инфраструктура, зато се гради та тзв. тврда инфраструктура, сто километара ауто-путева годишње, и имамо све више и више компанија које желе да улажу овде. Имамо, што би рекао један мој колега из опозиције овде, велико интересовање америчких компанија, али не „Бекстер“, него „Бехтел“. Тако компаније које граде по целом свету утичу на то да Србија буде једна модерна и развијена земља. Али, исто тако, водимо рачуна и о мекој инфраструктури, која ће помоћи да наша земља буде у привредном и економском аспекту једна од најмодернијих, најбољих и најразвијенијих земаља у овом региону.

Такође желим да кажем министру финансија да очекујем од њега још инвестиција као што су „Ер Србија“, Београд на води. Иначе, да кажем, и због јавности и због нас у Парламенту, да је немогуће данас купити стан или локал у Београду на води, све је продато. Неко од мојих колега је поменуо да се да неки рачун, да се да неки пресек стања. Може да позове телефоном, живимо у 21. веку, веку нових технологија, нека пошаље мејл. Нема, не постоји. Градиће се ново. Свака част за Променаду и за сређивање, коначно, тог дела града и за све нове инвестиције које ће у Србију ући у наредном периоду и помоћи нам да имамо раст и преко 5% и будемо једна извозно оријентисана земља, која ће спустити ниво незапослености испод 10%, што јесте циљ.

То јесте улога Социјалдемократске партије Србије у овој Влади Републике Србије, да се боримо за већу запосленост, да се боримо за смањење незапослености, да се боримо за инвестиције, али и да заједнички радимо са нашим коалиционим партнерима, да имамо једну социјално одговорну државу, која ће имати слуха и осећаја за све који у њој живе. Зато пензионери данас имају веће пензије, наши родитељи, наше деке и баке боље живе, зато имају сениор картице којима могу по бенефицираним ценама да купују робу и услуге. Зато ћемо плате у јавном сектору повећати у наредној години и ојачати нашу администрацију и државну управу, паралелно са приватним сектором.

То је формула која гради једну модерну државу, економски развијену државу и, наравно, политичког лидера овог региона, што наравно наш народ и Република Србија заслужује. Зато ми имамо праве људе и зато је селекција људи у Влади Републике Србије таква каква јесте.

Наравно, због тога што има менаџерске способности, Синиша Мали је и направио један овакав буџет, који има осећај, сензибилан је и на стране инвеститоре и на домаће инвеститоре, али наравно и на социјалу и на све

оне друге који су угрожени и не могу да играју и трче утакмицу на слободном тржишту.

Још једном, у име Социјалдемократске партије Србије, са задовољством ћемо гласати за овакав предлог буџета и за све ове друге законе.

Да само напоменем да је јако важан закон о којем нисмо говорили, Закон о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности. Поред инвестиција, поред економског и привредног раста, јако је важно да водимо рачуна о заштити животне средине, о заштити здравља и безбедности наших грађана. То ће бити *conditio sine qua non* функционисања сваке државе с обзиром на то да пледирамо да смо модерна држава. Хвала председници Скупштине што је предложила овај закон и што се поред економског раста и развоја у овој земљи води рачуна и о овом аспекту, веома важном аспекту друштвеног живота. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Моје колеге су већ доносиле овај материјал за ову седницу, ово поред мене је само део тог материјала, да би демонстрирале колико је то страница и колико је немогуће реално квалитетно разговарати о ове 62 тачке дневног реда.

Ја ћу то илустровати не показивањем волуминозности и килаже овог материјала, него ћу навести само мали пример као илустрацију. Колеге, ако желимо иоле смислено да радимо овај посао и да се не осећамо као да учествујемо у неком ријалитију, у некој представи у којој се просто нешто симулира, погледајте колико има важних тачака у овом материјалу, не говорим сада о буџету, колико има важних закона.

Копља се ломе око уставних амандмана и неколико пута се то враћа на поправни, да ли ће и каква бити контрола и утицај Парламента на избор носилаца правосудних функција. Ми овде имамо избор носилаца правосудних функција у тужилаштву, и помоћника или заменика тужилаца, а нећемо стићи о томе да разговарамо. Шта нам вреди та контролна функција коју имамо и коју сада неке колеге желе да задрже, можда са разлогом, када ми заправо о томе нећемо стићи да разговарамо?

Или, овде управо поменути закон, погледајте, који је врло озбиљан, о радијационој и нуклеарној сигурности и безбедности, који је помињала председница Парламента. Овде се помињу важне ствари које се тичу грађана и живота, најважније такорећи – јонизујуће зрачење и заштита од јонизујућег зрачења, да ли имају основа или немају основа ове примедбе које су се на тај закон доносиле и чуле у последње време, а ми то нећемо

моћи расправити. Притом, десетак радних дана потрошили смо на расправу о заштити популације слепих мишева и птица селица. Дакле, просто, то не делује озбиљно и онда се чудимо због чега нас недовољно јавност уважава као институцију, иако се слажем да ту има одговорности и да није ту само Парламент крив, али барем да отклонимо оно што је до нас, што би се рекло.

Елем, моје питање, прво и основно, пошто имам врло мало времена, иде господину Бранку Ружићу, који је управо изашао, али може и министар Мали на њега да одговори – зашто се одлаже увођење платних разреда? Господин Ружић је рекао – још нам само мало фали до тога. Добро, да ли то „мало фали“ значи да ће то бити у наредних неколико месеци и да ће од следеће године ступити на снагу?

Зашто је то важно? Тиме се избегава арбитрарност да Влада или министар или председник Владе или државе, као неки добри султан, везир, калиф, иде и каже – сада ћете добити 3%, сада ћете добити 5% повећања, сада ћемо срезати плате, ово јавно предузеће има велику плату па им нећемо дозволити да повећају колико треба. Да уведете платне разреде, онда се не би догодило да, не знам, чистачица у неком јавном предузећу које је профитабилно јер је монополиста има већу плату од доктора специјалисте или професора у школи. То се опет помера. Дакле, зашто и до када?

Такође, врло важно, ми смо овде ломили копља око оправданости смањења плата и пензија 2014. године. То се правдало и бранило неопходношћу и потребама уштеде и стабилизације буџета. Само две ставке у овом предлогу буџета који предвиђа ова влада за убудуће, изградња Националног стадиона и ауто-пут Ниш–Мердаре, односно то је ауто-пут према Приштини, отприлике износе онолико колика је читава уштеда за четири године, или приближно томе, колика је читава уштеда само на пензијама које су одузете нашим најстаријим грађанима. Дакле, драге колеге, господо министри, да ли заиста мислите да је потребан Србији Национални стадион или национална спортска арена, у вредности од 200 или 250 милиона евра? Ко ће играти на њој? Ко ће је попуњавати? И ови капацитети које имамо, ови стадиони углавном зврје празни.

С друге стране, ауто-пут, 180.000.000 евра је предвиђено за прву деоницу овог ауто-пута. Дакле, ево вам два конкретна примера. Не спомињемо геополитички аспект који смо ја и неке моје колеге наводили, да то више делује као ауто-пут за Албанце да брже и лакше стигну до Ниша или да НАТО, ако крене на исток, лакше може да се транспортује из Албаније, из Драча преко тог ауто-пута, него што је заиста неопходан и приоритет Републике Србије. Али можда и није тако, о томе треба да се разговара, а времена за ту врсту разговора неће бити.

И, последње, односно не последње, има гомила питања – претплата. Повећање те претплате, односно накнаде за медијски јавни сервис, то је само 70 динара. Ми смо о томе разговарали на Одбору за културу. Каже, то је само 70 динара. Да, али 70 динара пута неколико милиона, пута 12 месеци, то је озбиљна сума. Кажу да од 2014. године није подизана та претплата, односно та накнада за медијски јавни сервис. Да, није, а сада је подижемо 40%, а онда се питамо да ли смо пензије и плате вратили на ниво или смо их подигли три, пет, шест или седам посто у односу на 2014. годину. Није инфлација баш толика. То што делује ситно, то је игра малих бројки, постаје крупно.

Хтео сам, с једне стране, да похвалим министра Шарчевића, а истовремено да питам у вези с оним чиме се похвалио, ја бих рекао с разлогом, како су увели хиљаду младих научника у научни систем институтски. Али ја питам – да ли имате извештај, повратну информацију колико је њих заиста ушло, колико је њих заиста засновало однос или ушло у те институте и почело да ради и укључено у научни систем Републике Србије?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, господине Вукадиновићу. Истекло је време.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Разумемо ми да је некима тешко да прочитају материјал који су добили за ову седницу, али штета је што бар толико не буду присутни у сали да саслушају излагања осталих, јер њима би могло бити корисно. Да су били ту којим случајем током данашњег дана, чули би да је управо овлашћени представник значајне странке која седи са њихове стране сале почео своје излагање речима – наравно да смо прочитали буџет, наравно да смо имали довољно времена. Ја сам склон да верујем да човек то каже с добрим разлогом, тако да је и број амандмана који су стигли сигурно показатељ да су људи нешто читали па су онда нешто и предлагали да се мења. Не би ваљда подносили све то онако, напамет?

Много важније од тога, пензије већ сада јесу веће између 8 и 13% у односу на стање из 2014. године. Није то нешто што се чека. Није то нешто што треба да се деси. То се већ догодило и то може да се провери у апсолутним износима, никаквог проблема ту нема. То није ствар због које било ко треба да се извињава. Напротив, то је добро. И ако је некеме заиста стало до тога шта је за грађане добро, шта је за пензионере добро, па томе би требало да се обрадује онако као човек и да каже – ево, баш је лепо што ће сада ти људи имати више. То није било све. Да подсетим само да је у

више наврата било једнократне помоћи. Прва следећа подршка, да је тако назовемо, кућном буџету пензионера биће сутра, 3.000 динара добиће сваки.

Данас је, и о томе је било речи овде, обележено отварање новог погона у Зрењанину, са стотинама нових радних места, 90.000 нето просечна зарада. Пре неки дан било је у Кули. Дакле, на седам или на петнаест дана, различити делови државе нове погоне добијају.

Све то имамо заправо захваљујући томе што се добро, паметно и одговорно поступа, а имамо буџет који је са планираним дефицитом од 0,5 или 0,4%. Да ли то икада може да се упореди са, рецимо, чувених Ђиласовић 20% у Београду? Неће моћи никада.

Људи, једну ствар морате да схватите: оно што се очима види и оно што се у новчанику осећа, то је разлика за коју грађане никада нико да слаже неће моћи. Временом, оваквим поступањем, видеће се та разлика све јаче, будите сигурни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има министар Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Само кратка информација због укупне јавности и научне заједнице. Конкурс за хиљаду младих научника је успео јер се пријавило и ангажована су 842 млада научника до 30 година и 20 повратника из иностранства. Отуда се створио простор, на сајту Министарства можете прочитати а било је и у медијима, да се позове још сто младих докторанада који су тек уписали докторске студије, и то је у току до 15. децембра. Тиме смо дошли до једне занимљиве бројке – 962, тако да има још простора, али заиста морамо да водимо рачуна да поштујемо строге и јаке критеријуме, тако да је цела та активност врло успешна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Шарчевићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, знање има границе, незнање нема.

Напросто сам дирнут. Дакле ови из коалиције, нико се од њих ознојио није а камоли знојав воде напио, овде покушавају да нам кажу да је боље фабрике затворити него отворити, да је боље имати мање пензије и дотирати их из буџета са 271 милијардом, него имати веће пензије, већу упосленост, већи број осигураника и да дотације из државног буџета падну за сто милијарди доле. Они нису фабрике отварали, они су их затварали.

Док се овај господин који је мењао веру, нацију, а верујем да је спреман и пол да промени да би био у Скупштини, бахатио са Вуком

Јеремићем и гурнуо „Лутрију“ са Борисом Тадићем у минус, радници су остали без посла. Стотине хиљада људи је остало без посла. Њему је био добар Коштуница. Пљубао је Јеремића. Сад хвали Јеремића. Ја не знам кад је он био у праву. Не зна ни он сам. Дакле, ја верујем да он и даље мисли да је неки лидер опозиције.

Нашој опозицији се не може помоћи, они имају више лидера него чланова. Ја мислим да њима није потребан лидер, него старатељ. Они су јуче говорили да треба растерати инвеститоре, треба смањити обавезе, а повећати давања. Мики Маус политика. То је један од тих који то заговарају.

Док се Вук Јеремић бахатио у Њујорку и док му је држава плаћала стан, по његовом властитом признању, био је на плати код Патрика Хоа, корупционаша, са 330.000 долара. Ми смо га плаћали јавним средствима, а он је од јавне функције направио приватне бизнисе. И данас они нама држе предавања.

Они хоће да кажу да инвеститоре треба растерати. Да ли они знају да је држава без привреде... Они само знају како се новац троши, а не како се зарађује, како треба „Лутрију“ гурнути у минус, опљачкати је и гурнути у своје џепове. Да ли они знају да је држава без привреде, да је то новац без робе? Да ли они знају да је држава без привреде као аутомобил без мотора и мењача – може њиме управљати ко код хоће, али тај аутомобил више не може ићи, може ићи само низбрдо, никако узбрдо.

Зато ћу завршити свој говор оним – Боже, опрости им, они не знају шта раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Реч има Александра Јерков.

Изволите, др Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Још су Римљани развили ону максиму „хлеба и игара“, схватили су да је ту начин да своје грађане држе под контролом. Ми бисмо рекли да сте ви у овоме предлогу буџета отишли корак даље и успоставили максиму – репресије и игара.

Да, имате већа капитална издвајања него у претходним буџетима, али сте пропустили да нам кажете, што каже Фискални савет, да је далеко највећи део тих улагања управо улагање у то да се јача репресивни апарат државе. То су средства која одлазе у приватну полицију Српске напредне странке, у приватну војску Српске напредне странке и њених коалиционих партнера, у приватну БИА, чији званичници јавно опет пред премијерком оптужују медије, опозиционаре, синдикате и невладине организације и грађане, које критикују да су непријатељи државе и народа, у приватну ВОА, у приватну ВБА. Све што радите, радите да бисте још више јачали

репресивни апарат државе и да би увек постојао некакав Марко Парезановић, који ће у присуству највишег државног врха да оптужи опозиционаре да су државни непријатељи, након чега ће се увек наћи неко ко ће неком опозиционару разбити главу или га напасти на неки други начин.

Ја ћу говорити, осим о репресији, ево, да видимо где се налазе и игре у вашем буџету. Грађани Србије треба да знају да Влада Републике Србије има намеру да у 2019. години подигне кредит од 250 милиона евра за изградњу Националног стадиона. Употребљу речи нашег потпредседника Маринковића које је упутио мом колеги раније у току расправе јутрос – шта је с вама? Шта се са вама дешава и шта може да вам падне на памет да дижете кредит од 250 милиона евра да изградите некакав стадион, а да истовремено у буџету немате пара да вратите пензионерима оно што им је одузето, да немате пара за оне жене које су трудне, које су се породиле, које вас месецима на улици моле да не добијају хиљаду динара месечно и да не буду кажњене због тога што су се породиле, да немате пара, а то каже Фискални савет, за инвестиције у науци и образовању, да немате пара за инвестиције у здравству, да немате ни за шта од тога пара, а имате пара за некакав Национални стадион? Ја вас молим да одговорите на питање – шта се са вама дешава? Како је могуће да су вам приоритети толико померени и толико поремећени?

Друга тема о којој нико не разговара, а ви, министре Мали, понајмање, јесте буџет АП Војводине. Задржали сте противуставну одредбу у Закону о буџетском систему да буџету АПВ не припада ни 7% прихода ни 7% расхода, него 7% пореских прихода, што је супротно Уставу Републике Србије. Па чак ни тих 7%, онако како ви рачунате, нисте у стању да исплатите Војводини онако како њени грађани заслужују, него опет, да бисте лажно приказали буџет од 7%, ви у ту цифру сада трпате и трансфере за поверене послове, у складу са законом којим се уређују надлежности АПВ, и наменске трансфере за финансирање расхода за запослене у образовању, и наменске и ненаменске трансфере јединицама локалне самоуправе, наменске капиталне трансфере за пројекте које утврди Влада. Сви трансфери, дан након што легну на рачун АПВ, одлазе са тог рачуна и то нису приходи који припадају буџету АП Војводине.

За остале ствари знам како сте успели да их ставите, зато што сте безобразни према АП Војводини и према њеним грађанима, зато што их кажњавате, али молим вас да ми одговорите врло прецизно на следећа питања. Закон о основама система образовања и васпитања, члан 187. став 2. тачка 4) гласи да се у буџету Републике Србије обезбеђују средства за плате, накнаде и додатке запослених у основним и средњим школама, доприносе за обавезно социјално осигурање и отпремнине. Како оно за

шта у Закону о основама система образовања и васпитања пише да се обезбеђује у буџету Републике Србије ви можете да сматрате за приходе буџета АП Војводине? Шта ће средства за плате наставника и професора у буџету АП Војводине када у Закону јасно пише да се та средства исплаћују из буџета Републике Србије? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јерков.

Реч има министар Сениша Мали.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Чули смо разне инсинуације чија је војска. Ми у Србији имамо само једну војску, а то је српска војска и тој српској војсци желимо да обезбедимо нормалне услове за рад, желимо и да наградимо наше храбре војнике, који се свакодневно излажу опасности како бисмо и ми и ви и наша деца били сигурнији и безбеднији. Зато, за разлику од политике претходне власти која је била усмерена ка томе да се српска војска, Војска Републике Србије, потпуно девастира, где је распродато и продато све што је могло да се прода, ми нашу војску градимо и ја сам поносан када видим „мигове“ који лете небом Србије и знам да смо безбеднији и ми и наша деца. Са том политиком ћемо наставити и у будућности.

По питању приоритета за изградњу појединих објеката, оно што је потпуно неразумевање једне економске политике, то је где су извори раста. Оно што се ми, као одговорна влада, трудимо већ пар година уназад, то је да у свакој инвестицији, у свему ономе што планирамо нађемо изворе раста, који треба додатно да допринесу повећању запослености и повећању и подизању нашег БДП-а, а самим тим и стандарда грађана.

Зашто то мислим? Изградња Националног стадиона није само пројекат изградње стадиона, то је пројекат који вама отвара могућност, с једне стране, организације великих европских, светских и других првенстава. Осим тог стадиона, ми ћемо, као што сте чули, изградити још седам или осам стадиона и реконструисати постојеће у целој Србији. Желимо да подигнемо нашу инфраструктуру, да имамо могућност да у спорту, који је одавно престао да буде само спорт, постао је бизнис, такође искористимо прилику да промовишемо нашу земљу и од тога, наравно, и да зарадимо, и кроз туристе, и кроз промоцију и кроз све.

Када бисте знали нешто око Националног стадиона, то је много шири концепт, концепт који се зове „Сити“, део Београда који треба да буде потпуно нови део за развој. У том пројекту, осим стадиона, имате и велики број стамбених блокова, пословних блокова, изложбених простора, нове забавне паркове, аква-паркове, све оно што треба додатно да допринесе развоју нашег БДП-а, подизању наше грађевинске индустрије, исто као што је то било и за „Београд на води“.

Подсетићу вас посланике, а подсетићу и грађане Србије, оно што нам је претходна власт оставила по питању „Београда на води“ био је најружнији део Београда, били су пацови, змије. Причали су о Београду, о Менхетну на Београду, о разним пројектима. Ништа од тога нису урадили. Нису се потрудили ни да помере један од оних 56 бродова који су били тамо у оном гробљу бродова на десној обали реке Саве. Сада када погледате, уместо најружнијег дела Београда, најзапуштенијег, имате највеће градилиште у овом делу Европе. Имате 1.500 радника, српских радника, који тамо раде сваки дан, зарађују свој новац, зарађују свој хлеб. Покренули смо грађевинску индустрију, дали смо пример како неке ствари могу да се промене и покренули смо нашу привреду кроз тај пројекат. Тако ћемо покренути и кроз националне стадионе и кроз остале пројекте које имате прилику да видите у буџету за 2019. годину.

Нећу да говорим о томе, пошто стицајем околности имам и то искуство особе која је водила Београд четири и по године, како је претходни градоначелник оставио конкретне дугове и трудницама и породиљама и свима осталима.

Кажете – нема новца у буџету за 2019. годину за здравство и просвету. Ево, ја ћу вам рећи, прочитаћу вам, ако већ нисте могли сами: дакле у буџету Министарства просвете, науке и технолошког развоја имате 209 милиона динара више, што је неких 6% више у односу на 2018. годину. У односу на, рекли сте, здравље, имате увећање од 1.332.000.000 динара у односу на 2008. годину, што је увећање од 7,7%. Зато сам на почетку свог излагања још јуче рекао, буџет је потпуно уравнотежен, јасно су нам дефинисани приоритети. Иначе, у повећање ових буџета, за здравство поготово, нису ушли пројекти које ради Канцеларија за јавна улагања, који подразумевају реконструкцију, обнову и изградњу великог броја клиничких центара, болница и домова здравља по целој Србији. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мали.

Реч има Владимир Орлић.

Изволите, колега.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Баш је потпуно неприкладно рећи овде да је Полиција СНС-ова и да је Војска СНС-ова. Баш у потпуности. Дакле, да се неко не идентификује са нашом војском из личних, партијских разлика, нек буде његова ствар. Можда и због тога што не може да препозна себе и своја виђења према Војсци, однос према Војсци онај који политички представља људе који су Војску само знали да упропасте, да је девастирају, да уништавају њена средства. А данас када се та средства набављају, када стојимо значајно боље, свакако боље него у њихово време, ту не може да се идентификује.

Полиција служи да заштити грађане ове земље, све грађане. Полиција то и ради и то нема никакве везе са политичком припадношћу.

Кад говоре о некаквом измишљеном државном репресивном апарату, заборављају – у ствари, не заборављају, праве се само да заборављају – кад се десила она страшна ствар Борку Стефановићу, да је полицајац, пазите, полицајац, њега спасао, да се полицајац поставио између њега и нападача и примио ударац, да је полицајац те људе после идентификовао, да су захваљујући том полицајцу у року од 90 минута ти људи приведени. Не могу да се сете, а и то се само праве да не могу да се сете, како се нажалост 2008. године показивао државни апарат, да ли можда репресивно или некако другачије, овде на Тргу републике, на колико, на пет стотина метара одавде. Сетите се поступања онда према грађанима ове земље. Један је то, нажалост, поражавајуће, главом платио. Упоредите то с овим понашањем полиције данас. Је л' то онда нешто страначки, је л' то СНС-ово? Па неће бити.

Ви сте, господине министре, читали, па ево проверите да ли ја грешим када кажем да је у милијардама (али у милијардама!) укупно већа вредност буџета и за пољопривреду, и за здравље, и за заштиту животне средине и за просвету. За све то има пара. За све то, наравно, има пара зато што се данас у овој земљи озбиљно ради, зато што се не троши ни за Ђиласов џеп, ни за Јеремићев џеп, ни за све оне које су они после даље финансирани дистрибуирајући низ ланац, како га је Ђилас само лепо објаснио, како то функционише одозго надолу, свакоме помало.

(Председавајући: Хвала.)

Још једна реченица. Немојте само да се питањем Војводине бавимо данас на начин на који сте то радили претходних дана, да ствар којом Србија треба да се поноси, стотину година од присаједињења, називате фалсификатом и нечим лошим. Војводина је изабрала своју судбину, народ Србије је на њу поносан, као што је поносан и на све друге резултате које бранимо и данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Најпре да разјаснимо нешто. Када говорим о СНС војсци и полицији, не говорим о свим оним поштеним људима који раде у Војсци и Полицији, који професионално обављају свој посао, а које сте ви, како је рекао министар, хтели сада да наградите. Па наградили сте ви њих и смањењем плата и дневницама од 150 динара. Тиме сте их доста наградили. Причам о оним функционерима у тим институцијама који и дан-данас заиста служе томе да злоупотребљавају и све те поштене људе који тамо раде, да би вршили репресију.

Све смо чули, господине Мали, осим тога како то да се плате просветара који живе на територији АП Војводине исплаћују из буџета АП Војводине када у Закону о основама система образовања и васпитања јасно пише да се та средства исплаћују из буџета Републике Србије. То што радите није само превара, то што радите је противзаконито. Та средства не припадају буџету АП Војводине, него се исплаћују из буџета Републике Србије.

И ниједна ваша увреда, ниједна ваша лаж, ниједно ваше понижење грађана Војводине на начин на који то радите шест година, на начин на који сте то радили за викенд у Новом Саду, неће променити чињеницу да Влада Републике Србије, која се хвали да смо ушли у златно доба, да имамо више пара него икада, да ћемо тек видети бенефиције вашег рада, кажњава на овај начин грађане Војводине и ускраћује им права стављајући на силу у буџет АПВ нешто што том буџету по закону не може припадати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Сениша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Само да разјаснимо око подршке АП Војводини. Када бисте погледали буџет пажљивије, видели бисте трансфере и уступљене приходе у износу од 67,68 милијарди, плус 25 милијарди које се усмеравају из буџета Републике Србије за све остале пројекте на територији АПВ, а у договору са Владом Војводине, и долазите до износа од 93,028 милијарде за Војводину за наредну годину. У буџету за 2018. годину, ако саберете и погледате цифре, укупно је било издвојено 84,4 милијарде динара. Дакле, скоро девет милијарди више за укупна улагања у Војводину, и то ми је веома важно да грађани Војводине, грађани Србије, грађани Новог Сада и сваког града у Војводини такође знају, да се боримо и за свако ново радно место и за сваку нову фабрику и за све оно. Председник Вучић је данас био у Зрењанину, као што знате, да отвори нову фабрику инвеститора из Јужне Кореје. Дакле, боримо се за сваки део наше лепе Србије. У овом примеру имате прецизне бројке око улагања у АП Војводину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Кажу, однос Српске напредне странке према поштеним људима запосленим у Војсци и Полицији огледа се кроз смањење плата. Господине министре, колико сте пута ви на овој седници то изговорили, да ли сте ви то бројали, ја нисам успео, верујте, да се за војску, полицију планира повећање плата од, колико, 12%?

(Сениша Мали: Девет посто.)

Дакле, за просвету 9%, а за војску и полицију 9%. Да ли је то смањење? Ако треба да буде веће, чули сте за колико посто, и за војску и за полицију и за просвету, да ли је то смањење? Дакле, докле више да се неким вербалним камуфлажама бавимо, потпуно бесмисленим темама, на потпуно погрешан начин? Хајде да причамо о ономе што пише.

Још кажу, највећа замерка Фискалног савета јесте то што ће сада тамо неки репресивни режим додатно да се оснажи. Па није, прочитајте како су написали. Ево вам мишљења ако је неко заборавио код куће, ту пише. Највећи „проблем“ – и то, пазите, проблем по њиховом виђењу – јесте то што су сувише велика повећања плата. Не за војску, за полицију, него сва повећања која су предвиђена. А јесу предвиђена, нико то не крије, кажемо то са поносом. Кажу, много су велика повећања. Фискални савет каже да треба да буду мања повећања плата.

Да ли се са тим слажу они који хоће опет да рекламирају да је мишљење Фискалног савета „вјерују“ за нас? Да ли су се с тим слагали када је Фискални савет тражио да смањење 2014. године буде веће? Нешто се не сећам, нешто не бих рекао. Да ли су се слагали са Фискалним саветом када је тражио да значајније поскупи струја него што јесте, у било ком тренутку? Нешто не бих рекао.

Реч је о људима који заиста не знају шта мисле и шта је за њих критеријум за исправно. Дакле, ако су у стању да за де факто повећање, и за војску, и за полицију, и за просвету и за многе друге, кажу да је смањење, шта друго да додам.

Једну ствар сам замолио и замолићу опет – немојте да се бавите питањем Војводине на неозбиљан и неодговоран начин, на начин који људе узнемирава. Довољно је што је пре неколико месеци одржан неки научни скуп на који су сви ти вајни, забринуте за све и свашта, уредно послали свако свог представника да тамо изгласају неки закључак, како оно беше – изгубили су се историјски разлози да Војводина буде део Србије. Немојте тим стварима да се бавите. Не због вас, вама су грађани Војводине рекли шта о вама мисле и где се политички налазите. Немојте због добробити људи у овој земљи, ако сте имало у стању и даље да размишљате у оквиру тог критеријума.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Затварам овај круг реплика, сви су имали по две. Захваљујем се на разумевању.

Министар Шарчевић има нешто да дода.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Дужан сам, због јавности, да кажем колико је увећање средстава између буџета 2018. и 2019. године када је у питању инфраструктура у просвети. Укупно је за 2019. годину планирано за 25%

више инвестиција у односу на 2018. годину када је било приближно око 300 милиона евра – око 404, значи више него 25%. Само НТП Ниш има једанаест милиона евра, многе установе од милион, два, па и три, три и по, да не набрајамо сада, од Земуна, Суботице, Сенте, Прибоја.

Заиста се у образовање, бар у инфраструктуру, никада није оволико дуго улагало. А досад смо, у последње две године, имали потпуну реконструкцију 870 објеката, што је скоро више од трећине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Представници Владе Републике Србије, колеге посланици, уважени суграђани, буџет за 2019. годину је сачињен рационално. Увек се питамо колики ће бити дефицит, а планиран је од 0,5%, наравно са тенденцијом суфицита на крају године, јер коначно смо у ситуацији, и увек тежимо томе, да трошимо онолико колико зарађујемо. Имамо подршку Фискалног савета. Оно што ћу ја нагласити јесте пре свега мера растерећења привреде и улагање у исту.

Више желим да говорим о законима који су директно наслоњени на буџет Републике Србије за 2019. годину и ономе што утиче на привредни амбијент, на инвестиције, на улагања.

Дефинитивно су приметни велики кораци по питању измена и допуна Закона о стечају. У чему се то огледа? Огледа се, пре свега, у томе што желимо да побољшамо правни оквир, да заштитимо права повериоца, наравно, да се повећа проток информација и сигурност информација између стечајног управника и повериоца, али и да сви повериоци имају увид у трошкове самог стечајног поступка. Шта је циљ? Циљ је да без обзира на то колико је поверилаца они једнако утичу на одабир стечајног управника, али, такође, без обзира на висину њиховог потраживања, да утичу на сам план реорганизације тог предузећа.

Много је добрих приватизација које су спроведене у Србији. Помоћ предузећима која су била у понору и у стечају... Једно од њих је и зрењанинско бродоградилште. Компанија „Рубикон“ уложила је 96.000.000 динара да би из блата извукла ту компанију и данас се људи тамо запошљавају, раде и производе се бродови.

Дефинитивно су приметна и унапређења неких досадашњих решења кроз Закон о улагањима. Шта је циљ овог закона? Најбитнија ставка јесте да се смањи стопа незапослености. Ми константно утичемо на ту стопу и добри смо у томе, међутим, увек желимо боље резултате и побољшање по том питању. Међутим, неопходна је једнакост домаћих или страних, као и правних или физичких лица која ће се појавити као улагачи

и неопходно је омогућити већу заштиту њихове пословне стратегије. Захтевамо да се највише улаже у мање развијена подручја. Влада Републике Србије, органи аутономне покрајине, као и локалне самоуправе имаће ту могућност да направе такве мере помоћи у виду подстицаја – пореских, наравно и царинских, али и ослобођења од такси. Од улагача се захтева да константно извештавају о томе шта су њихови пословни подухвати, наравно уз чување пословне тајне, чисто да не бисмо дошли до неког контраефекта и да се не би од инвестиције одустало.

Ја могу да посведочим о томе колика су залагања како би се одржао константан раст тога, да је привредни амбијент веома развијен и да се заиста залажемо за добре преговоре са улагачима. Шта је оно што иде томе у прилог? У претходне три или четири године отворено је много више компанија и предузећа него у претходних двадесет.

Морам рећи да једна од највећих инвестиција на Балкану, односно у овом делу Европе, у износу од једне милијарде долара, долази управо у град на Бегеју, Зрењанин. И хвала председнику Александру Вучићу (ви сте, министре, то поменули), који је данас био у Зрењанину и отворио корејску компанију „Есекс“. У њу је уложено тридесет милиона евра. Наравно, то је велико залагање целе Владе Републике Србије, министра Кнежевића и моје локалне самоуправе, јер сте се потрудили да помогнете граду Зрењанину.

Оно што је неизоставно у целој причи, наравно у спрези са претходним законима, јесте Закон о привредним друштвима, који је формиран тако да помаже при рангирању Републике Србије на ранг-листи Светске банке, односно Дуинг бизнис листи за 2018, 2019. годину.

Шта је циљ овог закона? Постојале су одређене аномалије по питању печата. Примећено је да је од привредних друштава тражено да је неопходно да постоји печат. У складу са чланом 25. овог закона, то више неће бити обавеза. Самим тим, нећемо долазити у ситуацију да је одређени правни поступак прекинут. Неопходно је да имамо све податке о запосленима и о функцијама чланова одбора, директора. Оно где ће бити акценат свакако јесте развој јавно-приватног партнерства.

Исцрпан је био рад Владе при формирању буџета за 2019. годину. Морам признати да нисам приметила ниједну аномалију. Стога, у даљим применама буџета и закона који су на дневном реду, желим вам пуно успеха. Наравно, подржаћу све предлоге закона.

Међутим, морам да се осврнем и на предлоге за судијске функције, као и заменике јавног тужиоца. Морам рећи да поштујем личне и професионалне одлике појединаца које су навели, међутим, нису довољне. Просто, има бољих кандидата. Стога, у складу са Пословником, оспоравам одлуку о предлогу кандидата који се први пут бира на судијску функцију

у Основном суду у Лозници, Ненада Лазаревића, судијског помоћника у Основном суду у Лозници, као и предлог кандидата за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу, Еву Огњановић, корисника почетне обуке у Правосудној академији и тражим да се Скупштина појединачно изјасни о кандидатима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, расправа о данашњем дневном реду мора да се почне подсећањем јавности да ми у оквиру једне тачке дневног реда имамо 62 предлога закона, одлука, споразума. Све сте то онако збркали. Дневни ред вам је као овај Савез за Србију, нема везе једно с другим, али постоји. Као „Агенција за СИС“.

Дакле, требало би да се овде најозбиљније бавимо Предлогом закона о буџету, али то је у овим околностима прилично немогуће. Не кажемо ми да то нисмо читали и гледали о чему се ту ради, али постоји овде један суштински проблем – јуче смо у том смислу говорили – ко су ти људи који ће располагати овим буџетом и какав је уопште однос Владе Републике Србије према Народној скупштини. То се најбоље види управо на овој седници: дакле, ви знате да имате већину, знате да су вам обећали да нико ништа неће прочитати, па онда малопре вас питају они који ће гласати – је л’ то беше 9% или 12%, а гласаће. То не би требало тако да се показује. Ваш однос, господо из Владе, према Народној скупштини показујете тим да су јуче овде седела три министра и три била у пролазу. Данас један у пролазу, два седе. Где је председник Владе? Ја не знам да ли се некада десило да се расправљало о буџету а да није председник Владе био присутан у Народној скупштини.

Такође је проблем, рекох, у томе ко ће примењивати овај закон о буџету, односно ко ће трошити паре из буџета с обзиром на то да смо ми отворили афере пет министара у Влади Републике Србије и да је требало и о томе да се разговара пре него што смо дошли до расправе и ускоро и гласања о буџету.

Лепо је да је држава Србија демократска држава, али ово што радите нема везе пре свега са парламентарном демократијом, а нема везе ни са демократијом уопште. Добро је да у Народној скупштини може свако да каже... Ми српски радикали смо се увек залагали за то да народни посланик може без икаквих ограничења да говори у Народној скупштини, али баш да народни посланици говоре директно против државе, то је недопустиво. Ми смо имали овде и јуче и данас ситуацију да народни посланик позива... Замислите, народни посланик власти прети председнику Народне скупштине, прети скупштинској већини да ће он

организовати неке протесте против власти ту испред Народне скупштине. То је нешто невероватно. А он је и даље део ваше владајуће коалиције.

Ми смо с правом критиковали Зорану Михајловић зато што је дозволила да у Народној скупштини амерички амбасадор Скот каже да је Косово независна држава, али ми имамо потпредседника Парламента који је пре два дана то исто урадио са Скотом. Држи конференцију и Скот каже да је Косово самостално, а потпредседник онако задивљено гледа, трепће, гледа га – боже, с којом ја то величином стојим и разговарам. Невероватно и заиста недопустиво.

Имамо ситуацију да се народни посланик – овај о којем сада говорим није из власти, из опозиције је – овде отворено залаже, јуче говори да је у Сребреници био геноцид, да Срби треба да се на тај начин изјашњавају. Дакле, просто је невероватно да се такве ствари дешавају у Народној скупштини, а да ви, господо из власти, уопште не реагујете на такве изјаве.

Имали смо и пре неки дан ситуацију када је народни посланик, такође из власти – добро је да је тада председник Парламента Маја Гојковић реаговала – рекао да су за њега гласали Срби као национална мањина у Новом Пазару, што је просто невероватно! А поготово је то тако глупа изјава, да човек не зна да национална мањина може бити само неко у једној држави, а не у једном граду или једној општини. Али то што је он глуп, његов је проблем, а наш је проблем што се такве ствари говоре управо у Народној скупштини. Опомену је требало он да добије, али има времена, биће и опомена.

Господин Мали је јуче овде хвалио буџет. Седам пута сам приметила, господине Сениша Мали, да сте рекли да се нешто у овом дневном реду дешава први пут у историји. Верујте, једино што сте први пут у историји ви министар финансија, а ово остало је већ све виђено. Дакле, ништа епохално и ништа од чега грађани треба да очекују нешто спектакуларно и не знам колико бољи живот од овог, како сте рекли, уравнотеженог буџета.

Истина је да се у јавном сектору повећавају зараде. Прво је проблем што су уопште ускраћивана та права и што су те зараде смањиване 2014. године и заправо ово сада није никакво повећање него најпре, као и код пензија, враћање на 2014. годину. Истина је да се нешто мало повећао минималац. Ви сте, министре, рекли да су то грађани једва чекали. Како сте рекли, коначно се прешла та магична цифра од 27.000 динара. Да ли ви можете да замислите да породица где је само један човек запослен и добија тих „магичних“ 27.000 динара може да преживи један месец са својом породицом? Не може. Дакле, морате да будете свесни чињенице да пола милиона запослених у Србији ради за тај тужни и јадни минималац.

Говорите о 0,27%, кажете – то су једва чекали људи. А немају појма о чему говорите, о смањењу доприноса. Кажете да ћете за толико помоћи послодавцима. Зашто нисте бар тих 0,27%, макар и тако мизерних, определили у користи запослених? Колике су зараде запослених у овим вашим фирмама које сваки дан отварате, у погонима тих светских фирми? Колико је стварно тамо запослених? Питали смо то кроз посланичка питања, али нешто не добијамо одговор. Тешко вам је да то израчунате. Колико их је дошло па отишло? Зашто се у овим предлозима закона мало више нисте окренули ка домаћим физичким и правним лицима? Зашто њима нисте определили такву могућност? Говорили смо вам о једном светлом примеру, беше прошле или претпрошле године, фирма из Аранђеловца, где је држава учествовала са одређеним подстицајем за ту фирму, па су се заиста тамо људи запослили, „Бекамент“ беше.

Будите просто реални, гледајте како се живи. Министре, иако сте рекли да ће ова повећања повећати куповну моћ грађана, неће, не могу повећати. С једне стране, ви за неки ситан проценат повећавате те зараде, с друге стране уводите повећану таксу, ТВ претплату за овај такозвани јавни сервис, који то одавно није. А подсећамо да је Александар Вучић рекао још, беше, 2013. године да ће укинути ту претплату. Додуше, укинуо ју је, сад се зове такса. Имамо повећање акциза, што наравно производи и повећање одређених цена, имамо повећање пореза, имамо онако тихо, неприметно, малтене свакодневно, поскупљење роба широке потрошње, поскупеле су комуналне услуге, у најави је повећање цене струје. Где ви ту онда видите повећање куповне моћи грађана кроз ово што ћете усвојити у овом буџету? Наравно да то нема везе са реалношћу.

Ми смо вам говорили, министре, можда и када сте се први пут у улози министра овде појавили, да морате озбиљно да реформишете Пореску управу. То не може да се уради изменом неколико чланова закона. Ако хоћете стварно нешто да урадите у тој области, онда то мора да се уради суштински, дозволићемо вам неко време, да се припреми озбиљан предлог закона, да озбиљно о њему расправљамо. Не овако, у шуми од 62 предлога, па измене неколико чланова. Ко ту зна о чему се ради? Не знају ни ваши сарадници који су вам то писали.

Тада смо вас подсетили, а опет то немате у овом закону, да морате укинути накнаде за одводњавање, то је рецимо само један пример јер је сада актуелно, за приватно земљиште које се налази уз водотокове. Нисте то урадили, а почеле су да стижу пресуде. Ево, одељење Управног суда у Крагујевцу већ је пресудило да тамо неком домаћину који се жалио па тужио држава мора да исплати оно што се узима незаконито. Ви ћете то и даље да узимате, па када се деси да неко тужи, ви ћете онда из државног буџета то лепо да платите и баш вас брига. То је неозбиљно и неодговорно.

Као што је неодговорно рећи оно што сте јуче рекли, да смо ми најбрже растућа економија у Европи. Шта је вама Европа ако ово можете да кажете? Шта је вама Европа? Србија и Албанија? Да ли је вама то Европа када можете овако нешто да кажете? Знате ли ви које су развијене земље у Европи? Ово је просто ругање и народним посланицима и овом народу који нас можда гледа, или ће бар чути да смо о овоме уопште разговарали, пошто људи очекују да причамо о буџету, али тешко да ћемо стићи нешто озбиљније да кажемо. Надамо се да ћемо кроз ове амандмане... Мада нећемо доћи до ових амандмана на буџет, али када ви будете хвалили Владу за све и свашта, ми ћемо да је кудимо, па ћемо да видимо где ћемо да се нађемо, ваљда ће нам то тада бити могуће.

Хајде мало од буџета, само још једну реченицу, што се тиче ових предлога за судије и за тужиоце, ми оспоравамо предлог за заменика тужиоца у Тутину. Предлог је, прво да вам кажем да је предлог директно од Расима Љајића, да се Мухедин Дедеић изабере за заменика тужиоца у Тутину, а његов рођени брат је, зове се Елвир, већ судија Вишег суда у Новом Пазару. Некако, у најмању руку, неморално. Дакле, оспоравамо и тражимо да се о томе посебно гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Пошто сте у говору вероватно мислили на мене, мени је жао што немам прилику, искористили сте, да вам то одговорим. Ви знате да смо ми имали изложбу поводом, и обележили мисију „Халијард“, која је била у Прањанима. Чекали смо вас са врућом гибаницом, нисте се појавили.

Идемо даље, Синиша Мали има реч.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Осврнуо бих се на коментар са којим не могу да се сложим, а то је да је повећање плата и пензија, односно да се куповна моћ грађана повећава за ситан проценат у 2019. години у односу на 2018. годину. Подсетићу грађане Србије још једном, повећање плата у јавном сектору је између 7% и 12%. Не сматрам да је то ситан проценат. Повећање пензија, у односу на 2014. годину, између 8% и 13%. Ни за то не сматрам да је ситан проценат. Повећање минималне цене рада – 8,6%.

И, да вам одговорим директно. Мало пре сте поменули зашто доприноси такође нису на терет запослених, односно зашто су на терет послодавца. Економску политику водите тако да гледате на који начин да подстичете раст и морате да имате у виду и послодавце и запослене. Послодавци у 2019. години морају да плате минималну цену рада која је за 8,6% већа. С друге стране, имају олакшицу за укидање доприноса за незапосленост на терет послодаваца. То је разговор који смо водили дуго и са Унијом послодаваца и са представницима репрезентативних синдиката на Социјалном економском савету, и то је био консензус који

смо направили. Дакле, нама је циљ да нам привреда иде даље. Желите да подстакнете и олакшате пословање послодавцима али, такође, да побољшате животни стандард радника. Управо је компромис био подизање минималне цене рада за 8,6% и укидање доприноса на терет послодаваца у износу од 0,75%.

По питању реформе Пореске управе, ту бих се сложио с вама. То је велики задатак који је пред Министарством финансија, пред Владом Републике Србије. Закони који су пред вама нису везани непосредно за реформу Пореске управе, већ за реформу пореског система. По питању реформе Пореске управе, о томе разговарамо, радимо интензивно. Ми ћемо 2019. године имати пројекат, стратегију и план реформе Пореске управе усвојен, како бисмо 2020. године кренули у његову имплементацију. Иначе, потпуно се слажем с вама да ту постоји велики потенцијал, да постоји много тога што треба да урадимо како би Пореска управа била ефикаснија, како би даље сузбијали сиву економију и како би те нелегалне новце увукли у легалне токове. На тај начин, и у буџету имате више новца и онда можете да разговарате и о већим инвестицијама, повећаним платама и повећаним пензијама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Најпре бих вас, господине Маринковићу, само питала, не знам о каквој ви гибаници причате, где сте ви јели гибаницу? То заиста нема везе ни с овом расправом, ни са мном. Никада нисам имала позив да идем у Прањане, тако да проверите у Протоколу да ли је потпредседник Народне скупштине Вјерица Радета требало некада да иде у Прањане. Не, наравно.

Говорим о вашем сусрету и конференцији од пре три или четири дана у Народној скупштини, ви и Скот. Он каже да је Косово независно, ви скакућете поред њега, гледате га задивљено, трепћете. Ваљда се дивите сами себи што сте у друштву такве величине, таквог гада антисрпског.

Господине министре, ви сте прихватили доста начелних примедба, јер смо ми заиста о овоме озбиљно разговарали и озбиљно се припремали за ово, колико нам је време дозволило, али само једну примедбу бих вам рекла. Морате економску политику да ускладите са реалношћу. То је суштина коју ви стално избегавате. Не само ви лично, него је то годинама уназад. То је оно као кад кажете – цена струје у Србији је најнижа, не знам, ово је најјефтиније... Јесте, али то треба ваљда да се усклађује са просечном зарадом, у коју се не рачуна пола милиона ових што раде за минималац, него са озбиљном просечном зарадом. Онда можемо на тај начин да разговарамо и о тој економској политици, која теоретски може

да буде таква како сте ви то образложили и предвидели овим законима. Али у држави Србији, читате ли, колико деце нема шта да једе, колико је сиромашних породица, колико је људи без посла? Знате, ти ваши проценти су нешто што статистика онако слика, што такође нема везе са реалношћу. Нису запослени они који су се иселили из Србије, господине министре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Коментара ради, сви проценти о којима ви говорите, сва повећања која смо предложили... Наравно, нису проценти никада, није ништа везано за бројке, него је везано за људе и управо смо грађане Србије имали у виду и њихов стандард када смо причали о томе и када смо размишљали на који начин да конципирамо буџет Србије. Када говорим о процентима, говорим због вас овде, да бисте видели разлику између неке претходне политике и ове политике која све оно што је уштедела, све оно што смо зарадили жели да подели са грађанима Србије.

Нама је инфлација ове године, међугодишња, 2,3%. Само повећање минималне цене рада од 8,6% говори у прилог томе да се ради о реалном повећању од преко 6% на годишњем нивоу. Завршетком фискалне консолидације 2018. године, отварамо могућност себи да та повећања буду још већа и још виша у годинама које долазе.

Само ћу се на крају позвати на извештај Фискалног савета, да не кажемо да је то рекао Синиша или неко други, цитирам: „Друга добра карактеристика предложеног буџета је у томе што је он кредибилан, тј. приходи и расходи Републике су реалистично планирани“. Дакле, у потпуности смо планирали оно што реално можемо да зарадимо и хоћемо да потрошимо оно што смо реално зарадили, ни динара више. По томе се разликујемо у односу на претходне власти, које су потпуно нереално планирале своје буџете, подизале јавни дуг и зато нас је и довео до ивице банкрота 2013. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Врло кратко, да не буде забуне, пре свега због јавности, да се не стекне утисак да ми српски радикали имамо нешто против тога што се неке повећавају плате. Наравно да не, али ми смо вам чак и конкретно предложили да не буде неком седам, неком девет, имате амандман где смо предложили да свима буде 10%, што би у укупном износу било отприлике исто, а да не стварамо лоше односе између тих разних група које се финансирају из буџета.

Дакле, немамо ми ништа против, али вас упозоравамо да ово што ви представљате као нешто епохално када су у питању ове фирме које своје погоне инсталирају негде по Србији, да нити су реални... Прво, углавном су им плате минималац, нису реални бројеви које ви представљате у јавности кад кажете... Данас је неко рекао да ће се у Зрењанину запослити „на стотине“ радника, да ли је на стотине радника 900 или 100? Шта је „на стотине“ радника? Онда нам кажете да ће се негде запослити две хиљаде, али онда у ћошку тамо негде стоји – али 2029. године. Дакле, није реално оно што причате. Просто, спустите се на земљу, знају људи о чему причате и знају људи како живе и шта је реално.

Јуче сте рекли опет, као што уобичајено тврдите да сте захвални пензионерима, да су пензионери добровољно прихватили да сносе терет усклађивања фискалног стања у држави. Не знам да ли сте обавештени да су вам пензионери, и то у озбиљном броју, покренули судски спор у Стразбуру. Опет ће бити из буџета, предвидите то тамо негде; ови ће тамо брзо да раде, зато што вас више не воле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Само један пример, и то пример од данас, да не буде пример од не знам када. Дакле, нова фабрика у Зрењанину, коју је председник Александар Вучић отворио данас, има 160 запослених, просечна нето плата је 90.000 динара, нето плата. И нека вам то буде пример новоотворених фабрика у нашој земљи. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

У складу са чл. 87. и 205, одређујем паузу до 16 часова. Настављамо са питањима премијеру и Влади. Хвала.

(После паузе – 16.05)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, приступамо постављању посланичких питања у времену од 16 до 19 часова, сагласно члану 205. Пословника Народне скупштине.

Пре него што пређемо на постављање посланичких питања, дозволите ми да вас још једном подсетим на одредбе Пословника Народне скупштине које се односе на начин постављања посланичких питања.

Излагање народног посланика који поставља питање не може да траје дуже од три минута.

После датог одговора на посланичко питање, народни посланик који је поставио питање има право да, у трајању од највише три минута, коментарише одговор на своје питање или да постави допунско питање.

По добијању одговора на допунско питање, народни посланик има право да се изјасни о одговору, у трајању од највише два минута.

У току трајања постављања питања и давања одговора сходно се примењују одредбе Пословника, с тим што нису дозвољене реплике и указивање на повреду Пословника. У складу с тим, молим посланике да поднесу пријаве за постављање питања.

Подсећам да ће редослед постављања посланичких питања бити утврђен према досадашњој пракси рада тако што ће најпре реч добијати народни посланици који не припадају ниједној посланичкој групи, а затим посланици од најмање према највећој посланичкој групи.

Прелазимо на ПОСТАВЉАЊЕ ПОСЛАНИЧКИХ ПИТАЊА.

Први пријављени посланик је Драган Јовановић.

Изволите.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ: Уважена председнице Народне скупштине, даме и господо министри, колегинице и колеге народни посланици, моје прво питање биће упућено потпредседнику Владе и министру унутрашњих послова господину Небојши Стефановићу, а тиче се различитих дезинформација које су се појавиле у јавности ових дана везано за локалне изборе у Лучанима који ће се одржати 16. децембра, а тиче се броја људи уписаних у бирачки списак Лучана у последњих шест месеци. Значи, моје питање за министра Стефановића је – колико је у последњих шест месеци људи у Лучанима добило пребивалиште и могућност да гласа на локалним изборима 16. децембра?

Моје друго питање упућено је потпредседници Владе Зорани Михајловић, али пошто она није тренутно у сали, на то питање би можда могао да одговори министар финансија господин Сениша Мали. Када је ова влада конституисана, 2016. године, и када је председник био Александар Вучић, један од главних акцената рада ове владе стављен је на завршетак капиталних инвестиција везаних за инфраструктуру, значи завршетак Коридора 10 и завршетак пуног профила ауто-пута на Коридору 11 од Београда до Чачка. Упитао бих министра – да ли ћемо имати могућност да се до краја 2018. године пуним профилем ауто-пута возимо Источним краком ка бугарској граници? Који је рок за завршетак Коридора 10 ка македонској граници?

Затим, чули смо у преподневној расправи овде у Парламенту да су значајна средства и у буџету за 2019. годину издвојена за завршетак дела Коридора 11 од Обреновца до Сурчина. Самим тим, упитао бих – шта се дешава са деоницом Уб–Лајковац и да ли ће оштећење на тој деоници бити санирано и поправљено до краја ове календарске године?

Упитао бих министарку Михајловић, а могу добити и писани одговор – да ли ће у следећој години бити комплетно завршена деоница

магистралног пута Топола–Крагујевац? Ми смо још 2014. године изгласали овде у Народној скупштини да ће од кредита Европске банке за обнову и развој та деоница бити рађена у 2018. и 2019. години. Како се тамо завршава индустријска зона у Собовици, која ће бити једна од највећих у Србији, постоји прека потреба да се тај пут заврши.

Још једно питање везано за инфраструктуру. Брза шумедијска магистрала Бућин гроб – Мали Пожаревац, за коју је идејно решење ЦИП урадио још 2004. године, да ли ће у годинама које долазе такође доћи до приоритета у програмима Владе Републике Србије? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има потпредседник Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, појављују се, нажалост, већ годинама разне лажне, злонамерне, нетачне спекулације како се наводно у појединим општинама, па је такав био случај и са градом Београдом када су били претходни избори, појављује неки број, огроман број људи који се однекуда досељавају како би променили структуру, како би били ново гласачко, бирачко тело, како би ти људи променили (поготово за мале општине) односе снага и како се све то ради закулисно, организовано, како је то неко оркестрирао. И, како је то апсолутно прецизна ствар. Наравно, не износи се ниједна информација, ниједан податак, ниједан број, управо зато што се ради о потпуној лажи. То хоћу да кажем због грађана Србије. Ради се, дакле, о потпуној лажи, лажи коју су изрицали људи и у изборима 2016. и 2017. године, да кажем и 2018. године, увек они који су очекивали да ће јако лоше проћи на изборима и онда се правио алиби, правила се читава представа, која треба да каже – нисмо ми изгубили зато што нас народ неће, него смо изгубили јер се неко тамо населио па су нас они прегласали.

Ја ћу вам прочитати, у број, прво за Лучане, како ситуација стоји. И то ћу да почнем од 2013. године, да би људи видели да се не ради о инциденту, о једној години, једном месецу, да виде како то иде до ове године и да виде како се чак тренд смањења броја људи у Лучанима... Ја бих волео да се број становника у Лучанима повећава, нажалост, број становника у Лучанима се из године у годину смањује. А видећете и како иде исти тренд у смислу пријављивања грађана.

Наиме, 2013. године се у Лучане доселило 165 људи и то је 2013. године био апсолутно највећи број људи који се у једној години доселио у Лучане у ових шест година – 165. Исте године се из Лучана иселило 216 људи, по различитим основама. Године 2014. у Лучане се доселило 146 људи, а одселило 259 људи и ово је био највећи број људи који се одселио из Лучана у ових шест година. Године 2015. доселило се 111 људи,

одселило 245; 2016. доселило се 140 људи, одселило се 226; 2017. се доселило 140 људи, иселило 233. И долазимо до 2018. године, у 2018. години се у Лучане, до данашњег дана, закључно са данашњим даном, доселило 119 људи, а одселило, ми имамо податке до 3. новембра, можда се још неко одселио, 186 људи. Дакле, хоћу да вам кажем по месецима: у јануару 11, у фебруару седам, у марту 14, у априлу 11, у мају 14, у јуну шест, у јулу 14, у августу шест, у септембру седам, у октобру 15 и у новембру 14 људи. Толико се људи доселило у Лучане и значајно већи број се из Лучана одселио.

Тако да те приче о стотинама и стотинама досељених, и то у једном или два месеца, са неких лажних пребивалишта, податак, служе као фиктивне приче које треба да скрену пажњу са кључних питања која грађани Лучана треба да поставе, а то су шта им ти који им то говоре нуде, шта је њихова политика и шта је оно што нуде за њихову будућност, осим чисте измишљотине и фабриковања ствари.

То је оно што се каже сада у свету популарно – лажне вести. Неко крене са тим, то постане мејнстрим тема и онда се сви као питају, нису они то утврдили, него изнесу у својој изјави, петнаест минута говоре о томе како је то ужасно, страшно, а онда на крају кажу – е ми сад питамо да ли је то тачно. Знате, ја сам чуо да сте ви нарко-дилер и на крају тога питам – само ми реците да ли је то тачно. То је отприлике то, без иједног конкретног податка.

Сада сам навео конкретне податке. Ово сам рекао зато што смо имали у Београду... Та прича је трајала таман колико су трајали избори и чим су завршени избори, без обзира на то колико год пута је ми демантовали... То су били они измишљени бројеви да се у једној општини досељавало по десет-петнаест хиљада становника. Па у целом Београду, ја ћу вам дати податке, највише се становника доселило 2007. и 2008. године, по годинама: 2007. године 24.264 и 2008. године 22.023. Тада се највећи број становника доселио. Да сам злонамеран, могао сам да кажем да је то било због избора 2008. године, да су тада неки људи досељавали људе у Београд да би победили на изборима 2008. године. Ја у то не верујем.

Дакле, Београд је велики град, који се градио, повећавао број стамбених јединица, који гради сада станове, и у Београду се тај тренд види из године у годину. Године 2017. је било 17.455, један од најмањих бројева, једино је мање било у периоду од 2000. до 2005. године. После 2005. године, сви бројеви досељавања по години су већи. Дакле, у тим годинама када су били избори, од 2012. године па надаље, број становника који се досељавају у Београд је статистички потпуно исти као у претходним годинама, само што је нешто мањи. А значајно је мањи него

2007. и 2008. године када су неки други владали Београдом, а ја опет не мислим да су они то радили с намером да се гласа, не могу да помислим да би имали такве нечасне намере да тако нешто ураде на изборима у Београду.

Због истине и због грађана Србије, хоћу да људи знају да нема никаквих неовлашћених промена пребивалишта, нечега што се у неком статистичком смислу повећава. Нажалост, и број пријављених се смањује, а број одјављених повећава. Дакле, смањује се број становника у целој нашој земљи, па и у овој општини која је била поменута, општини Лучани. Никако не може да се каже да има било чега нечасног, закулисног или преварног у томе. Нажалост, да мало више радимо на наталитету, можда бисмо могли да се похвалимо да имамо више рођених и више становника, да се радујемо већем броју становника у свакој општини.

Једина ствар која је потпуно истинита и потпуно јасна јесте да су сви они који тврде да се неке стотине људи насељавају у Лучане то потпуно измислили, да су то подаци који служе да лажу грађане Србије. А грађани Србије ће, уверен сам, кад дође дан избора и дан гласања, умети да награде и да казне оне који су им се на такав начин обраћали. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Уместо потпредседнице Зоране Михајловић одговориће вам Синиша Мали.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Поставили сте питање о роковима завршетка Коридора 10 и Коридора 11. По питању Коридора 10, јужни крак Коридора 10, значи до македонске границе, биће готов и колима ће моћи да се прође већ крајем ове године. А по питању тзв. Источног крака, значи ка граници са Бугарском, у првом кварталу наредне године у потпуности ће тај правац бити завршен и биће могуће проћи аутомобилом до границе са Бугарском. Не морам да вам говорим колико је важно да се заврше коридори, односно Коридор 10, оба крака, како бисмо коначно са пуним профилом ауто-пута имали прилику да прођемо кроз целу нашу земљу.

По питању Коридора 11, деоница Обреновац – Уб биће отворена до краја године. Деоница Уб – Лајковац, нажалост, због грешака из претходне власти, претходног периода, поново мора да се поправља и биће готова током наредне године. А Лајковац – Љиг такође ће бити готова до краја ове године.

Оно што је мени посебно важно, ако могу само да додам на ово што сте питали, у буџету за 2019. годину имате даљи наставак радова и на Коридору 11 и на неким другим путним правцима који су нама важни. Дакле, изградња ауто-пута Е-763, деоница од Сурчина до Обреновца, осам милијарди динара је опредељено у буџету за 2019. годину. Изградња београдске обилазнице на ауто-путу Е-70/Е-75, деоница од моста преко

реке Саве код Остружнице па до Бубањ потока, сектори 4, 5 и 6, имате 7,2 милијарде које су опредељене управо за ову намену. Изградња ауто-пута Е-763, деоница Прељина–Пожега, 3.250.000.000 динара. Изградња ауто-пута Е-761, деоница Појате–Прељина, 1,9 милијарди динара.

Дакле, наш план и наша визија, поготово из 2018. године у 2019. годину, јесте да наставимо интензивно да градимо нове километре ауто-пута, нове мостове, нове тунеле, како бисмо побољшали нашу инфраструктуру и како би тиме квалитет живота грађана Србије био још већи. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Допунско питање.

Изволите.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се господи министрима.

Оно што сам хтео да кажем и што бих поново напоменуо као веома важну ствар, за централну Србију и за Шумадију од стратешког је значаја... Сада сте споменули тај правац и новац који је предвиђен у буџету за 2019. годину за правац Прељина–Појате. То је један кључни, Моравски коридор, који ће направити једну кичму у централној Србији за повезивање два коридора, 10 и 11. Али оно што је за нас у централној Шумадији, говорим за општине Младеновац, Топола, Аранђеловац и Горњи Милановац, од изузетног значаја – у тренутку када се у наредној години ради и завршава пројекат прикључка Горњег Милановца на нов ауто-пут на Коридору 11, сматрам да би активирање саобраћајнице Мали Пожаревац – врх Рудника (Бућин гроб), тзв. брза шумадијска магистрала, за коју ћу још једном да поменем да је идејни пројекат урадио Саобраћајни институт ЦИП негде 2004. године, било од стратешког значаја. И не само за ове четири општине у централној Шумадији већ и за градове Смедерево, Пожаревац, који би имали најкраћи пут и направили би једну кичму од Малог Пожаревца ка врху Рудника, односно ка Коридору 11.

Такође, поменуо сам – и могу, председнице Народне скупштине, добити и писани одговор везано за то – магистрални пут Топола–Крагујевац, најстарији магистрални пут у Србији јужно од Саве и Дунава, који је заслужио да се напослетку крене са озбиљним радовима на комплетној реконструкцији свих 35 километара ове трасе. Јавно предузеће „Путеви Србије“ у овој години кренуло је са радовима, али бих волео да добијем обећање Владе и ресорне министарке да ће тај посао бити завршен у 2019. години.

Још једно питање за министра финансија – да ли су у програму Канцеларије за јавна улагања, а јутрос сте нешто говорили о остварењу, односно о плановима буџета за 2019. годину, предвиђена средства за обнову објеката у општинама које су оштећене елементарним непогодама

у 2018. години? Значи, услед елементарних непогода дошло је до оштећења великог броја објеката, како за становање тако и тзв. економских објеката у газдинствима. Постоји велика потреба да се крене са обновом и реконструкцијом тих објеката. И сама председница Владе је обилазила неке од тих објеката са председницима општина. Било би добро да се са тим послом крене већ с пролећа 2019. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Бићу довољно слободан да вам кажем да смо само у рехабилитацију локалних путева и за ту сврху издвојили три милијарде динара у буџету за 2019. годину, а дозволићете ми да не знам напамет све путеве, тако да бих вам написмено дао одговор око тога.

По питању Канцеларије за јавна улагања, послаћу вам, ако се слажете, све инвестиције које су планиране, које су тренутно у току и које су планиране за 2019. годину. Уколико имате било каквих сугестија, молим вас да ми се јавите па да видимо како да и те ваше сугестије укључимо у план за 2019. годину.

Оно што је посебно важно јесте да је Канцеларија за јавна улагања, дакле канцеларија која се бави реконструкцијом и изградњом великог броја болница, домова здравља, школа и вртића, у буџету за 2019. годину добила скоро десет милијарди динара, дакле никада више новца, што је добро и гарантује да ће се управо на локалу највеће промене видети, што грађани Србије и те како очекују и треба да осете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ево, ја имам једну сугестију за Канцеларију за јавна улагања у овом буџету мада ћемо о томе и на текућој седници причати – да Канцеларија буџетира осамсто милиона динара за накнаду штете од елементарних непогода на јавним објектима, објектима јавне намене. Можда треба размислити да се провери јесу ли ти објекти осигурани; нема потребе да држава глуми осигуравајућу кућу и плаћа штете.

Надовезаћу се и на расправу претходног говорника везано за пројекте инфраструктуре. Поред деонице код Грделице, која је јавности привукла пажњу због рушења потпорног зида, има још једна деоница Коридора 10 која је била тема јучерашње вести портала „Инсајдер“, реч је о деоници Српска Кућа – Левосоје, где је констатовано да је препројектовање ове деонице вршено чак тридесет пута и да измене нису покривене грађевинским дозволама. Та деоница у суштини показује све

недостатке нашег управљања инфраструктурним пројектима, у свим њиховим фазама. Дакле, средства се обезбеђују за пројекте који су застарели, који не уважавају актуелно стање на терену, па предвиђају, рецимо, потребу експропријације туђе имовине која се на подручју извођења пројекта у међувремену појављује. Рецимо, конкретно за ову деоницу, радови су почели 2015. године, а пројекат је ЦИП-ов, из 2008. године. Дакле, то проузрокује измене у пројектима, то проузрокује пробијање рокова, то проузрокује промене извођача, увођење нових подизвођача и све то наравно проузрокује и додатне, нове трошкове. Тако је за ову деоницу, на пример, био расписан тендер, где су опет исти извођачи, који су већ пробијали рокове, добили да извршавају и ове додатне радове по овим додатним изменама пројеката, без грађевинске дозволе, за додатне 1,2 милијарде.

Министарка је у јануару ове године изјавила, министарка Михајловић, која нажалост није данас ту, да је за њу Коридор 10 завршен, али, нажалост, видимо да није. Иначе, рок за ове додатне радове од милијарду и двеста милиона био је новембар и, ево, можемо да видимо да то још није завршено. Дакле, питање је – када ће коначно бити готов Коридор 10 и колико ће укупно коштати?

Друго питање је за Министарство пољопривреде. Видимо да је у буџету ове године овај раздео добио 7,6 милијарди додатних пара, међутим, пољопривредници се јављају да им касни уплата средстава за набављену механизацију која је купљена по програмима подстицаја државе. Рате су већ доспеле на плаћање, али новац касни, па је претпоставка, која треба да се разјасни, да је ових додатних седам милијарди заправо дуг из текуће године који се преноси у буџет за наредну годину.

Треће питање које бих да отворим је данас усвојена резолуција Европског парламента о Србији, у којој се од нас тражи владавина права, убиство Оливера Ивановића да се разреши до краја и констатује се да етнички чисте државе нису решење за регион, па питам – како се то тиче политике разграничења која је промовисана као политика у погледу Косова? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ко ме сте поставили питање, извињавам се?

(Владимир Ђурић: Поставио сам питање за министарку саобраћаја, она није ту, министру за европске интеграције, министру за спољне послове, министру за пољопривреду и даље свако ко може да ми одговори.)

ПРЕДСЕДНИК: Да, све је у реду.

Ко ће први? Хоћете ви, министре? (Не.)

Да, и вама је поставио питање и министарки Јоксимовић.

Министар Дачић.

Изволите.

ИВИЦА ДАЧИЋ: Па, колико сам разумео, питање се тиче, како сте ви рекли, идеје о разграничењу, односно опасности од стварања етнички чистих држава.

Све бих ја то веровао кад се чује из Брисела, само желим да подсетим на следећу ствар: а шта су досад ове створене државе које су признали? А шта је Косово него етнички очишћена држава, како они себе називају? Шта је било са Хрватском, која је од 560.000 Срба дошла на 180.000? Шта је са Сарајевом, где је живело 150.000 Срба, а сада их има неколико хиљада? О каквој политици етничког чишћења сада неко говори? Прво су разбили границе Србије па сада говоре о томе да су неповредиве границе. То је лицемерно и цинично.

Према томе, ако мислите да то нешто има везе са неким предлогом који би могао или не да буде разматран, мислим да смо у овој ситуацији у којој се тренутно налазимо далеко од тога да се уопште разговара о неким предлозима за трајно решење. О каквим предлозима може да се разговара када ви имате ситуацију да они уводе таксе од 100%? То није забележено у новијој политичкој историји.

С друге стране чујете, и Харадинај је о томе написао... Хајде да кажем написао, оловка му није баш најбоље оруђе за рад; знате шта је његово најбоље оруђе за рад и за рат, и сходно томе не треба да нас чуди шта је објавио. Објавио је да Србија не поштује Бриселски споразум јер није пустила Косово у Интерпол. Од када то пише у Бриселском споразуму?

Прво, да се разумемо, бриселски договори су почели пре 2011. године. Сам тај договор о регионалном представљању постигао је Борко Стефановић. И тачно су предвиђене регионалне организације у којима Косово може да буде учесник, али такође на посебан начин обележено. Али та звезда се претворила изгледа у пахуљицу, односно истопила се за неке. А чујем да неки и код нас овде у Србији сматрају да Косову треба дати да буде члан међународних организација. Знате шта, Србија не може да призна, Србија не може да дозволи да унилатерални акт постане међународно признат.

Као што знате, као што сам рекао, десет земаља је повукло признање независности Косова. На гласању пре три године, 2015. године, када је био Унеско, 92 земље гласале су за пријем Косова, а 50 земаља је било против. Ове године у Интерполу је 76 земаља гласало за пријем Косова, а 56 је било против и 22 уздржане. Пре три године Косову је било потребно осам земаља да би добило двотрећинску већину, а данас им је било потребно 36 земаља.

Према томе, то што они говоре да је ситуација решена, далеко је од тога да је ситуација решена.

Такође, ако неко говори о томе да не може да изврши притисак на Приштину, знате шта, ако неко заиста није толико моћан да изврши притисак на Приштину, не знам о каквим се то светским силама ради. Већ сам рекао да су те силе породиле политичког монструма у Приштини.

(Чедомир Јовановић: О боже!)

Господине Јовановићу, нису монструми они који су изашли из шуме, који су на слободи зато што су побили све сведоке, нису монструми они који су лично силовали и убијали Србе на Косову и Метохији? О чему ви причате?

(Чедомир Јовановић: Поента је како причаш.)

И немојте ви да подижете глас на мене. Ко сте ви да подижете глас на мене?

(Чедомир Јовановић: Ко си ти?)

Господине Јовановићу, ја не знам да ли је вас неко обавестио, па ви сте у овом парламенту само зато што још нису били избори.

(Чедомир Јовановић: Па добро, и? Или што ме нисте убили још?)

ПРЕДСЕДНИК: Молим да дозволите министру да одговори на питање посланика Владимира Ђурића.

ИВИЦА ДАЧИЋ: Ја заиста не разумем господина Јовановића, је л' он овде представник Приштине или представник нашег народа који овде живи?

(Чедомир Јовановић: Ма ти ништа овде не разумеш. Ја сам овде ушао под својим именом, а не под сукњом Александра Вучића.)

И ја сам. Ви сте, господине Јовановићу, нешто дебело побркали. Ја сам ушао под својим именом, а ви сте се сакрили под именом других политичких странака јер не смете сами да наступите на изборима. Под којим сте се именом то ви ...

Немојте да добацујете. Прошло је ваше време, схватите то.

Ко вас се плаши? Је л' вас се неко плаши овде? Ја причам нормално. Ко вас уопште овде овлашћује да ви говорите док ја говорим?

(Чедомир Јовановић: Па што причаш са мном?)

У праву сте, не треба ни да се обазирем на вас.

(Чедомир Јовановић: Хајде мало о Курцу да причамо, па да видимо ко се задњи смеје.)

Ја не разумем ову агресивност, господине Јовановићу.

(Чедомир Јовановић: Зато што неко страда.)

Ваша забринутост за Србе на Косову је веома позната. Ви сте сами рекли да се залажете за признање КиМ, сами сте рекли да је Република Српска геноцидна творевина. И шта сада, треба ја да се слажем с вама?

Уосталом, шта имам да коментаришем, ви сте ме лепо питали, ја сам лепо рекао да су створене етнички чисте творевине и да сада, ако неко жели да ову идеју врати на ситуацију да ће то подстаћи нове поделе, етничке, то је лицемерно и да треба разговарати о предлозима за трајно решење. Србија је за компромис, Србија је за договор, а ови потези који долазе из Приштине нису за договор. То су потези који... После чега нема договора. Лепо сте чули господина Вучића, који је рекао да неће бити наставка дијалога док се не укину ове таксе.

Што се тиче господина Јовановића, заиста не знам чиме сам испровоцирао ово што је он говорио, што је добацивао.

Прво, научите се реду...

(Чедомир Јовановић: Бирај речи.)

... Ово је Народна скупштина Републике Србије. Имајте поштовања према оним бирачима који су гласали за Ивицу Дачића, јер сам био на челу листе Социјалистичке партије Србије. А на чијој сте листи ви били? Што се мене тиче, ставите своје име где хоћете и такмичите се са мном.

Друга ствар, то какве ми напоре улажемо да вратимо... Ја разумем вашу љутњу, можда ми радимо нешто што је супротно вашим очекивањима, можда ми радимо то да убеђујемо земље да повлаче признања. Је л' ви мислите да је то лако? Па што нисте то радили у ваше време?

(Чедомир Јовановић: Ти си био власт тада, нисам ја био, први потпредседник Владе. Докле више са таквим понашањем?)

Слушајте, господине Јовановићу, ти си ...

(Чедомир Јовановић: То са Ћиласом тако разговарај.)

О чему ви причате, господине Јовановићу?

(Драган Марковић: Чедо, шта се дереш? Шта се дереш, бре, овде? Председнице Скупштине!)

Замолио бих да прекинете седницу зато што нећу да слушам више оваква добацивања. Ја сам овде дошао да одговарам на питања. Ако вам се не свиђа, јавите се за реч и реплику.

О чему се ради?

(Бошко Обрадовић: Да се укине Бриселски споразум онда.)

Ја са господином Јовановићем, господине Обрадовићу, договора немам, као што знате.

Молим вас...

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланике који... Извињавам се министру, прво, што га прекидам, молим вас...

ИВИЦА ДАЧИЋ: Слушајте, ја сам очекивао да ви данас кажете, господине...

ПРЕДСЕДНИК: Министре, молим вас...

ИВИЦА ДАЧИЋ: Очекивао сам да кажете – браво што сте успели да десет земаља повуче признање Косова. Је л' то нешто што није за аплауз?

Али очигледно то вама не иде у рачун. Радите како хоћете, али немојте да било коме претите, да вичете, јер ја се вама нисам ни обраћао и мислим да сам довољно јасан. Никад се вас нисмо ни плашили, ни раније ни сада. А и немам разлога да се с вама сукобљавам. Уосталом, ви сте били ти који сте подстакли целу ову причу, ви сте били ти који сте били на власти и после 2000. године. Говорили сте да је питање Косова демократско питање. Што га нисте решили? Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Поставили сте питање министарки Јадранки Јоксимовић, надам се да ћете је саслушати.

Молим вас.

(Ивица Дачић: Шта је, Чедо, са тобом? Шта је било? Ниси продао фабрику, је л' то? У чему је проблем?)

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Пошто је посланик...

(Ивица Дачић: Каково је то понашање да ти добацујеш док ја причам? Завршио сам говор и свашта ћу да ти кажем. Шта хоћеш ти, бре? Докле ти овде глумиш, добацујеш, изађи бре на изборе, брате, па се кандидуј.)

(Чедомир Јовановић: Па распиши изборе.)

(Ивица Дачић: Шта је бре ту, причаш глупости.)

Ево, ја ћу да сачекам, није проблем.

(Ивица Дачић: Чија си ти опозиција бре, моја? Чија? Вучићева или њихова, шта? Шта глумиш ту, бре? Шта мислиш, тебе се неко плаши? Који си ти фактор, бре? Па твоје време је прошло, мани ме се тим.)

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, само да дозволимо министарки да започне одговарање, молим вас.

(Ивица Дачић: Шта је, Чеда Јовановић велики фактор? За три месеца си завршио факултет и сад ту причаш.)

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Нећу овако да причам док се не заврши.

(Ивица Дачић: Срам те било! Чиме сам ја заслужио да се ти мени тако обраћаш? Чиме сам ја то заслужио? Срам те било, бре, молио си ме да ти дам обезбеђење, бре, када сам био министар унутрашњих послова. Како те није срамота?)

Ако могу сада да одговорим...

Дакле, пошто је посланик Ђурић, ако се не варам, поставио питање везано за садржину Резолуције Европског парламента о Србији која је данас у Европском парламенту усвојена, просто због јавности и због грађана – Резолуција Европског парламента има један широк контекст,

учествују све посланичке групе Европског парламента. Као што видите, и у нашем парламенту имамо најразличитија мишљења, тако и у Европском парламенту имате од екстремне леве до екстремне деснице, потпуно различите перцепције, предлози. Неки од њих, видећемо да ли ће бити у сазиву новог Европског парламента после европских избора, али то је, мислим, процедура, то је демократија, дакле, у ономе што чини европске институције.

Ви сте изнели заправо једну неистину, односно повезали сте чињеницу да у тексту Резолуције у члану 26. јесте наглашено да не би требало да буду решења етнички чисте државе у региону, али истовремено сте испустили да кажете да последња реченица тог 26. члана каже да сваки договор који би могао бити прихватљив и договорен узајамно у некој доброј вери може, наравно имајући у виду укупну стабилност и међународно право, бити прихватљив. Значи, зарад истине и због грађана, увек би требало да цитирате документа онако како су написана.

Међутим, нешто друго сам желела да кажем, а то је да ми је јако жао што је ова резолуција некако, чини ми се, пала у тренутку а да нису обухваћене ствари које би заиста требало да буду обухваћене Резолуцијом Европског парламента, а то је управо намера да се границе, како год их ко доживљавао, мењају, и то од стране једне суверене државе у региону, а то је Албанија.

То је оно што је Тирана недавно, дакле са Приштином, видели сте врло добро на једној застави, албанској застави, потписала споразуме који се тичу, веровали или не, чак и питања заједничке дијаспоре. Знате, када имате дијаспору, значи имате једну матицу, што несумњиво указује на чињеницу да се ради о покушају и почетку процеса присаједињења, који је супротан темељним европским вредностима, који је супротан темељним вредностима европског поретка које је Организација за европску безбедност и сарадњу са својим државама учесницима поставила, а чији је Албанија пуноправни члан. Између осталог, имате заједнички фонд за спољнополитичке активности у циљу приступања Европској унији, заједничког, 2025. и подржану стратегију албанског националног уједињења до 2025. године.

Наравно, то не треба да буде у Резолуцији о Србији, али када већ причамо о томе какве се вредности и какви се принципи поштују, онда би требало да скренемо пажњу сви ми, и ви као посланици у Парламенту Републике Србије, вашим колегама посланицима у Европском парламенту да узму у обзир и да реагују и на овакве ствари. Да ли је било довољно времена или не? Мислим да је било довољно времена јер су неки усмени амандмани који нису повољни по Србију изгледа стигли до њих. Значи, мене живо интересује да ли су ти амандмани који третирају на лош начин

Србију стигли од наших посланика на време, али нису стигле ове информације које су од суштинског значаја не само за нашу земљу него за регион, а у ширем контексту и за ЕУ. Посебно то очекујем од тзв. проевропских странака у овом парламенту и мислим да је то нешто на шта би сви требало да значајније обратите пажњу.

Друга ствар, што се тиче самог текста Резолуције и везано за улогу Србије у процесу помирења у региону и дијалога Београда и Приштине, ниједног тренутка не постоји у овој, ни у једном параграфу ове резолуције не постоји негативна одредница или негативна конотација Србије као активног регионалног учесника, партнера ЕУ и некога ко је много допринео регионалној стабилности.

Кажем, посебно ме забрињава што није стигло до посланика ЕУ... Ја јесам, одмах да кажем, свој посао радила, и обавештавала и звала, али мислим да је то ипак посао и за парламентарце у националном парламенту Србије. Мислим да је то питање које би требало све нас много више да брине, јер у оваквим околностима онда је заиста питање до каквих решења уопште може да се дође, било да се тичу промена граница, делинеације, разграничења, демаркације, како год хоћете да назовете.

Према томе, тренутак није баш најпогоднији, чини ми се, да поставите на легитиман начин то питање. Могли сте много других, ја бих рекла кредибилнијих питања да поставите у погледу ове резолуције. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пар реченица само, везано за питање које додире и тему убиства Оливера Ивановића. Дакле, Република Србија убиство Оливера Ивановића третира као терористички акт и злочин; очекујемо, наравно, и радимо свим силама све што можемо да урадимо да се убице и организатори овог кривичног дела, овог злочина пронађу. Оно што јесте, нажалост, проблем, то је што у томе немамо сарадњу. Убиство се догодило на територији наше јужне покрајине, где ми немамо могућност да оперативно делујемо, ни наше тужилаштво ни полиција. Постоји озбиљан проблем у недостатку комуникације, ми смо више пута покушавали да пробамо да прибавимо било који материјални доказ који бисмо могли да вештачимо и да заједно учествујемо у истрази, да помогнемо у истрази, да будемо део истраге, да водимо истрагу. Сви модели су нам били потпуно прихватљиви, поготово да сарађујемо са Канцеларијом Еулекса.

Ви знате да од 2008. године, 2009, 2010. године, када је УНМИК имао искључиво надлежност на Косову и Метохији, после тога ЕУ преузима и преко своје, да кажем, мисије Еулекса обезбеђује вођење

кривичних истрага. Негде су чак водили истраге, Еулекс је водио истраге везано за крадене пасоше. Хоћу да вам кажем ниво кривичних дела које је Еулекс обрађивао сматрајући то важним. И сада се догађа овако тешко убиство. Ја питам – где је Еулекс, јер то је питање за ЕУ, где је Еулекс у истрази убиства Оливера Ивановића? Где су људи из ЕУ? Где су специјализоване полиције? Нама не дозвољавају, неће да нам дају чауре оружја које је пронађено на лицу места. Дакле, они су већ могли да изврше милион вештачења, могли су то да имају. Није уопште питање да ли су они то већ урадили или нису.

Поставља се питање... Ми имамо одређене сумње, имамо и одређене индиције, али је то веома тешко радити без доказа. Веома је тешко водити криминалистичку истрагу на начин где ви не можете да проверите ни сведоке, ни видео-снимке, ни чауре, ни место, ни било шта. Они су неке од тих људи саслушавали почетком ове године, позивали их, саслушавали, сасвим легитимно, сасвим у реду, постављали им питања. А сада то исто раде на спектакуларан начин са истим људима који су све време седели са њиховим највишим руководиоцима, приштинских институција, дружили се, имали различите, да кажем, политичке односе, и све је то било у реду. Али то је њихова ствар, мене ту не интересују приштинске институције, од њих заиста не очекујем превише. Али оно што очекујем од Еулекса, односно од ЕУ, јесте да не третира овај случај са ниподаштавањем, јер због лошег третмана ЕУ ми немамо решење овог случаја.

Хоћу да вам кажем о још једном лицемерју. Видели сте да они од Србије данас траже, мени је то охрабрујуће, решење убиства Оливера Ивановића. Од Србије то траже. Дакле, они признају да је Косово и Метохија део Србије, што је охрабрујуће. Ја ту препознајем, наравно, лицемерје, јер када треба да говоримо о положају српског народа, када треба да говоримо о таксама на робу, када треба да говоримо о свему ономе што се дешава на Косову и Метохији, онда је то готова прича, Косово је независно, немојте ништа ни да питате, немате право ни да се мешате, тамо се вас не тиче, то је независна држава. А када говоримо о кривичном делу убиства, е онда Србија да то реши. Нема проблема, дајте нам могућност да одемо и узмемо све доказе, дајте нам могућност да водимо истрагу, дајте нам могућност да то радимо заједно са КПС-ом и Еулексом, ево, да гледају да ми нешто не урадимо наопако, погрешно, или намерно, или било шта. Ево, Еулекс нека ради с нама, нека иду заједнички истражни тимови. То неће.

Али ја још једном питам – где је Еулекс? И ту видим велико лицемерје појединих парламентарца који на овакав начин, јасно је нама шта они раде, покушавају да све време воду наводе на воденицу да је Србија за нешто крива иако Србија једина има све мотиве и разлоге да

открије ко су убице. И уопште нас не интересује како се зову и шта су, и ако су Албанци и ако су Срби и ако су нешто треће, желимо да откријемо ко је убио Оливера Ивановића.

Али то не може да се уради тако што са Србијом нико неће да сарађује, а од нас очекујете неки резултат. Убише се наши људи радећи, покушавају на волшебне начине... Замислите, не можете да приступите лицу места, не можете да приђете материјалним доказима, кључним материјалним доказима, немате приступ било чему од тога, а неко од вас очекује, каже – где је ваш резултат у истрази? Како то да радите? И колико је месеци прошло а да то све тапка у месту, да ту никаквог круцијалног напретка нема, да они и даље не желе да укључе наше истражне органе?

Оно што је највећи проблем, још једном кажем – где је овде Европа? Ја питам – где је Еулекс у овој истрази, где су резултати рада Еулекса? Зашто ти људи постоје, да раде на свим тим случајевима? Да ли је то само разлог да их полако угасе, да сведу на два човека који ће да имају један аутомобил, да се повуку на крају и да кажу – ево, то су сад све независне институције приштинске, косовске, како год желе да их назову, и они то све треба да раде? Па што онда тражите да то ради Србија, ви који сте признали такозвану независност Косова и Метохије? Што то очекујете од Србије? Што не кажете приштинским институцијама – очекујемо да решите убиство и да предате оне који су убили Оливера Ивановића? Зато што и они знају да је то немогуће, да они тамо не да неће да то ураде, не пада им на памет, нити имају капацитете, нити имају способност.

Хоћу још једно да кажем, једну ствар, због Интерпола: да бисте се борили против криминала, вама није неопходан Интерпол. Користан је, помаже у умрежавању и повезивању због прекограничног криминала, али у вашој земљи не треба вам Интерпол да бисте се борили против криминала. У вашој земљи вам треба ваша решеност и обученост и спремност ваших тужилаштава, судова и полиције. То је потребно за борбу против криминала. Ако то немате, као што то не постоји, нажалост, у нашој јужној покрајини, код тих приштинских институција, онда је јако тешко да можемо да дођемо до било какве правде и за Албанце и за Србе који живе на Косову и Метохији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Захваљујем.

Да додам један део информација када је у питању истрага о којој је говорио министар Стефановић. Нашим органима се апсолутно онемогућује да на било који начин дођемо до доказа, да на било који начин искористимо своје капацитете. Ми смо тражили од КФОР-а да се укључе. Њихов одговор је, наравно – ми нисмо надлежни, ми нисмо полицијска јединица. Али имају моћну обавештајну компоненту. Ово није нешто што

ће се разрешити само полицијским методама; то може да се реши искључиво уз употребу и обавештајних капацитета и полицијских капацитета. Али, једноставно, када ми то затражимо, просто нам се не одговори, или се каже – ми нисмо надлежни за то. Али ће, наравно, увек бити ту ако може да се пребаци кривица на Србију, да Србија буде на било који начин одговорна иако јесте став наше државе од првог момента да је то на првом месту трагедија за српски народ и да ми сматрамо да је тај ко је то урадио непријатељ српског народа на првом месту, и зато мора да буде пронађен.

Овде се помињало и руководство у Приштини. Да ли су монструми? Јесу. Да ли су у питању осуђени и неосуђени ратни злочинци? Јесу. Даћу вам само пример Рустема Берише, који је министар за косовске безбедносне снаге, ово што покушавају да направе да је војска. Он је од нашег суда, суда у Нишу, надлежног суда, осуђен за ратни злочин, да ли 2012, да ли 2015. године, за убиство наших војника из заседе. Да ли је то за мене монструм? Јесте. Да ли је тешко разговарати са таквим људима? Јесте.

Знамо ми с ким разговарамо када разговарамо – говорим из свог личног искуства јер сам учествовао у преговорима с њима – и то је једна од тежих ствари које можете да доживите у животу. Ви разговарате са људима за које знате да су ратни злочинци или неосуђени ратни злочинци, зато што су побили све сведоке. Али они су представници Приштине, представници тог народа који тамо живи, и ви због српског народа морате да разговарате с њима, хтели или не хтели. Не можете да бирате с ким ћете разговарати. Можемо ми да окренемо главу и да се правимо да смо јако поносни и страшно моћни, непотребно је с њима разговарати, али шта ћемо са Србима који живе на простору Косову и Метохији. Због њих се све ово ради и због њих се разговара и када је тешко.

Оно што на крају желим да додам, знате, у парламенту у Приштини, када се говори лоше о Србији, осим Српске листе немате ни један једини глас који ће успротивити. Јако ми је жао што у српском парламенту има тако пуно гласова који су, када се овде нешто каже о Приштини, ту да их заштите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли имате питање?

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Нажалост, ја сам поставио још нека питања која се не тичу ни Косова ни Резолуције Европског парламента у оном делу у ком се та резолуција бави Косовом. То су питања која се тичу преко милијарду евра инфраструктурних пројеката у овој земљи. На та питања ми није одговорено уопште, што само показује да привреда, њен раст и развој овој влади уопште нису у фокусу. То је најбољи одговор грађанима на питање зашто лоше живе.

Ја сам тридесет секунди у прва три минута посветио проблематици која је везана са Косовом, два и по минута сам образлагао питање везано за пројекат у Грделичкој клисури, где је слупано милијарду и двеста милиона динара на лоше вођене пројекте, где имамо затворени круг пребацивања одговорности: извођач, пројектант, надзорни орган, министарство, Влада, држава и нико никоме није крив.

Не знам на које је посланике овог парламента министарка Јоксимовић мислила када је спомињала неке амандмане неповољне по Србију који су слати у Европски парламент. Наша посланичка група није афилирана ни са ким у Европском парламенту апсолутно, нити има контакт са било ким од посланика Европског парламента, тако да бих волео да чујем то. Немам ништа против вашег тумачења Резолуције, немам ништа против тога. Волео бих да сте у праву и немам потребу да о томе полемишем, како бих рекао. Дакле, ако мислите да је та политика на добром путу, ви је спроведите.

Ја бих волео да добијем ове одговоре на ова важна економска питања која се тичу милијарду евра инфраструктурних пројеката за фамозни Коридор 10, који градимо као Скадар на Бојани, деценијама. За Олимпијске игре у Атини је требало да буде готов, две хиљаде и које године је то било. Деценије су прошле од тога, деценије. То изгледа никога не занима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар финансија.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Желим да се осврнем на констатацију да привреда није у фокусу рада Владе Републике Србије. Ја мислим да никада више привреда и привредници нису били у фокусу рада било које владе него ове и за то имам конкретне примере. Ево, већ два дана седимо заједно овде, пролазимо и кроз закон о буџету за 2019. годину, пролазимо кроз читав сет реформских закона, који су управо усмерени ка томе да нашу привреду учине атрактивнијом, конкурентнијом и да одржимо и премашимо високе стопе раста наше економије, наше привреде, нашег БДП-а који смо остварили у првих девет месеци ове године. Да подсетим грађане Србије и вас, поштовани посланици, у првих девет месеци ове године привреда Србије расла је по стопи од 4,5%. То нас сврстава међу најбрже растуће економије у Европи у овом тренутку. Буџет за 2019. годину је конципиран управо тако да тај раст подржи и у годинама које долазе.

Посебно је важно поменути да смо мере које смо планирали за буџет за 2019. годину и највећи део мера управо донели у сарадњи, слушајући и консултујући се са привредницима у нашој земљи. По први пут Влада Републике Србије од 1. јануара планира укидање доприноса за незапосленост на терет послодавца. По први пут идемо ка томе да се

смањује оптерећење на зараде. То се никада у историји није десило и то показује колико је привреда, захтев привредника у фокусу рада ове владе.

Број два, имате по први пут закон о накнадама, где смо јасно рекли – испуњавамо обећање које смо дали, да ћемо да укинемо намете на нашу привреду. Ти намети се осликавају у томе да смо четири накнаде у закону који је пред вама (закон о накнадама) укинули, велики број основица за друге накнаде умањили. То је уштеда, по процени Министарства финансија, око две милијарде динара. Ово претходно растерећење трошка зарада, односно укидање доприноса за незапосленост износи дванаест милијарди динара на годишњем нивоу. Само ове две мере, укупно, четрнаест милијарди динара – растерећење привреде, односно више новца који привреди остаје за инвестирање, ново запошљавање, даљи развој.

Додатно, пред посланицима ове скупштине је и сет више од десетак пореских закона, који дају додатни подстицај, порески подстицај за све иновативне и остале делатности. Убрзава се амортизација основних средстава, изједначава се порески и рачуноводствени биланс – једна од најважнијих ствари које је привреда тражила. Мало је то технички, сложићете се, али сами ти порески подстицаји чине још око седам милијарди динара олакшица за привреду. Дакле, само за привреду директно имате преко двадесет милијарди олакшица за 2019. годину.

Нама је жеља да српска привреда ради све боље. Нама је жеља и наш је циљ да имамо све већи број запослених, све мањи број незапослених. Погледајте данас фабрику коју је председник Вучић отворио: дакле, просечна плата за 160 новозапослених у фабрици у Зрењанину, нето плата, 90.000 динара. Дакле, то је Србија за коју се боримо. Желимо још више таквих фабрика, зато и побољшавамо привредни амбијент.

Али, да будем искрен, осим ових директних олакшица и директне подршке привреди, најважније је то што је наша фискална ситуација стабилна, што имамо суфицит у буџету већ три године, што држава није терет привредницима него, напротив, подршка.

Такође сам вам читао и упознао вас и са износима каматних стопа. То могу поново да урадим. Каматне стопе на државне обвезнице, а самим тим и на све изворе финансирања... Како је било 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. године, а како је сада. Каматне стопе су неколико пута мање него што су тада биле. То је можда најзначајнији допринос државе томе да се обезбеди конкурентно и атрактивно окружење како би наша предузећа, и приватна и јавна, пословала што успешније. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Да ли имате коментар? (Да.)

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала, председавајућа.

У мом завршном коментару закључујем да уважени министар апсолутно није одговорио на моје питање. Чули смо сада промоцију економске политике Владе, која је тема расправе на редовној седници на којој причамо о закону о буџету. Нисам питао за пореске подстицаје. Ја сам питао конкретно ко је одговоран за додатних милијарду и по „слупаних“ пара на једној деоници Коридора 10, на којој су пробијени рокови, на којој су препројектовани радови, на којој се ти радови изводе без грађевинских дозвола.

Нажалост, бићу принуђен да одговор, који сам очекивао да ћу добити, сам дам у свом неком, да кажем, завршном коментару, тако што ћу вам дати информације из оснивачког акта „Коридора Србије“, друштва са ограниченом одговорношћу које је основала држава, које врши надзор над тим пројектом. Пошто стално имамо пребацивање одговорности за лоше вођење инфраструктурних пројеката у кругу извођач, надзорни орган, пројектант, инвеститор, министарство, Влада, држава итд., ево оснивачког акта надзорног органа, у коме може да се нађе одговор на питање које сам поставио, а који од министра нисам добио.

Дакле, каже овако: Скупштина Јавног предузећа „Коридори Србије“, између осталог, надлежна је да усваја извештај о изградњи путне деонице и доноси одлуку о предаји путне деонице надлежном органу. Скупштина тог друштва надлежна је, исто тако, и да надзире рад директора и усваја извештаје тог директора. Дакле, та скупштина надзире директора надзорног органа на извршењу пројекта.

Знате ли ко именује чланове те скупштине? Петоро њих. Надлежно министарство. Очекивао сам да ћу добити одговор да је за „слупаних“ милијарду и по пара грађана Србије одговоран онај ко именује чланове скупштине фирме која надзире спровођење пројекта. Нажалост, тај одговор нисам добио. Надам се да су ме грађани разумели и да су ово доживели као одговор, који сам им ја уместо министра дао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани гости, поштовани министри, ја сам имала прво велику жељу да похвалим пре свега долазак Владе, барем у последње време прилично редован, на ово постављање питања, међутим, јако ми је жао што Влада није у комплетном саставу. Посебно ми је жао што ту није премијерка и што нема још неколико, ја бих рекла, министара кључних ресурса. Дакле, Влада није у комплетном саставу. Желела сам да се обратим пре свега премијерки као главном представнику Владе, а и главном представнику, колико ја знам, наше државе, барем тако кажу Устав и закони.

Драго ми је што је ово постављање питања постало мало редовније јер смо ми заиста просто затрпани питањима грађана, а веома је мало прилика да се она поставе.

Када већ говоримо о Скупштини, о раду Скупштине, желела бих да питам... Желела сам, кажем, да питам премијерку али на моја питања може да ми одговори било ко од министара ко се буде сматрао позваним и ко има питање – да ли је пре свега у реду да на овакав начин ради Скупштина Србије? Говорили смо малопре, рецимо, о буџету и Влада тврди да је тај буџет изванредан. Ако је то тако, и да је фокус чак на буџету, како је онда могуће да ми ових дана седимо на седници која има 62 тачке дневног реда а да је само једна од тих тачака буџет, и то, наглашавам, не прва тачка дневног реда? То значи да очигледно ове године, као ни претходне, најалост, праве расправе, дискусије о буџету заправо неће ни бити. Ако је тај буџет толико добар, због чега би било тако?

Када смо већ споменули Косово, нисам имала намеру да о томе причам, али када говоримо о раду наше скупштине, па, тај парламент у Приштини који смо малопре спомињали расправља о преговорима Београда и Приштине, док наш парламент о томе не расправља. Да ли мислите да је то у реду? Да ли то значи да Влада нема поверења у овај парламент у којем има огромну већину? То ми уопште није јасно.

Међутим, друга питања која сам желела да поставим тичу се пре свега ситуације у Србији и тога шта намеравате да предузмете у вези са уништавањем природних ресурса Србије. Говорим, наравно, о рекама Србије. Мислим да сви знају каква је ситуација у вези са рекама Србије. А грађани су у таквој ситуацији да чак и када добију пресуду која је у њихову корист, не могу ту пресуду да спроведу. То је наравно у вези са стањем у нашем правосуђу. Наравно да је и неспровођење пресуде кривично дело, али правосуђе је, ја бих рекла, најболнија тачка Србије, једна од оних које су увек спорне, чак и када је реч о тим приступним преговорима. Међутим, мени се чини да се у вези с тим не предузима ништа.

Ништа није боље стање ни у здравству јер смо дошли у ситуацију да грађане буквално нема ко да лечи, да многих струка и специјализација лекара немамо довољно. Најалост, имала сам прилике да се уверим у последње време да је тако, а могла бих о томе веома опширно да причам. И то је један од разлога због којих грађани толико одлазе из ове земље.

Посебно морам да поменем страховито стање у вези са уништавањем културне баштине Србије, која неповратно пропада док се новац издваја за неке намене које су, ја бих рекла, потпуно необјашњиве, као што је рецимо новогодишња расвета...

ПРЕДСЕДНИК: Наставићете, само да одговори неко од министара.
Реч има доктор Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Поштована председнице, поштовани народни посланици, грађани Србије...

Нисам разумео ваше питање, стварно. Никад гора ситуација у здравству. Волео бих да ме подсетите када је то било боље, да ли је то било неко време раније, нешто било боље, да кажете шта је то било боље, да кажете да се више улагало у здравство.

Што се тиче кадра, могу да вам кажем да смо од 2014. године до данас дали шест хиљада специјализација. Захваљујући људима који су били пре нас, морам да подсетим да је била забрана запошљавања и забрана давања специјализација и да је постојало правило да две године морате да радите као лекар опште праксе па да тек тад конкуришете за специјализацију.

Апсолутно вас разумем, да ви треба да скупите неки политички поен и да треба да кажете да не ваља здравство, да ћете ви све то боље да поправите, али то је могло много раније да се уради. Грађани апсолутно виде све оно што се ради.

Да би грађани знали, улаже се између пет и десет пута више у здравство него што се улагало, зависи од области до области. Запошљавају се и лекари и сестре. По први пут најбољи лекари добијају посао, добијају специјализацију и плаћа им држава докторске студије.

Према томе, крајње је... Сем тога што желите да скупите политичке поене и што не кажете ни једну једину чињеницу – нема тог и тог лекара, нема тога и тога, проблем је тај и тај, не видим... Али то служи вама на част и ви можете, наравно, у своје име да причате шта год хоћете, то је демократија, а на грађанима је да процене.

Морам да вам кажем, не знам зашто није у претходном периоду саграђен Клинички центар Ниш, зашто се није кренуло са радовима у Клиничком центру Београд, зашто није завршена документација за Крагујевац и Нови Сад, зашто није обновљена запаљена болница „Драгиша Мишовић“, а данас јесте, ено сија и ради у пуном капацитету; зашто нисте направили Општу хирургију у Врању, коју ћемо ми отворити 12. децембра, а 2012. и 2014. године затекли смо ту зграду у корову, а видећете за пар дана како то данас изгледа у Врању, са прилазним саобраћајницама, са опремом и са свим оним што је неопходно. Видећете 15. децембра како изгледа стара зграда Клиничког центра Ниш, која је реновирана у рекордном року, амбулантни део, претворена у поликлинику. Коначно је направљена пасарела између Гинекологије и Неонатологије, постала је једна целина, што је стандард у свету. Причам за Клинички центар Ниш. Сређен паркинг, направљен хелиодром. И све оно што није урађено у претходном периоду: запослени лекари, дате специјализације, усавршене нове методе, долазе људи из иностранства код

нас, оперишу и наше, имамо интересовање и из земаља региона да људи долазе овде да се оперишу. То су чињенице које постоје.

Отворићемо врло брзо породилиште у Лазаревцу, комплет нова зграда. Пустићемо горе на Чиготи једну гама камеру, коју досад није имао, а потребна је за такво лечилиште. Обновљени су тоалети, које смо затекли да нису имали ни врата а не да нису функционисали; прозори, који нису могли да се затворе. То је оно што је нас сачекало и што смо морали да исправљамо.

Да ли имате неку амнезију, да ли се не сећате, да ли сте заборавили или вам не одговара, не знам шта је у питању, али ово су чињенице. Ако имате било шта да кажете, молим вас, реците у чињеницама, јер није коректно, али служи вама на част, да причате неке ствари које апсолутно не стоје.

ПРЕДСЕДНИК: Имате питање додатно?

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Имам доста додатних питања, али кренућу најпре од овога. Није први пут да ми се господа министри, па и колеге посланици обраћају као некоме ко је био у некаквој власти или је некада вршио власт итд. Ја амнезију немам, али могли бисте ви да се распитате да ли ја имам било какве везе са било чим.

Но, и да немам, знате, постоји једна појава у психологији која се назива пројекција, а то је да оно што желите ви да урадите приписујете увек другом. Па, то је, рецимо, стицање политичких поена. Мени никакви политички поени нису потребни јер ја пре свега нисам политичар, нити сам члан било какве политичке странке. Овде сам дошла као грађанин који заступа интересе грађана. Распитајте се мало. Волела бих да ми кажете у којој сам ја то политичкој странци.

Дакле, што се тиче улагања у здравство, знате, моје време је овде ограничено а министри имају неограничено време, па бих волела да имам прилику да кажем још понешто. Те специјализације ништа не вреде када ти лекари одлазе у иностранство. Ти лекари о којима причате, министре, то су наши, српски лекари, који одлазе у иностранство, а онда долазе овде да би вршили једном месечно можда операције. Распитајте се колико имамо у Србији – ево, ја ћу вам дати конкретан, тражили сте конкретан пример– рецимо, ретинохирурга који могу да изведу тешке, најтеже операције. Ја знам пример деце, рецимо, детета од пет година које је остало без ока због тога што није на време извршена операција, а операција у иностранству је коштала 150.000 евра, које родитељи нису имали.

Дакле, да пређем даље на питања која су остала без одговора. Сва питања у вези са правосуђем. Нико ми ништа није одговорио. Ја сам рекла да је правосуђе у катастрофалном стању, нико се на то није ни осврнуо, али изгледа да се то овде и не сматра уопште битним.

Такође ми нико није одговорио на то због чега парламент у Приштини може да расправља о питању нашег споразума, а ми не можемо да расправљамо о томе.

Али да се вратим на улагања у вези са културом и културном баштином, на шта ми такође нико није одговорио. Нико од туриста не долази у Рим или Париз да би видео новогодишњу расвету, туристи тамо долазе да би видели културне знаменитости, које су у Србији у катастрофалном стању. Чак је и господин Весић рекао недавно да би морало да се уведе кривично дело уништење културне баштине. Не знам да ли ви то знате, али ја сам то чула па ме интересује да ли би министри, да ли би Влада подржала такав један предлог који је дошао од господина Весића. Дакле, нисам ја то рекла.

Такође, кад сам рекла о трошењу новца на новогодишњу расвету, да би се од тога могло изградити... Нећу сад да калкулишем бројем вртића који би се могла изградити од тог новца који се даје на расвету, на субвенције... и тако даље...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Реч има министар Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, ви сте сведоци, мислим да сте ви то рекли баш у вашој првој реченици – поштовани гости који сте дошли у Народну скупштину... Дакле, не могу министри одређивати о чему ће Народна скупштина да расправља, пошто нас редовно посланици подсећају да смо ми овде гости, да је Народна скупштина нас изабрала, као што и јесте, да ми одговарамо Народној скупштини, као што одговарамо. Не можемо ми да устројимо дневни ред Народне скупштине, нити да одређујемо о чему ће Народна скупштина да расправља, или неће да расправља. Наше је да нас Народна скупштина позове, кад нас Народна скупштина позове, ми дођемо и расправљамо о теми коју закаже Народна скупштина, и то је то. Што се тиче тог питања, не могу министри одговарати за то шта ради Народна скупштина, какав је њен план, програм, шта расправља, које су њене теме, колико дуго траје. О томе одлучују народни посланици.

Што се тиче правосуђа, правосуђе је важна тема у нашем друштву већ много година. Да вам ја сада причам како је правосуђе дивно и како све супер функционише, било би бесмислено, пошто то не мислимо ни ви ни ја, не мисли нико. Али на томе раде људи, није овде министарка Кубуровић и зато сам ја одлучио да вам то кажем, раде напорно људи у Министарству правде, раде људи у Влади, раде на различитим нивоима. Ми хоћемо да мењамо ствари везане за правосуђе да бисмо ојачали независност судија, и то јесте значајно промењено у последњих неколико

година. При избору судија Високи савет судства данас има много већа овлашћења. Фактички, без Високог савета судства, у коме већину чине судије, апсолутну већину, нема ни одлуке о избору судија које први пут ступају на дужност, нити има промене у било којем од судова, нити има расписивања конкурса за избор судија, нити за председнике судова, нити било шта слично. Дакле, ми идемо ка томе да ојачамо независност нашег судства.

Смањили смо број старих судских предмета за око 40%. За 40% је за неке две године смањен добрим радом, повећањем броја судница, реновирањем старих судница, повећавањем броја судија судећих по предмету, и једним озбиљнијим приступом, методолошким, да се погледа колико један судија уради предмета, дакле да се направи једна врста норме, наравно у оном што је упоредиво, и да се покуша, поготово у парницама, да ти судски процеси иду много боље. Захваљујући новим институтима које је тужилаштво увело, поготово споразуму о признању кривице, имамо доста брже процесе и у кривици и у једном броју случајева где се изричу и затворске казне. Дакле, то није институт који омогућава само наногицу или неке блаже облике казни већ и време проведено у затвору. Имамо механизам којем сада правосуђе може да прибегне, суд то наравно потврђује, и да ви имате много брже доношење пресуда него раније.

Да ли је све ово што сам вам рекао довољно? Још увек није, али се заиста види огроман рад. То је једна танка линија, када говоримо о правосуђу, где морате да водите рачуна како да држава интервенише а да не наруши независност правосуђа, јер правосуђе је независна грана власти. Дакле, судови су потпуно независни и доносе одлуку онако како судије желе, у складу са законом и слободним судијским уверењем.

Међутим, оно што јесте важно, то је да ми учинимо да наравно и судије схвате значај одговорности пред грађанима, да судске пресуде морају да се доносе у разумном року, да морају да се поштују, не смеју да остану мртво слово на папиру. Али, исто тако, морају да се поштују и када грађани добију пресуду која се њима не свиђа. У Србији постоји једна пракса да када добијете судску пресуду за коју сматрате да није добра, онда више не морамо да је поштујемо, јер је то донео судија који ми се не свиђа, или није одлука онаква какву сам очекивао, шта ме онда брига, тим горе по судску пресуду. Е, када донесу онакву какву сам очекивао, то је супер, то је правда итд. Дакле, судска пресуда је таква каква је; свиђало вам се или не, морате да је поштујете.

Било је овде говора, слушао сам... Европски суд за људска права утврдио је да судство може да се критикује генерално, дакле да може да се изражава незадовољство нивоом, снагом, независношћу, све то може да се

критикује, али не појединачне судске пресуде и не појединачне судије, јер онда испада да ћемо линчовати сваког ко буде донео одлуку која нам се не свиђа.

Хоћу да вам кажем да је ситуација у том смислу сложена – да интервенишете, а да не нарушите независност. С друге стране, да уведете довољно норми које ће регулисати рад судова и омогућити да грађани добију оно што је најзначајније, правду, да не буде да су право и правда два посвађана термина и да не постоје у истој равни. Дакле, много је рађено на томе, и овај парламент је усвојио доста закона који су томе помогли, и велики је број судија које су биле на Правосудној академији, ступиле први пут на судску дужност, прошле кроз избор овог парламента, пре тога наравно Високи савет судства.

Мислим да имамо један добар број младих људи који су се сада ухватили укоштац, и наравно искусних судија, са решавањем крупних питања у нашем друштву. Имамо велики број пресуда, први пут значајније него било ко у региону, убедљиво значајније, и у смислу прања новца и заплене имовине. У прању новца и тамо где смо успевали да докажемо предикатна кривична дела и тамо где смо успевали да пронађемо и правна лица из иностранства у прању новца, дакле, на врло озбиљан и одговоран начин Србија се бори да покаже да владавина права није празна реч. Да ли је то све савршено? Није.

Често питам оне који нам често држе лекције – извините, колико сте ви директора, министара, судија, функционера, посланика ухапсили у вашим земљама. Онда се изненаде када их то питате зато што је одговор – нула. Онда кажете – чекајте, кроз вашу земљу прођу милијарде, огроман новац и хоћете да ми кажете да не постоји ниједан корумпиран човек у вашој земљи на високој функцији? Они оборе поглед, јер знају да постоји. Па где су резултати у хапшењу, да ли то значи да сте се изборили са корупцијом или значи да се недовољно борите против корупције? Нема одговора на то питање. Нема одговора зато што нема тамо, њихови су недодирљиви, а овде умеју да траже, овде не би било довољно да похапсимо свих 250 народних посланика, и то би било мало. Морате људима да измислите да су за нешто криви да бисте могли да им кажете да се борите против корупције.

Хоћу да вам кажем, нису увек ни аршини оних који нам суде баш тако исправни, величанствени, како они желе да их представе. У сваком случају, посла има и на томе ће интензивно да се ради.

Хоћу да вам кажем још једну ствар за новогодишњу расвету. Хоћу да вам кажем заиста искрено, не зато што имам потребу да нешто браним или не браним, већ заиста мислим тако, мислим да нисте у праву само из једног разлога: погледајте велике светске метрополе како изгледају пред

Нову годину, пред Божић, то није случајно. Не раде они то да би трошили новац, раде да би зарадили новац. Ево, овде је господин Синиша Мали, био је и градоначелник Београда, може да вам каже приходе града Београда у новогодишњим празницима, повећања броја туриста, повећање потрошње новца у угоститељским и хотелским објектима, између осталог захваљујући и томе што они кажу да град у који долазе лепше изгледа него раније и спремнији су да дођу и потроше свој новац. То је чињеница. Када поредите приход и потрошњу, видите да је приходна страна много већа, да ми зарађујемо много новца на томе. На крају крајева, многа истраживања су показала да новогодишња и празнична атмосфера утиче на већу потрошњу новца. Дакле, то јесте, поготово код страних туриста, који долазе у Београд због провода, долазе да им буде лепо. Тим новцем се граде школе, болнице, путеви, породилишта и вртићи. Ми смо изградили врло озбиљан број свих тих инфраструктурних објеката. О томе може и Синиша да вам каже нешто можда детаљније.

Али стварно вам ово кажем, имате прилику, дођите у град, питајте људе из Града, можете да добијете квалитетне информације. Видећете да та прича „е, троши се на новогодишњу расвету, то је бацање пара“ стварно не стоји. Немојте да мислите да било ко од ових људи воли да их неко критикује па су луди да буду изложени сатанизацији и критици, а да не постоји било шта рационално што могу тиме да правдају. Па, ко би им то дозволио? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министарка Јоксимовић.

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Захваљујем.

С обзиром на то да је тема реформе правосуђа једна од најважнијих тема у оквиру поглавља 23 и 24, дакле владавине права, мислим да заиста мора још једном да се понови и нагласи колико је измена оних уставних одредаба које се тичу избора носилаца правосудних функција била важна, односно уставних амандмана који би требало да регулишу овај процес.

Мислим да је јако важно поновити да је Србија... И, верујте, када упоредите праксу свих земаља кандидата у приступном процесу, нико није имао овако транспарентан и инклузиван процес јавне дебате, укључујући све заинтересоване јавности: професионалну, академску, наравно представнике државе али и професионалних организација, у три круга јавне расправе, дебате, уз активно учешће Венецијанске комисије, која је једино референтно тело или најреферентније у Европи, а и шире, да процени да ли су уставни амандмани у складу, не са Аки комунитером, дакле са заједничким, комунитарним правом или заједничким постигнућима Европске уније... Јер тога нема, то не постоји, не постоји један модел у Европи са којим морате да се усагласите, све државе су регулисале то на потпуно различите начине, али постоје добре европске

правне праксе. Венецијанска комисија је након те фазе и читавог сета округлих столова и различитих консултација донела, дакле Секретаријат је донео меморандум у којем је наглашено да је Србија испоштовала све најбоље правне праксе, да је у складу са препорукама Венецијанске комисије начин измене носилаца правосудних функција.

Због чега ово кажем? Ви се сећате вероватно, иако кажете да нисте активно у политици, али претпостављам да се сећате Устава из 2006. године, који ниједног тренутка није прошао, дакле ни принети било каквој јавној дебати, који је подржан од већине тадашњих учесника парламентарног живота Србије. Након тога, сви извештаји који су стизали од Европске комисије, посебно извештаји... А тек онда 2009. година и несрећни покушај реформе правосуђа... Сви извештаји, 2009, 2010, 2011. године, Европске комисије констатовали су огроман број нерешених, заосталих случајева. Констатовали су директан притисак на избор носилаца правосудних функција, јер су постојале одредбе, подсетићу вас, да постоји пробни рад за носиоце правосудних функција од три године, што је овим уставним амандманима не анулирано него избачено, чиме се смањила било каква могућност утицаја и политичког утицаја на носиоце правосудних функција. Такође је била одредба везана за улогу Скупштине у избору носилаца правосудних функција, која је знатно критикована годинама уназад.

Мислим да су ово кључне ствари, које... Наравно, рећи ћете – имплементација... И, наравно, имплементација, односно делотворно спровођење је најважније, с тим се слажемо, али мислим да не би било фер да не поменете све ове активности, које су заиста најбоља пракса и оцењене су на најпозитивнији могући начин.

Следећа ствар, донет је закон на који се дуго чекало, о бесплатној правној помоћи, који је био врло проблематичан са становишта интереса различитих професионалних организација, а који заправо има за циљ да се по први пут у Србији успостави бесплатна помоћ и систем који је важан за најугроженије групе у нашем друштву, значи за оне најрањивије и најугроженије. Мислим да је то јако важно и са социјалног становишта, да људи могу да финансирају пружање правне помоћи.

Такође, закон о спречавању корупције достављен је Европској комисији, ако се не вaram, у јулу ове године; дата је препорука да иде на стално тело Савета Европе, ГРЕКО, које треба да да своје коментаре на то. Ми очекујемо да се то ускоро... Мислим да је то почетком октобра, сад заиста нисам сигурна, не бавим се директно тиме, али, у сваком случају, Влади су прослеђени коментари и мислим да ћемо и са тим законом врло брзо ући у процедуру. Закон о заштити података о личности, изванредно значајан закон. То су све закони који су јако дуго каснили и који су сада

усвојени, те заиста сматрам да рећи да се не ради ништа по питању реформе правосуђа, ефикасности, одговорности, транспарентности, није тачно.

Само ћу вам још одговорити, ако ми дозволите, на ваше питање везано за дебату у приштинском тзв. парламенту, или косовском парламенту. Знате, парламент у Приштини не расправља о дијалогу; представници тзв. владе Косова обраћају се парламенту у Приштини само онда када траже подршку за делегитимизацију и рушење дијалога, бриселског дијалога. Дакле, нема тамо дебате о потенцијалним решењима, зато што решења још увек нису ни на виду. Само повлаче, нажалост, парламент да легитимишу уништавање и подривање споразума и бриселског дијалога, што ова влада, као одговорна влада једне релативно мале државе која хода на високим али стабилним потпетицама принципа, никада није радила. Мислим да ви то као посланик треба да поздравите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Изузетно сам захвалан јер сам неке ствари научио од вас, а то је да сте овде а немате никакве везе са политиком. И ова пројекција, аутопројекција и то, сетио сам се, то је још са факултета, тако да хвала вам што сам научио неке нове ствари овде, изузетно ми је драго. Али, сад, пошто немате везе са политиком, ја ћу само на парчињеница да вам укажем.

Пошто сте рекли да људи овде добију специјализацију па оду у иностранство, прво, требало би да знате, специјализације се нису давале, па смо дали специјализације. А када добијете специјализацију овде, у обавези сте да останете у Србији онолико колико траје специјализација, два пута толико. Значи, ако специјализација траје пет или шест година, остајете у Србији десет или дванаест година. То је једна ствар.

Друга ствар, рекли сте – одлазе у иностранство па долазе код нас. Да, тачно је, наши врхунски стручњаци оперишу и у Црној Гори, и у Републици Српској, и у Босни, и у Македонији, али то раде или викендом или у своје слободно време, за време годишњег одмора. Говорим вам чињенице, које можете да проверите одмах. То су чињенице. И да су озбиљан фактор наши стручњаци, посебно кардиохирургија, неурохирургија, неурологија, кардиологија и још неке области. Навео сам вам и земље у којима раде, у које одлазе да оперишу, раде и лече. То су чињенице.

Поменули сте очне клинике, операције у офталмологији. Морам да вам кажем да се трансплантација рожњаче рутински ради у нашем систему, ради се у Клиничком центру Србије на Офталмолошкој клиници. Рутински, трансплантација рожњаче. Нисам сигуран, ако сте поменули

операцију ретине, ако сам добро чуо, операција ретине у овом моменту се рутински ради у сва четири клиничка центра, у сва четири клиничка центра, КБЦ „Звездара“ и, мислим, на ВМА. Значи, данас, на данашњи дан, рутински се ради.

То су чињенице, без икакве политике, без ичега, само на оно што сте ви рекли, да би грађани знали. Ја вас разумем, не морате то да знате, нисте из те области, неко вам да неку информацију, али само је проверите. Ово су чињенице, иза којих стојим.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захвалила бих се пре свега министрима на сада, ја бих рекла, озбиљнијим и доста коректним одговорима. Ја сам увек за конструктиван дијалог. Нећу сада да улазим превише у детаље јер немам времена, нажалост, да причам опширније нити о здравству нити о правосуђу, само желим да кажем једну реченицу – то што нешто није урађено некада раније, када год, није никакво оправдање да не буде урађено сада. То је нешто што слушамо стално. Ја не бих желела то да слушам више а, верујем, ни грађани.

Желела бих да кажем само пар речи о тој новогодишњој расвети коју смо поменули. Не кажем ја да је новогодишња расвета сама по себи лоша, новогодишња расвета треба да буде украс на нечему што је већ лепо и сређено. Оно што није лепо и сређено у Србији, то су знаменитости, то су културна добра која пропадају. Нисам, нажалост, чула одговор да ли би неко прихватио коментар и предлог господина Весића који сам поменула, нико ми на то није одговорио.

Што се тога тиче, и изградње вртића коју сам поменула, надам се да нама не одговара ситуација у којој се субвенционишу деца да уместо у државне иду у приватне вртиће. Тако вртићи могу и фиктивно да уписују децу, и то сам чула, па да добију разлику по фиктивно уписаном детету, субвенцију од тридесет, четрдесет и више хиљада.

А што се тиче субвенција Цркви, да ме не схватите погрешно, ја сам крштена 1965. године, када се мало ко крштавао, али заиста се бојим да у оваквој ситуацији субвенција Цркви од милион динара може да се схвати можда да само Бог и молитве могу да нам помогну. Ја се надам да ипак није тако. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштовани министри, постављам питање у вези са дешавањима на Косову. Као што смо могли да видимо, данас смо чули две изјаве: једну, вашег коалиционог партнера Рамуша Харадинаја, који је рекао да сте спремни да признате Косово уколико се потпише

споразум о разграничењу, и Александра Вучића, који је такође данас изјавио да Србија нема контролу ни над једним педљем Косова.

Дакле, то је производ неодговорне политике и с једне и с друге стране, и Београда и Приштине, с тим што је Србија преживела јако велика понижења од момента када сте ви дошли на власт и почели да бринете о националним интересима Србије. Све време нас „шамарају“ ови из Приштине, а ви се час залажете за разграничење и Европску унију, час се залажете за јединствену територију. Питам сада – зашто не позовете ваше саветнике, Тонија Блера и остале, да вам помогну у овој ситуацији када су угрожени људи на Косову? А угрожени су због погрешне политике људи и животи људи на Косову. Шта је са Ханом, шта је са Макалистером, шта је са Меркеловом, шта је са Трампом, шта је са Путином? Кажете да Србија никада није имала већи углед у свету. Зашто нам сада не помогну, зашто не помогну грађанима Републике Србије који живе на Косову и који су доле угрожени?

Дакле, та неозбиљна политика шарених возова које је слала Србија, глисера које вози Тачи по Газиводама, пребијања Ђурића и такса јесте једна неодговорна политика, у којој учествујете и ви.

Ја ћу вас подсетити шта је претходило свему томе да данас имамо једну потпуну конфузију и потпуно контрадикторну политику коју води Србија по питању Косова. Шеснаестог маја 2011. године Вучић је рекао да је изјава Ивице Дачића о подели Косова кршење Устава и да се он залаже за поштовање Устава и територијални интегритет. Шестог децембра 2012. године ви сте, господине Дачићу, потписали Закључак о успостављању административних прелаза Јариње и Брњак, али да на њима неће бити наплате царина за север. Године 2013. потписали сте Бриселски споразум и на тацни предали север Косова; укинули сте српске институције, дали сте позивни број Косову, допустили чланство Косову у Фифи и Међународном олимпијском комитету, поставили чврсте границе, натерали Србе да изађу на изборе, натерали их да направе владу са вашим данашњим коалиционим партнером Рамушом Харадинајем, за кога кажете да је убица и ратни злочинац. Године 2015. говорили сте да је Србија победила са пет према нула и да ће добити Заједницу српских општина, да не дате Газиводе. Године 2017. Вучић је рекао да нико не сме да примењује силу на северу, после чега је пребијен Марко Ђурић. Године 2018. ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Реч има потпредседник Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Морам да вам кажем да често у Народној скупштини имамо исте људе, који кажу идентичне ствари без обзира на то шта ви одговорили, без обзира на то како стајале чињенице и истина. Тим горе по чињенице и истину ако се то не слаже с оним што они

изговарају. Али, и то је право, то је демократија, свако има право да каже шта год хоће и да мисли шта год хоће, хвала богу, живимо у таквој земљи.

Оно што јесте истина и оно што јесу чињенице не може се на било који начин маскирати. А шта јесте истина? Истина је да је понашање тадашње власти, Вука Јеремића, Борка Стефановића, Драгана Ђиласа, Бориса Тадића, свих тих људи који су ведрили и облачили нашим животима... Они су били суштински управљачи овом земљом и они су директно утицали на све процесе везане за Косово и Метохију. Када је Косово, потпуно нелегално, противно међународном праву, прогласило тзв. независност, шта је урадила наша земља, односно Борис Тадић, Вук Јеремић, Борко Стефановић, Драган Ђилас и ти људи који су управљали нашим животима? Шта су урадили?

Они су радили следеће: прво су поставили, и то захваљујући огромним напорима господина Јеремића, „величанствено“ питање пред Међународним судом правде, које је резултирало тиме да један део земаља након тог потпуно наопаког, штетног постављања питања прихвати тзв. независност Косова и Метохије. Потпуно штетно по интересе Републике Србије, без промишљања. Не желим да будем злонамеран и да кажем да је можда неког промишљања и било. То ћемо видети сад, неки најновији процеси говоре у прилог томе, па ћемо да видимо како ће се и то завршити. Али то су све фини људи, то су све фини људи, мало су умешани у неке корупционашке афере, али то нема везе, то су фини људи. Питање пред Међународним судом правде.

Следеће, Србија је имала позицију да се о Косову и Метохији одлучује у Уједињеним нацијама. Захваљујући Резолуцији 1244, мисија Уједињених нација на Косову и Метохији, УНМИК мисија, имала је апсолутну одговорност за управљање свим процесима, јер, по Резолуцији 1244, Косово и Метохија је саставни део Републике Србије, под привременом међународном управом Уједињених нација. Ти процеси, захваљујући „визионарској“ идеји господина Ђиласа, Тадића, Јеремића и Борка Стефановића, захваљујући њиховој „величанственој“ политици коју су водили, пребацују се из Уједињених нација у Европску унију, где је већина земаља, оне највеће и најмоћније, тада већ признала тзв. независност Косова и Метохије.

Сада ви мене да убедите да су ти људи имали добру намеру? Пребацавање из оног тела у коме сте имали шансу да се борите у тело у коме немате шансу да се борите, ја то не могу да подржим. Не могу да схватим да је то неко могао да уради и да сада прича било шта о томе како је он на било који начин заслужан, или они су све добро итд.

Онда, ово што најчешће спочитавају, потпуно погрешно и лажно, нашој власти, дешава се 2011. године. Дакле, 2011. године уводе границу,

не административну линију, уводе границу и тзв. царински печат. Године 2011. појављује се печат косовске царине, 2011. године. Уводе границу и граничне прелазе на Јарињу и Брњаку. Људи се подижу да их пале. И онда ћете чути од њих – не, не, ви то 2013. или 2012. уводите итд. Шта су палили људи 2011. године? Шта су људи палили кад смо ми то увели 2013. године? Шта су палили људи 2011. године?

Али не само што су људи то палили, него што су онда подигли полицију да их хапси. Као што су тукли малинаре; исто тако се дешавало – тукли малинаре, хапсили, судови им судили, тужилаштва гонила. Тад није било демократије. Тад нисте смели, не дај боже, нешто да поменете. И, како је рекла Верица Бараћ у свом извештају – да су медији стављени под апсолутну контролу и да у Србији више не може да се каже да постоји један слободни медиј. Рекла покојна Верица Бараћ у свом извештају из 2011. године.

Дакле, та 2011. година била је веома важна да покаже деловање оних који би данас да се врате на власт: Бориса Тадића, Драгана Ђиласа, Вука Јеремића, Борка Стефановића, и њихово деловање везано за Косово и Метохију хронолошки, чињенично, од ставке до ставке.

Да вам кажем што се тиче Тонија Блера, Хавијера Солане, па, те људе је ваша власт ослободила, амнестирала и рекла да су то људи потпуно невини, да немају никакве кривице. Неки претходни судови их осуђивали за бомбардовање наше земље; дошла нека нова власт, суд их ослободио и рекао да су они потпуно регуларни, чисти и да могу да буду као птица на грани. Од тог тренутка ми имамо потпуно поверење у вас, у оно што сте ви „мудром“ политиком водили, што су радили Борис Тадић, Драган Ђилас, Борко Стефановић и Вук Јеремић.

Дакле, својом „мудром“ политиком померили су одлучивање из УН у ЕУ, па видимо како нам то иде. Они су одлучили да успоставе царине између Срба и Срба на Јарињу и Брњаку, они су ставили печат косовске царине; они су ставили оно потпуно накарадно питање пред Међународним судом правде и толико закомпликовали и отежали борбу за суверенитет Србије да је то просто невероватно. Али озбиљна и одговорна влада мора да разговара, мора да се бави политиком на начин да брине да сви људи који живе на Косову и Метохији имају право да живе, имају право на живот.

Жао ми је што ви кажете ово за Марка Ђурића и за таксе. Жао ми је што једног човека који је добио батине тамо, кога су намерно извукли и малтретирани, који се бори лавовски за то Косово и Метохију, који се бори, на крају крајева, као део једног великог тима... Жао ми је што било ко посматра то на такав начин, зато што то није било случајно, то је урађено с намером да се покаже како они могу да ураде било шта. То

показује у каквом страху треба да живе остали Срби. Малтретирање Марка Ђурића било је усмерено и према њему лично али и према остатку људи који живи тамо. И то исто, и ових пет пута када је РОСУ упадао у последњих неколико година на север Косова, показује у каквој атмосфери људи на северу Косова легну увече у кревет, у каквој атмосфери Срби живе. Јер они не знају, тамо владавине права нема апсолутно, у каквој атмосфери они живе и како дане проводе. Е, морамо да се боримо да то мењамо и у томе нам треба сарадња са свима јер Србија то сама никако не може. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Поштовани народни посланици, морам да подсетим да је Народна скупштина Републике Србије 12. јануара 2013. године усвојила Резолуцију о Косову и Метохији. Усвојила је Резолуцију којом је суштински дата платформа за преговоре и којом је одређено како и о чему ће се преговарати. Док се не постигне било какав предлог споразума, не знам како бисмо могли да разговарамо о нечему што није постигнуто. А имамо, дакле, јасну скупштинску резолуцију, која је рекла шта мисли, односно Народна скупштина рекла је на који начин види разговоре и преговоре о Косову и Метохију. Подсетићу вас, тад је 175 посланика гласало за Резолуцију, 17 је било против, а два нису гласала. Скупштина је рекла шта је имала да каже, као највиши орган у нашој земљи, и на тај начин дала мандат будућим преговарачима, за разлику од приштинског парламента, на који стварно не бих волео да се угледамо, јер да се угледамо на њега, овде би се бацао сузавац, овде би се пребијали посланици, овде би били хапшени посланици. Тако да заиста не видим на који начин бисмо могли да видимо добар пример у приштинској скупштини и да га пренесемо, ту добру праксу и добро искуство да пренесемо у наше клупе и у наш парламент.

Овде смо, нажалост, могли да чујемо како се овде изједначава Рамуш Харадинај са Владом Републике Србије или са нашим преговарачима. Увек је то, знате, увек је драгоцено када сте... Посебно од оних који увек кажу – да се уздрже обе стране. То често чујемо од ових из Европе, кажу – да се уздрже обе стране. Е онда они воле кад чују то из ових редова, из нашег парламента, из Србије, како је то све исто. Па кад је све то исто, онда нека се уздрже и једни и други, све је то део некакве игре. Не треба то да се чује из нашег парламента, не само зато што је то груба неистина већ зато што је то штетно за интересе Србије и зато што је то штетно и за Србе на Косову и Метохији и зато што је то дубоко штетно и за преговарачки поступак.

Знате, ако наша политика није добра, ево ту је министар Дачић, зашто је онда десет земаља повукло своја признања? Зашто то нису

урадили, рецимо, неке 2009, 2010, 2011. године? Зашто тада нису осетили величину и снагу српске политике и људи који воде српску политику, па повукли признање? Зашто су чекали да се деси управо ово, да дође до промене власти, да дођу неки други људи, да се неко брине за њих, да се неко бори за њихове гласове, за оно што они мисле, па да се то коначно и деси? Зашто се то није десило раније?

Године 2011... Уосталом, хајде да не одемо чак до 2011. године, само ћу вас подсетити на фамозне депеше „Викиликса“ у којима амерички амбасадор каже: Вук Јерemiћ ме је питао – немојте да признате Косово, само док прођу избори, после шта хоћете, само немојте док прођу избори, само то издржите. Тако се водила политика и види се да се тако водила политика.

Знате, било је... То је уметност, просто је невероватно да успете да нађете код неког међународног органа, поготово Суда правде, оправдање за косовску независност. То је немогуће наћи, али питањем које су поставили успели су да добију одговор да косовска независност није супротна међународном праву. То је просто било немогуће урадити, али се урадило. А да би се урадило, између осталог, донета је и чувена Резолуција Генералне скупштине УН, у коју смо ушли у договору са Руском Федерацијом тада, која нас је подржала, која је активно лобирала у Генералној скупштини. И онда, ноћ пре усвајања, Резолуција је промењена, други спонзор је стављен, стављена је Европска унија и тако смо довели Еулекс на Косово. Еулекс није могао да дође на Косово и Метохију да Срби то нису желели, да српска држава то није желела. Ми смо избацили УНМНИК, какав год он био, ми смо умањили значај КФОР-а, какав год он био, увели смо Еулекс, за који смо знали да неће бити статусно неутралан, ми смо га довели на простор Косова и Метохије. То смо урадили свесно. То није могло да се уради случајно, није пало с неба, него је то био стрпљив рад. Морало се разговарати о томе, морало се потписивати пуно папира, морало се ући у Генералну скупштину, морало се објаснити нашим савезницима да ми то желимо, да желимо да они буду искључени из преговора, да они буду искључени из живота на простору Косова и Метохије. То је урадила власт Бориса Тадића и Вука Јерemiћа. То су урадили.

Знате, није могуће рећи да је неко други увео, слободно могу да кажем, са огромним жаљењем, границу, иако ћемо се ми тврдоглаво држати да је у питању административна линија, када сетите се оног паљења и сетите се ко је после ишао у затвор. Срби су ишли у затвор, хапшени од стране српских власти зато што су палили административну линију, зато што су се супротстављали ономе што је радила тадашња актуелна власт.

Довести Еулекс, донети царински споразум на коме на печату пише република Косово, наравно да то ми не можемо да спроведемо, не можемо да прихватимо, боримо се против тога и то нас пуно кошта. Али то су Срби прихватили, то је прихватила власт Бориса Тадића и Вука Јеремића, тада је Борко Стефановић био преговарач. То су они урадили. Баш као што су прихватили и да се таблице промене на северу Косова и Метохије, а ми смо свих ових година успешно избегавали да до тога дође.

Ја сам слушао разне нападе, слушао сам како је Србија слаба и никаква, али само ми објасните како је могуће да нисте успели да нађете ниједну земљу која је повукла признање а, ево, ова слаба Србија то успева, и како је могуће да се Србија одупире свим овим притисцима свих ових година.

Слушао сам већ, не знам више колико година, приче како ће нестати нашег финансирања, како више неће бити живота Срба на Косову и Метохији, како неће бити... Као што знате, сваког месеца Србија исплати 40.000 личних доходака на простору Косова и Метохије, сваког месеца, а слушали смо приче да ће то престати, да ће то одавно престати.

Колико Србија има више ауторитета и више угледа него што је икад имала говори вам и пример: ево, сетите се резолуције о Сребреници; да је то била она власт, ми бисмо вероватно прихватили ту резолуцију, прихватили бисмо да смо геноцидан народ. Да није тада Александар Вучић разговарао са Владимиром Путином, на Савету безбедности би се расправљало о томе да смо ми геноцидан народ. Али то не можете да урадите ако немате углед и ако немате ауторитет. То не можете да урадите ако се не верује у вашу реч и ако се не верује вашој земљи. А Србија јесте боља него што је била, јесте угледнија него што је била и то би требало све да нас обрадује.

(Радослав Милојичић: Да, да...)

Али није лако, ја разумем...

Неке старлете ми добацују, извините, молим вас, ако...

Мени се учинило да ми неке старлете добацују, зато што је немогуће да би народни посланици добацивали. Ја не знам ко се препознао у томе, ја знам да народни посланици не добацују, мора да су неке старлете, умешале се вероватно негде.

(Маја Виденовић: Које старлете, на шта ово личи?)

Немогуће да би народни посланици... Не знам ко, заиста не. Народни посланици не добацују, немогуће да добацују. Немогуће.

(Председник: Министре, молим вас, завршите ваш одговор.)

У сваком случају, молим вас да ми не добацују ти који сигурно нису чланови Парламента, јер немогуће да би посланици добацивали, кршили ред. Немогуће. Је л' тако, народни посланици? Па ви сте најбоље и

најважније што имамо. Немогуће да би неко кршио ред тиме што би добацивао човеку који...

(Председник: Молим вас да завршите ваш одговор.)

Дакле, оно што свакако хоћу да кажем, то је да не можете у дану када се ваша земља суочава са страшном претњом, претњом насиљем која долази на простору Косова и Метохије, да је нападате и опањкавате. Не можете. Не можете то да радите ако верујете у своју земљу и ако мислите добро својој земљи. Ми то, када смо били у опозицији, никада нисмо урадили. Мислим да би било добро да бар то разумемо, да то не треба да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Синоним за вашу власт је лаж и бруталне лажи су политика ваше власти.

Што се тиче граничних прелаза, у међувремену је министар Дачић напустио салу а није одговорио на ово што сам питао, а то је да је он потписао закључак о успостављању административних прелаза.

Што се тиче тога где се данас преговара о Косову, шта тражите у Савету безбедности УН ако је то измештено одатле? Зашто тражите да се нађе на дневном реду? И то је лаж.

Но, да наставимо даље. Дакле, 2018. године у априлу Александар Вучић је рекао да ће до краја априла изаћи са решењем за Косово и да су идеје о подели неозбиљне, да би у августу 2018. године рекао да се залаже за разграничење, али недуго после тога да је та политика доживела пораз, вероватно разграничење, и да су за то криви плачни народ Србије, Сава Јањић, Рада Трајковић итд. Постављам питање – да ли је у току израда правнообавезујућег споразума о разграничењу као решењу кризе на Косову и шта он подразумева у смислу територије Републике Србије и да ли ће потписивањем споразума Косово постати члан УН? Дакле, да ли ћете потписати такав споразум, као што је ваш коалициони партнер и пријатељ Рамуш Харадинај данас рекао?

Да ли ће министри напустити владу на Косову као одговор на све ово што се дешава или ће се то завршити само на посланицима, односно председницима општина, извињавам се, који су, зато што су погођени, као и ваш председник Александар Вучић, тиме што је ухапшен, односно покушало се хапшење Милана Радоичића... Више вас је погодило то него убиство Оливера Ивановића. Они су изашли одмах и дали оставке на своје функције, али министри и даље седе са тим истим Рамушом Харадинајем, који је данас рекао да ће такса од 100% бити укинута онда када Србија буде признала независност Косова. Хоћете ли то да урадите?

И, наравно, ко је убио Оливера Ивановића ако је председник рекао да зна да Милан Радоичић није и тиме преузео улогу и тужиоца, и судије

и полиције? Дакле, он је то сам одлучио. Ко је онда, ако зна ко није, ко је емитовао и ко је наручио заправо емитовање спота којим се цртала мета Оливеру Ивановићу на челу? И докле ћете више у Србији да ширите агресију, насиље и мржњу, који ће имати катастрофалне ефекте, разбијање глава људи који другачије мисле и, како што видите, и убиства. Само у овој години 32 убиства имате, господине министре.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Да кренемо од овог последњег. Знате, у овој земљи у време наше власти није убијен неко зато што је дошао на митинг политичке странке, па онда држава послала полицију да га изгази и да он умре због тога. То је урађено у време ваше власти. У време ваше власти убијен је Ранко Панић. Име тог човека већина тих људи неће да изговори. Неће да изговоре његово име зато што он није био на тој страни. Када није био на тој страни, његова смрт није ни вредна. А тај човек није повредио никога, није увредио никога. Није можда чак ни викнуо на митингу политике у коју је веровао, није бацио камен на било кога, није урадио ништа што би заслужило прекршај, а не да држава дође и да га убије. Држава, чију су тадашњу власт чинили Борис Тадић, Драган Ђилас, Вук Јеремић, Борко Стефановић и сви они. Ти људи нису хтели да погледају мајци Смиљи у очи, нису хтели то вече да изађу на телевизију, нису хтели да кажу – десила се ужасна ствар у Србији, нећемо да будемо земља у којој се људи убијају због другачијег политичког мишљења, нећемо да будемо таква земља. Нису ни водили истрагу. То што се у медијима данима није појавила вест ни у 29. минути неке информативне емисије, то треба да им служи на част, али то она реченица Верице Бараћ, да је у потпуности успостављена контрола над медијима, објашњава. Ту нема говора, бесмислено би било да то уопште објашњавамо даље.

Дакле, тада су убијани политички противници, пребијани људи, легитимисана деца која су лепила плакате. Био сам више пута присутан, полиција долази у пола ноћи, малтретира децу која лепе плакате – зашто лепите плакате. Зато што нису баш плакати на којима је Драган Ђилас. Е па када није Ђилас, шта ћете ви у Београду да лепите плакате на којима нема Ђиласа? Тако је изгледала Србија.

Данас пролазе митинзи, пролазе велики скупови, полиције готово да и нема. Немате полицију која некога малтретира, немате полицију која блокира, немате полицију која на било који начин узнемирава људе. Полиција ради свој посао у складу са законом.

Као што сам оштро осудио напад на Борка Стефановића, осуђујем га и данас, и тражим високе казне за те људе иако је то у надлежности тужилаштва, али ево дајем себи за право да то кажем, и кажем да је то

зликочачки чин јер Србија неће да буде таква земља... Полиција је за четири сата ухапсила све те људе који су осумњичени за та дела, предала их тужилаштву, и полицајац је подметнуо своја леђа да заштити Борка Стефановића.

Ја не могу да замислим – у том периоду, замислите да је полицајац подметнуо своја леђа да заштити Александра Вучића када је добио батине, када су њега тукли јер је имао другачије политичко мишљење, када су Бориславу Пелевићу испалили гумени метак у око, да ли можете да замислите, када су их тукли сузавцем и воденим топовима.

Министар сам четири и по године, кутија сузавца није случајно бачена. Водени топови... Грађани не знају како изгледа водени топ на улици.

Све је било другачије. Све је било другачије зато што тадашња власт, а врх власти је одлучивао... Не мислите ваљда да је одлучивао неки полицијски командир или старешина, одлучивао је Борис Тадић. Борис Тадић је командовао државом, одлучивао, све и свја био. Зна се кога су звали у Председништву да питају да ли смеју да ураде ово или смеју да ураде оно. Зна се то, причају полицајци, причају старешине. Имају извештај. Зна се кога су звали и зна се кога су морали да зову да добију овлашћења за то.

То вам говори о томе како ситуација изгледа, а о атмосфери агресије, насиља најбоље говори да... Знате, нама није тешко да осудимо насиље над било ким, зато што не желимо да ова земља буде земља насиља. Стварно мислим, и као отац малолетног детета, да морамо да градимо друштво у коме наша деца неће да страхују на улици од било чега.

Нажалост, када се деси да неко из редова тих људи каже да треба да силујемо премијерку, стрељамо председника, вешамо посланике, да радимо не знам шта, онда нема... Некако, знате, наш је, па хајде да га баш не осудимо. Нема тог јасног – да, овај човек је направио ужасну ствар, осуђујемо његов говор мржње, осуђујемо то што је рекао, осуђујемо нападе на жене, осуђујемо нападе на жене које су новинари испред телевизије. Супер, не свиђају вам се Гордана Узелац и Мара Драговић, али не треба да их неко умлати зато што имају другачије мишљење и зато што раде свој посао испред телевизије у којој раде. Не свиђа вам се Телевизија „Пинк“, немојте да је гледате, али не значи да треба да идемо да је спалимо, да одузимамо фреквенције и да те новинаре умлаћујемо зато што нам се не свиђају. Па где би то дошло када бисмо се тако понашали?

То је атмосфера мржње, која се нажалост свакодневно... И мени је жао што ти људи то не виде. Ја то осуђујем где год се појави и ко год да изговори, с ове или с оне стране, из овог или оног спектра, и људи који припадају мојој странци и они други. Али ми имамо снаге да то осудимо,

а проблем је што ова друга страна то не види и не жели да прихвати, не жели да прихвати да то инспирише мржњу, да такве ствари доводе до мржње. Наш посао је да као друштво радимо на томе, и на томе морамо да радимо.

Што се кризе тиче на Косову и Метохији, стално се импутира некакво решење. Људи, председник је исто врло јасно рекао, нажалост, решење није ни на видику, ни на видику. Не постоји никакво решење. Не постоји нешто што је ту пред нама, ево ту се сад прави па ће сад да се... Нема тога. Просто га нема. Нема га. Приштинске институције неће било какво решење. Сматрају да је решење да чекају да велике западне силе заврше цео посао за њих. Оне су признале њихову независност. Они сматрају да имају велику и снажну подршку тих земаља да могу да раде готово шта желе.

Још имамо некакву улогу КФОР-а, који чува некакав крхки мир тамо и дај Боже да тако и остане, јер ми сви морамо да радимо на томе, то је најважнији задатак, да не буде било каквог крвопролића или нестабилности. То је посао свих нас и то ради ова влада, то ради председник. Али, нажалост, не постоји било каква спремност људи који су данас у руководству приштинских институција да разговарају о било чему суштинском. Ми смо потписали Бриселски споразум, који гарантује стварање Заједнице српских општина. Пет година се тај споразум не спроводи. То није срамота само приштинских институција, опет кажем, не очекујем превише од њих; не мислим ни да ти људи имају превелике домете, нити институције, али сам очекивао од оних који су били гаранти. Брисел. Зашто се преговори воде у Бриселу? Па зато што су нас тамо померили резолуцијама УН, да се преговори више не воде у УН него у оквиру ЕУ.

Каже поштовани народни посланик – а што идете онда пред Савет безбедности. И то је крунски доказ? Па зато што је Србија чланица УН, има право да тражи заштиту од тела чији је члан. Члан је УН и има право да тражи заштиту од тог тела. То тело је, нажалост, политичко тело, које има право да уложи вето, које има право да доноси одлуке на различите начине. Да ли тамо можемо да успемо нешто велико да постигнемо, шта смо успели да постигнемо велико у УН? Не ми, шта је било ко је успео да постигне? Шта? Велике силе, када се не договоре, уложе вето, не може ни да прође резолуција, не може да прође ни ово ни оно. То је истина, али смо ми натерани да одемо да преговарамо, вашом одлуком, одлуком ваше власти, на терену који нам је мање повољан, тамо где људи који су у већини другачије посматрају визуру од нас. Они то посматрају као независну државу и они са своје тачке гледишта поступају онако као што верују у то. Али није требало да ми одемо да преговарамо у ЕУ, него да

инсистирамо да преговарамо што дуже можемо у оквиру УН јер су нам изгледи бољи тамо. То је истина и то је била грешка, велика, скупа грешка, која и данас кошта Србију. Велика и скупа грешка.

Нажалост, решење кризе није ни близу, није ни на помолу, било какво. Министри који су из редова Срба су тамо поднели оставке и ти људи де факто ни не учествују у томе. Они су заједно са својим народом на протестима, можете да погледате, свакога дана. Али да вам кажем да они играју неку кључну улогу, да не обмањујемо народ, да су они кључни фактор, да су они ти који одлучују о свему на Косову – нису. Апсолутно нису. Зна се ко одлучује тамо. Нису то, нажалост, ни Албанци. Њих има само биолошки довољно више да су значајнији фактор од Срба, али нису ни они кључни фактор. Зато ми никад не апелујемо и не очекујемо да ће они нешто да донесу или они да одлуче. Не иду они сада у Америку случајно, иду да им се каже шта ће да мисле о овоме, шта ће да ураде око овога, шта ће овако, шта ће онако.

Ја сам очекивао много више од Европске уније, да вам кажем искрено. Ја живим у Европи. Ми не желимо да будемо ни америчка ни руска колонија, било чија. Ја сам очекивао од Европе, ја желим да припадам европском континенту, Европској унији, тој врсти вредности. Очекивао сам да ти људи ураде нешто. Знате, гарантовали смо нешто, ви сте то потписали, ја сам вам гарантовао, ја ћу да их натерам онда, ону страну која не испуњава да то испуни. Онда добијете оно чувено, најезим се када то чујем – позивамо обе стране. Онда то губи смисао.

Србија и даље покушава да буде врло озбиљна и одговорна, пре свега због оних људи који живе на Косову и Метохији. Верујем да смо се ми нашим одлукама заиста показали као неко ко је показао апсолутну посвећеност и одговорност. Да ли је лако? Апсолутно није лако. Ја сам рекао и Александру Вучићу, који је поред тога што је председник ове земље и мој пријатељ, да је за њега много паметније било, могао је као и сви остали да прође поред те теме и каже – нека то решава неко други, што бих ја себи навлачио ту беду на врат, ево, оставићу некој следећој генерацији. Што? Хоће ли неко да му каже хвала за све што је урадио? Хоће ли неко да му каже хвала што иде да се бори, што иде да се туче тамо? Неће. Називаће га и једна и друга страна како год хоћете. Али он је рекао – носим тај крст, носим свој крст због будућности Србије.

За њега лично било би много лакше да није радио ништа, као што је радила већина његових претходника, апсолутно ништа, и да каже само – то треба да се решава, остајемо посвећени, тврди, чврсти и довиђења, пријатно. Шта би се тиме добило? Да ли би Србија нешто имала од тога? Да ли би наш народ нешто имао од тога? Човек се ухватио да проба да нешто реши, да не остављамо неком следећем тај терет на леђима, некој

нашој деци да морају за десет, двадесет, тридесет, четрдесет година да решавају то.

Нажалост, то што не постоји довољно политичке воље у свету да се то реши указује на незрелост једног дела елита, којем су некад важнији неки избори у Европи у јуну, па немојте сада да решавамо ово; а некеме је важније да ли ће да има овако или онако; некеме је важније да се прави луд да не види ово шта раде институције Приштине и Албаније у укидању царина и граница, и са истом заставом. На Косову немате једну заставу која је истакнута; они се убише да нас терају да истичемо косовску заставу, људи не истичу ниједну, нема једне. Можда имају негде у некој званичној институцији, нема једне те заставе, све су заставе Албаније. Кад је Дан заставе, нема заставе Косова, а убише се на оним спортским такмичењима да нас натерају да истакну заставу, химну итд.

Дакле, хоћу да вам кажем, много труда је уложено. Када бисмо у нашој земљи нашли много више јединства да изађемо с јединственим ставом како да се боримо за нашу земљу, мислим да би то било боље за наше грађане. Нажалост, то често није случај, често видим да људи покушавају због неких својих политичких поена да буде – што горе, то боље. То је лоша политика по нас.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Имате ли коментар?

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: За разлику од министра, ми имамо ограничено време за дискусију.

Наравно, познато је да одговорност као реч за вас не постоји, за све су криви неки други. За ових седам година ви очигледно не сносити никакву одговорност, ни кривицу. Али то је ваша политика, грађани ће једнога дана то схватити.

Што се тиче убиства Ранка Панића које помињете, ја бих вас подсетио да је организатор тог догађаја, господине министре, био Александар Вучић, да је министар полиције у том тренутку био ваш садашњи коалициони партнер господин Ивица Дачић, да је директор Полиције био данашњи саветник за безбедност председника Републике господин Вељовић. Дакле, они су ти који је требало да решавају то убиство о коме говорите, они су управљали полицијом, па питајте њих и око сузавца и око водених топова и око гумених метака и свега осталог што вас занима.

Али када говорите о Ранку Панићу, било би коректно да поменете шта се догодило са убиством Славка Ћурувије, који је убијен испред врата, а тада је Александар Вучић био министар информисања. И то би било коректно, такође, да одговорите грађанима.

Пошто се један од вас малочас позивао на извор „Викиликса“, ево, да прочитам и ја нешто од депеша „Викиликса“, а тиче се управо министра Стефановића. Па каже – Стефановић је рекао, Коштуничиним језиком, како пише Мантер, да је подела Косова једино реално решење и да се сваки Србин сваке ноћи моли да поделе Косова буде. Још 2011. године.

Дакле, нисте одговорили ни на једно питање које сам вам поставио – како ћете решити кризу на Косову, како ћете помоћи грађанима Србије који су доле угрожени на Косову – већ сте се бавили јефтиним политиканством сваљујући одговорност на све остале осим на вас, да је понесете. Свалили сте и на народ плачљив, и на цара Лазара, и на свет...

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Маријан Ристичевић има реч.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја знам зашто су ови Јеремићеви нервозни, али да кренемо редом.

Ја ћу кренути од дама. Госпођи Ђукић Дејановић – колико новца је издвојио њен ресор за потребе популационе пронаталитетне политике на нивоу локалних самоуправа? Колико општина и градова је аплицирало за добијање новчаних средстава у оквиру ове политике? То је за госпођу Ђукић Дејановић.

За госпођу Јоксимовић – с обзиром на ове таксе, Цефту, ССП, да ли постоји шанса да Србија поднесе одштетни захтев и колико то може да износи? Дакле, Албанци морају да плате за све ове враголије.

Идемо даље. За господина Шарца – шта мисли о дуалном образовању, колики је то значај и шта се очекује у привредној активности? Шарчевића, извињавам се. Колики је то значај за привреду, с обзиром на то да сам ја поборник применљивог знања?

Идемо даље. Министар спорта – шта мисли о Националном стадиону, колико је то значајно не само за грађевинску индустрију него и за спортске приредбе и туризам који би проистекао из спортских приредби?

За господина Лончара – шта мисли о обнављању клиничких центара и болница, колико је то значајно и о даљој набавци нове опреме?

Сада да се додирнем министра финансија с обзиром на то да је пукла ова брука Јеремића Вука. Малопре је његов посланик, који је променио једно пет-шест партија, ја више не знам, изгледа да је сада његов, дакле његов посланик је прочитао оно што су заједно писали Харадинај, вероватно су заједно писали Харадинај и Вук Јеремић. Они поодавно сарађују и учествовали су заједно у изградњи дивље државе КиМ. С тим у вези, он је умешан у једну бандитску корупционашку аферу,

међународну. Питам министра финансија – да ли ће порески органи, односно органи Министарства финансија доставити нашим органима за гоњење одговарајуће информације да ли је Вук Јеремић пријавио приходе које је остварио од господина Хоа, односно да ли је тих 666.000 евра плате коју је тамо остварио док смо му ми плаћали, грађани Републике Србије, стан, кола, послугу, возаче и тако даље... Ми смо му плаћали да он од јавне функције направи приватне бизнисе. Да ли се с тим у вези у Министарству финансија покреће нека контрола која би са органима гоњења могла да доведе до привођења правди овде Вука Јеремића, не само због издаје на Косову и Метохији, не због тога што пуши томпусе од 1.300 евра, већ због тога да се задовољи правда?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Славица Ђукић Дејановић.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ: Захваљујем, уважени посланиче.

Даме и господо народни посланици, чини ми заиста част да и тема демографије и популационе политике буде у склопу питања која су упућена Влади због тога што сте 2016. године, када је садашњи председник, тада премијер, Александар Вучић вама предложио да један од ресора у Влади буде Кабинет за популациону политику и демографију ви заправо тај предлог подржали. А то је први пут да се Влада активно бави, сопственим ресором, овим питањима.

Стручњаци су средином прошлог века оценили да је демографско-популациона политика изузетно велики проблем Србије. Упозоравали су, чак је један доста пристојан састав стручњака направио изванредну стратегију за подстицање рађања 2008. године. Када сам дошла на чело Кабинета, у име кога сада и говорим, нашла сам тај добар папир у фиоци, дубоко прекривен другим папирима. Дакле, стручњаци од средине прошлог века до 2008, односно до 2016. године упозоравају, а политички слух, смелост да се овим проблемом бавимо заправо потиче од иницијатора, који је сада и председник Националног савета за популациону политику, председника Вучића.

Морам рећи да је Влада више него посвећена овим питањима. Као што знате, међуресорни рад Владе једино и може дати некакве резултате. Резултате не можемо очекивати преко ноћи, јер су нас демографи научили да је јединица за мерење добрих поступака, одлука и понашања у овој сфери најмање 10-15 година. Због тога ово није пар екселанс политичко питање, ово је питање будућности Србије и ја заправо водим ресор који се не бави политичким питањима, јер брзих одговора, позитивних, неће бити.

Шта је циљ Стратегије за подстицање рађања коју смо ми донели, а коју је Влада Републике Србије, на челу са госпођом Брнабић и свим

министрима, разматрала и усвојила? Пре свега, да се пронаталитетна политика заиста води, али да у проблеме решавања ове политике укључимо и питање миграција.

Неко је данас питао зашто одлазе лекари одавде. Морамо се сложити да су миграције цивилизацијска реалност и да људи из Немачке одлазе у Америку, Канаду иако је стандард јако добар. Дакле, слобода кретања људи, па и образованих људи, јесте једна реалност, која никако не може да се фокусира и веже само за Србију. Никада ова влада неће чинити забрану онима, нити може нити има такву тенденцију, који планирају да оду. Ми ћемо радити на јачању веза са младим образованим људима који одлазе из Србије, јер ниједна влада досад није се бавила овим питањима.

Оно што мислим да је конкретан одговор на ваше питање проистиче из чињенице да, поред тога што су врло значајна документа на националном нивоу донета и што су опредељена финансијска средства, заправо нема добре популационе политике и добрих корака ако јединице локалне самоуправе, општине и градови, не донесу своје планове везане за демографију и популациону политику. Због тога смо се определили да укупну суму од петсто милиона у форми субвенција доставимо јединицама локалне самоуправе које имају своје програме и које су апликовале након јавног оглашавања.

Дакле, 119 општина је разматрало тему демографије у својој средини и мислим да је то највећи квалитет, јер је ова влада успела да подигне видљивост теме до јединица локалне самоуправе, до савета за демографску политику и здравствених савета ако немају савете за демографију на нивоу јединица локалне самоуправе. Припремали су се и врло озбиљно приложили своје пројекте. Дакле, 61 општина и град добили су неповратна средства у вредности од петсто милиона. Захваљујем на питању.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Јадранка Јоксимовић.

Изволите.

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Посланиче Ристичевићу, ви сте заиста поставили једно добро питање. Ја чак нисам ни очекивала да ћете поменути могућност одштете, али заправо сте одлично питање поставили.

Ми не можемо да добијемо одштету везану за ове мере Приштине и управо зато је то Приштина, између осталог, и урадила, јер она, као ентитет самопрокламоване државности, није чланица бројних међународних организација. Она управо овим не само да поручује Србији, пошто је наш став познат, него поручује ЕУ, да она хоће да решава проблеме у име тзв. Косова зато што они нису чланица међународних

организација. То је, између осталог, један од политичких мотива за ову потпуно неекономску и политички мотивисану меру. Заправо, то је усмерено не само против интереса Србије и, не заборавите, Босне и Херцеговине, већ пре свега против интереса грађана на Косову и Метохији, највише Срба, али и Рома, Горанаца, Албанаца. Они су таоци једног режима, једне политике која се одметнула од европских вредности. Дакле, ово је њихова порука и Европској унији и притисак на Европску унију с њихове стране. То нас, наравно, не треба да занима, али желим да вам објасним да је ваше питање заправо на доста, рекла бих, интересантан начин открило део позадине ове политичке мере, а не економске мере.

Што се тиче Цефте, ми смо већ покренули процес дискусије о овом насталом проблему унутар Цефте, као регионалног економског аранжмана. Тренутно Приштина председава Цефтом. Пошто се консензусом доносе одлуке, Цефта нема начин да предузме директне мере против неког од партнера у оквиру Цефте, али може да буде упућено прво на дискусију, затим, евентуално, и арбитражу. Дакле, ми смо већ покренули механизам.

Кључно, Цефта је чак и секундарна у овоме. Кључни документ који је прекршен и који показује праву позадину ове антиевропске мере... А кад кажем антиевропске, не заборавите, нису то неке апстрактне вредности, то су по ССП-у, између осталог, и по свим оквирним споразумима, слобода трговине и кретања роба, услуга, капитала и људи. Дакле, то су вам темељне вредности, на којима је ЕУ и настала. Према томе, када на КиМ Албанци спаљују српску робу, они спаљују европске вредности кретања капитала, услуга и, пре свега, роба и слободне трговине.

Споразум о стабилизацији и придруживању, ССП, Приштина је потписала у новембру 2015. године са ЕУ. То је највећи домет њиховог могућег уговорног односа с Европском унијом с обзиром на пет држава чланица које не признају независност Косова. Ми ћемо, наравно, на један активан дипломатски начин покренути то питање и, верујем, уз подршку земаља непризнавача, које ће, надамо се, бити отворене за то да подрже не само регионалну сарадњу... Јер ово више није тема регионалне сарадње, овде су темељне вредности, на којима је заснована Европа данас. Говорим о овим економским, без обзира на то што је сама одлука политичка.

Између осталог, ми смо у три правца дипломатски деловали, као озбиљна држава, која не одговара унилатералним актима већ одговара као активан члан међународне заједнице, неко ко доприноси регионалном и европском поретку мира и безбедности. Ми ћемо се свакако обратити и Организацији за европску безбедност и сарадњу и Савету Европе када је у питању решавање људских права, слобода, територијалног интегритета, што је све дефинисано релевантним међународним конвенцијама.

Према томе, Србија је озбиљна држава. Ми, нажалост, као што је потпредседник Стефановић објашњавао, као озбиљна држава морамо да преузмемо и обавезе које су неке претходне владе у име ове државе доносиле, колико год нам се то не свиђало. Као озбиљна и суверена држава, ми то радимо гледајући да спречимо неку штету на рачун интереса Србије или да смањимо штету на рачун интереса наше земље.

Према томе, одштету тешко да ћемо, пошто је то ваше конкретно питање било, добити, али у сваком случају ћемо све остале механизме покренути, јер смо показали да знамо како се озбиљне државе понашају, како се користе дипломатски инструменти. Ми ћемо институционално одговарати на све оно што неки други нажалост... Знате, кажу – биће изоловани, биће изоловано Косово. Мислим да су они изоловани одавно од разумевања европских вредности, од разумевања дијалога и од разумевања одговорности. Нажалост, грађани су таоци и највеће жртве тога, а Србија ће свакако... Не заборавите, ја вас молим да посланици имају на уму, овде је на удару и БиХ, такође једна суверена држава у региону. Значи, шта ради... Подржано изјавом, понављам, албанског премијера Раме, који каже да је ово одмазда за неку агресивну дипломатску политику Србије. Шта, када направе царинску унију са Приштином, онда ће и они да нам уведу, нама и Босни и Херцеговини, 100% такси? Да ли се тако понашају суверене државе у региону, као што је Албанија? Не говорим о Приштини, наравно.

Према томе, овде је у питању, верујте, нешто што озбиљно подрива регионалну стабилност и регионални мир, а није ни ЕУ имуна на то. Иако сам, као и све моје колеге, непријатно... Нисам изненађена, али, на неки начин, заиста непријатно погођена тиме што ЕУ показује нити да има неку кондициону спремност сада да заштити своје темељне европске вредности, јер су у главама већ у изборима за идућу годину и ништа друго отприлике није важно... Мислим да то затварање очију и та немост могу да доведу до нежељених последица. Према томе, Србија показује одговорност и ми ћемо учинити све, прво, да постанемо стабилан партнер Европске уније, јер, на крају, проћи ће и ти европски избори и проћи ће многе ствари, а ми морамо да радимо у интересу наших грађана и морамо да заштитимо стабилност наше земље на неки начин али и да заштитимо интересе свих наших грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Поштовање. И, да кажем Маријану да је пре двеста година моје презиме односно породично било Шарац, тако да је та основа, и да су сви Шарци заиста иста, што каже, шира породица са Шарчевићима где год били у региону. Мене то свакако не тангира, чак имам и надимак.

Оно што је јако важно када говоримо о дуалном образовању, јер смо тај факултативни израз усвојили иако се то некима овде не свиђа, увек сам говорио, и када смо усвајали овде тај први закон који се односио на средњи ниво образовања, о дуалном образовању у ужем смислу. У ширем смислу смо донели још силне законе, који говоре да је та парадигма много шира и значајнија него што смо у том тренутку сами знали и мислили.

Да је тако, говорим о страним коморама које раде на тлу Србије, не говорим само о националној комори. Ако говоримо да немачка комора запошљава преко 52.000 људи, швајцарска 26.000, аустријска преко 22.000, италијанска преко 20.000, САД преко 20.000, говоримо о озбиљним коморама које овде имају доста компанија и које су заинтересоване да овде развијају даље свој бизнис. Ако имају довољно радне снаге на нивоу ужег, значи трогодишњег и четворогодишњег средњег образовања, многе од ових компанија размишљају или почињу то да раде и у области науке, високог и технолошког развоја. Ми само ослушкујемо потребе и реагујемо благовремено управо да би омладина остала у земљи, да би имала сигурно запослење и да би могла да формира породице.

Ако кажемо да је дуално у ужем смислу обухватило средњошколско образовање, већ у првој години је преко 4.500 ученика у овом моделу образовања. Да није лако уписати, говоре подаци с уписа где се негде јављало три на један, а негде чак и седам или десет на један кандидата за неке атрактивне профиле. Овде заиста говоримо само о оном добром односу општеобразовних вредности у оквиру курикулума тог образовања са праксом и ускостручним и општестручним предметима, да би демаскирали сваку причу.

Истовремено, ради свих потреба за квалитетним образовањем и студијама, у Србији смо направили реформу гимназија, која у оквиру себе има и развој ИТ сектора, односно надарених одељења за информатичаре, што само по себи захтева одређену врсту праксе. Тиме смо са 20%, где се до 22% никада није дошло, дошли на 25,5% гимназијалаца.

Оно што је јако важно, преко шестсто компанија има тврде уговоре о дуалном моделу, што је био циљ када смо овде дискутовали о заштити права интереса тих малолетних грађана Србије, које наравно штите њихови родитељи. Тада смо увели и компоненту тзв. педагошког инструктора, а то је наставник практичне наставе, који заједно са инструктором из компаније надзире рад да не би дете било случајно у неком лошем стању или позицији.

Оно што је јако битно, што ћу поново нагласити и што је највећа вредност овог модела, јесте добра пракса у технолошки развијеним условима. Значи, ово је образовање уз практичан рад, никако није рад са

образовањем. Јер ако имате застареле машине у силним напуштеним фабрикама, тамо нећете децу ничему паметном научити, односно она немају где да раде после.

Да говоримо праву ствар, ми смо иза овог закона донели још и Закон о високом образовању и у њему донели измене које захтевају да се улога савета послодаваца сада види на један потпуно другачији начин. Већ говоримо о дуалном у ширем смислу. Ми смо 31 образовни профил направили на средњошколском нивоу; покрили смо све оне области које су дефицитарне. За следећу сезону се још девет нових профила дизајнира заједно са Заводом за унапређивање васпитања и образовања. Само ћу поменути неке, да видите како могу бити и врло атрактивни.

Због повећања ауто-индустрије и производње компонената у Србији, имамо индустријског кројача у ауто-индустрији. Имамо техничара за војне потребе, техничара за наменску индустрију; сајбер сигурност, коју захтева италијанска комора, која је везана за информатичке процесе. Рачуноводствени техничар, кроз банкарство, четворогодишњи профил. Затим, фриго-монтер – грејни и расхладни уређаји, који захтева компанија „Горење“ у великом делу. Значи, имамо јасно компаније које ово од нас захтевају и то је директна веза. Руковалац грађевинском механизацијом, што је јако тражено, и ту нам је стално повећање интереса. Због нараслог туризма као гране и великих могућности које та грана носи са собом, морали смо да модернизујемо туристичко-хотелијерског техничара јер новоотворени хотели захтевају потпуно другачије спремне младе људе за рад. Трговац мора да има једну модернизацију и формира се нови излаз кроз тзв. електронску врсту трговине. Значи, говоримо само о новим профилима. А могу вам рећи, чак и тај варилац – овде је неко од посланика констатовао да то не треба, да има три, да треба у Србији – има плату и до 2.000 евра. За 600 места аплицира 950 кандидата и ту је скок очигледан.

Савет послодаваца је укључен сада у системски рад на високом образовању. С друге стране, скоро смо при крају, обавестићемо јавност, око струковног образовања у Србији. Од летос смо подигли једну озбиљну праšину и успели да докажемо да је то образовање без икакве везе са привредом, да искључиво паразитира на леђима студената, а да Стратегија о високом образовању не да није додирнута него је заобиђена, која захтева већи квалитет и захтева већи број академских грађана. Уједно уводимо и универзитетске професоре који ће радити екстерну евалуацију високих струковних школа.

Заиста сада та блиска веза Министарства образовања и Привредне коморе има апсолутну везу са технолошким развојем. Сви наши институти су у тој функцији, са компанијама. Сви наши договори и ширење свих

даљих центара има везе и са технолошким парковима. Поред београдског, који је пун, где нема више ниједног квадрата за било који вид стартап компаније, новосадски је у интензивној фази завршавања и већ додаје нових 29.000 квадрата. У нишком смо прошле недеље поставили камен темељац и он ће за годину и три месеца бити готов. Једанаест милиона евра је припремљено. Стартапи се раде и у мањим универзитетским центрима, а говоримо да се раде само оне области које имају интензиван развој. Није то само више ИТ, свакако је све више пољопривреда, свакако је све више технологија разна.

Сада имамо један озбиљан задатак и доћи ћемо вероватно у неко догледно време у овај дом да објаснимо да смо у структури средњег образовања направили две озбиљне реформе: после четрдесет година, озбиљне гимназије, добили смо све међународне похвале, и направили озбиљну реформу у оквиру дуалног. Остао је онај највећи део, који је најскупљи, а непродуктиван је, а то је тзв. средње стручно образовање. У области техничких и технолошких наука имамо најнеатрактивнија занимања, а ту је потреба привреде велика.

Такође смо прошли кроз Одбор за образовање, и заиста даље говорим само о дуалном у ширем смислу, и убрзо ће бити у Скупштини закон о ученичком и студентском стандарду и новим моделима стипендирања добрих и перспективних ученика. Говоримо о новом закону, који је при крају, о тзв. дуалном образовању на високом нивоу, јер технички факултети (Машински у Београду, ЕТФ, Електронски, ФТН у Новом Саду) немају ниједног слободног студента за стипендирање ни на трећој ни на четвртој години. Послодавци који долазе код нас и у Комору морају да схвате да то мора да крену од почетка.

Ми смо јако разрадили један модел, у сарадњи са најбољим немачким покрајинама. Ако имамо добре уговоре са покрајинама као што је Баден-Виртемберг, ако говоримо са Баварском, Бранденбургом, Хесеном, онда смо ваљда изабрали најбоље партнере. Ако компанија која овде развија индустријски високотехнолошки ниво захтева да задржи те младе људе овде, јер она у Немачкој има довољно инжењера и других стручњака, она има 40% уштеде јер је разлика у трошковима живота у Немачкој и Србији управо толика.

У недавној посети Берлину са премијерком Брнабић поставили смо питање колика је плата, рецимо, те медицинске сестре у Берлину. Око 1.200 евра. Стан је 700 евра, трошкови живота не могу са 300 да се покрију, тешко је да се уштеди између 150-200 евра, врло тешко. Тако да не цветају руже, није баш тако како се прича.

С друге стране, јако је важно да ми радимо на новим технолошким моделима у сарадњи са великим компанијама. Дакле, 7. децембра ће у

Крагујевцу бити отворен први технолошки центар за тренинг, обуку људи који су завршили одређене струке и морају да се прилагођавају тржишту. То је оно што смо овде кроз Закон о Националном оквиру квалификација усвојили, значи кроз неформално образовање и кроз целоживотно образовање, или доживотно образовање, како год га волели звати. Могло је да се деси да нам силне раднике покупе „Сименс“ и групације којима они требају, у Чешкој фале радници, у Пољској фале, и да они оду тамо на обуке и не врате се. Србија улаже огроман напор да дизајнира шест центара, почев од Лесковца па до Суботице, крагујевачки је први, где се прави управо једна веза по вертикали. Две техничке школе у Крагујевцу су формиране као једна велика техничка школа, струковно техничко образовање се увезује као средња категорија са техничким факултетима у Крагујевцу, и уз овај центар који је уз јавно-приватно партнерство са компанијом „Милановић“ и „Мајнд групом“ је прва лиценцирана да по „Сименсу“ ради обуке.

У недавној посети, то је заиста хај-тек технологија, у Берлину опрема кошта шестсто милиона евра. Наши ђаци могу учити по тим стандардима. Када погледате како ради варилац, он је километрима далеко од места где ради, он не осећа ни смрад, има одређену кацигу као да игра неку сајбер игрицу. И низ других 3D штампача и CNC машина, где ниједна није јефтинеја од милион и по евра.

Када говоримо о таквом технолошком напретку и ономе што треба српској привреди, онда не говоримо о најпростијој радној снази него о високотехнолошким захтевима. Мислим да наше министарство, у сарадњи са Привредном комором Србије и другим гранама, са универзитетом, струковним образовањем и нашом науком, управо ради ону ствар која одговара захтевима привреде и прати их. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Што се тиче питања везаних за клиничке центре, оно што је сада у фази рада, то је Клинички центар Србије у Београду. Могу да вас обавестим да су радови у току и да је динамика у прописаним роковима, иде добро. Мислим да ће то да се заврши у предвиђеном року. Да не објашњавам колико ће то да значи за здравствени систем и за Београд и за целокупну Србију, за све пацијенте.

Документација за Клинички центар Војводине је готова. Састанак са Европском банком ће бити у наредних седам–десет дана, где очекујемо да ће се покренути процедура и за избор извођача радова за Војводину, односно за Нови Сад. Мислим да то све може да се заврши до пролећа, да се закључи уговор и да крену радови на пролеће за Нови Сад. Ту желим да

нагласим једну ствар: онај део који је био до нас, који је везан за пројектну јединицу, за Министарство и све, одрађен је; сад је остало да се испоштују процедуре Европске банке и зависи од њихове ажурности да то урадимо.

При самом крају је документација за Крагујевац, али пошто Европска банка инсистира на томе да се иде један по један пројекат, неће да раде два пројекта у исто време, и то ће бити завршено док се заврши процедура за Нови Сад. Бићемо спремни да се распише тај тендер за Крагујевац и у најкраћем року, по тој њиховој процедури, да се спроведе.

Што се тиче апарата, морам да вас обавестим, односно да обавестим све грађане Србије, да смо ми у завршној фази договора са Светском банком, а то је та кредитна линија где ћемо заменити све дотрајале скенере и магнетне резонанце у Србији. Морам да вас подсетим да имамо апарате који су стари преко десет, петнаест и двадесет година и да је апсолутно неисплативо да се они сервисирају и њихово одржавање много кошта. Тако да смо направили један програм да то буде као део скрининга за превенцију карцинома везано за дијагностику.

Сем магнетних резонанци и скенера, обновићемо све ултразвучне апарате, за целу Србију. Не само што ћемо обновити апарате који већ постоје и стари су, него ћемо купити нове апарате за поједине болнице које их тренутно немају. Урадили смо анализу и видели да су негде већи трошкови за транспорт пацијената до друге установе да би се урадила дијагностика скенером или магнетном резонанцом и да је исплативије да та установа има скенер или магнетну резонанцу, и да то има економски ефекат. То је једна ствар. А друга ствар, која је много битнија, јесте да пацијент остаје малтене у свом месту и не мора нигде да путује да му се одради комплетна дијагностика.

То је само део тих апарата. Оно што још мислимо, за шта је већ при крају процедура, то је набавка још једног акцелератора за Војводину и скенера који ће пратити тај акцелератор. Ми гледамо да не затворимо ту причу на томе, на још једном акцелератору и скенеру, него да нађемо начина и средстава, можда из нашег буџета, да купимо још један додатни акцелератор, да заменимо, они имају тамо три стара акцелератора. Да заменимо, јер постоје услови, значи имате простор, то је посебно опремљен простор да би се убацио акцелератор односно апарат за зрачење, и да то заменимо, да имају довољно, везано за Војводину.

Оно што је план за следећу годину, то је да су одвојена средства да идемо за још два ПЕТ скена, сада имамо два, један у Београду и један у Новом Саду, да имамо још два. И, да имамо циклотрон, односно једно постројење које ће производити то што је неопходно, те реагенсе који су неопходни да би радио ПЕТ скен. Само да подсетим наше грађане да ми ту имамо ограничен рад јер нама ти реагенси, изотопи стижу из Италије и

њихово време полураспада је само три дана. Они стижу уторком и онда ми само у уторак, среду и четвртак можемо да радимо прегледе, а осталих дана не јер истиче време полураспада. Овако, са још ова два ПЕТ скена и када будемо сами производили те изотопе, ми ћемо моћи да снабдемо тада наша четири апарата, ПЕТ скена, и они ће моћи да раде не само три дана него целу недељу. Не само што ћемо моћи да производимо за та четири апарата, него ћемо моћи да производимо изотопе и продајемо их у региону онима којима су неопходни, којима смо ми ближи, којима се више исплати да их узму од нас и због времена транспорта а сигуран сам да ћемо бити и конкурентни са ценом.

Планирана је и набавка акцелератора: још једног савременог акцелератора за Клинички центар Србије, такође још једног акцелератора за болницу „Бежанијска коса“.

То су планови где су одвојена средства само у следећој години, да не идем даље за неке ствари, неке најсавременије апарате за које мислим да можемо у наредном периоду да их набавимо, али под условом да се понашамо одговорно и да постоји финансијска дисциплина, без опуштања, и да буде довољно средстава да се уложи. Подсећам, здравство је изузетно скупо и без великог новца немогуће је то урадити.

Не само да ће ти апарати помоћи нашим пацијентима него ће и допринети да људи који заврше овде остану овде, јер ће имати прилику да раде на тим најбољим и најновијим апаратима, неће морати да иду у иностранство. Омогућавамо већ сада, и тада ћемо омогућити да дођу страни стручњаци и да их додатно обучавају овде, а све из разлога да помогнемо нашим пацијентима.

Тако да нас много новина очекује, уз неке измене и промене неких правилника и овога што ћемо причати у наредном периоду, што ће одговарати нашим пацијентима и целокупном здравственом систему. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лончар.

Реч има министар спорта и омладине Вања Удовичић.

Изволите.

ВАЊА УДОВИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване даме и господо народни посланици, хвала много на овом питању јер, као што сте и сами приметили, изградња Националног стадиона је много више од изградње спортског инфраструктурног објекта. Један такав велики, капитални инфраструктурни пројекат вуче са собом изградњу пратећих објеката на самом стадиону али и око стадиона, као и јачање инфраструктуре путне, што повлачи развијање целог једног дела града. Оно што је нама показала анализа ефеката када смо гледали у другим градовима где се градио национални стадион, показало се да тај

део града где се гради, реновира или прави национални стадион повлачи са собом велики број инвестиција и тај део града јача. Самим тим, желимо да Београд добије нови спортски симбол, једну модерну арену, један модеран стадион и да има нови, препознатљиви симбол, по чему би Београд био препознат.

С друге стране, изградња Националног стадиона повлачи могућност да можемо да се кандидујемо за највећа спортска такмичења. Желимо да организујемо у Србији завршницу, финале Лиге шампиона у фудбалу, желимо да организујемо, да конкуришемо и да се боримо са највећим земљама, да организујемо европско првенство у фудбалу, светско првенство у фудбалу.

Али није само спортски садржај на националним стадионима. Поред тога, можемо озбиљно да мислимо на јачање културног туризма, на јачање компанијског туризма. Желимо да кроз таква улагања повећамо број страних туриста који би дошли у нашу земљу.

Жеља нам је да кроз изградњу Националног стадиона појачамо и наше селекције, побољшамо услове за тренирање наших спортиста и да се наши спортисти припремају у нашој земљи, да не иду у иностранство, што смо већ успели у највећој мери да зауставимо, и да са јачом спортском инфраструктуром, са бољим и квалитетнијим дворанама и теренима наши спортисти остају у нашој земљи и припремају се овде.

Нама је жеља, пошто је ово година апсолутних рекорда, у овој години имамо највећи број освојених медаља када гледамо претходних деветнаест година... Године 2013. Србија је освојила само дванаест медаља; засад, Србија је освојила 45 медаља, скоро три пута више у односу на пре пет година Србија има више медаља, и тежићемо у наредном периоду да освојимо још више медаља.

Ова година је рекордна и када је реч о давању стипендија нашим спортистима, када је реч о организацији великих европских, међународних такмичења, првенствено мислим на организацију Фајнал фора у кошарци, али и три европска такмичења која је Србија организовала ове године, што се никада није десило када је реч о спорту, али и када је реч о изградњи спортске инфраструктуре. Сутра се отвара реновиран стадион у Суботици, сутра отварамо прву фазу реновираног стадиона у Суботици. Реновирани смо трим-стазу, тј. атлетску стазу, која је реновирана по свим европским и светским стандардима, па ће Суботица моћи да конкурише за организацију међународних такмичења. Дата је могућност да атлетичари имају најбоље услове – промењен је терен, свлачионице су у потпуности адаптиране, тако да Суботица добија од сутра ново место којим ће се дичити а и суботички фудбалери моћи ће да играју на најмодернијем стадиону, од сутра па надаље.

То је само прва фаза, јер нама је жеља да се реновирају и трибине у Суботици, али и још десет стадиона широм Србије у наредне три године да завршимо, да би Србија могла да се дичи са десет најмодернијих стадиона и да на тај начин конкуришемо за организацију и нижих такмичења али и да будемо конкурентни када је реч о нашем клупском фудбалском такмичењу. Јер наш фудбал сада бележи врхунске резултате, поново, и наш клупски фудбал али и репрезентативни фудбал има значајну улогу на међународном такмичењу. Жеља нам је да кроз оваква улагања поспешимо и развој фудбала у Србији.

Сматрамо да све ово није трошак и да давањем у спорт и спортску инфраструктуру улажемо у нашу садашњост, улажемо у нашу будућност, подстичемо једну нову вредност али, пошто је ту и министар здравља, и превентивно утичемо на здравље наше нације убудуће. Зна се да истраживања кажу да данашњи један динар уложен у спорт јесу три динара мање уложена у здравство. Желимо данас да улажемо у нашу будућност, желимо да касније мање дајемо у здравство и желимо да кроз спорт промовишемо здраве стилове живота, да подстакнемо све грађане да се баве рекреацијом, да се баве спортом, да прихвате здраве стилове живота.

Мени је драго да ће Србија у наредном периоду бити домаћин великих међународних такмичења, што смо заслужили врхунским домаћинством али и добром спортском инфраструктуром. Следеће године Србија је домаћин Европског првенства за жене у кошарци, 2021. године смо домаћин Европског првенства за жене у одбојци заједно са Бугарском и Румунијом, што је тест за кандидатуру за европско и светско такмичење 2028. и 2030. у фудбалу. Желимо да на тај начин привучемо што већи број деце, али и да изградимо нову спортску инфраструктуру.

Жеља нам је да у наредне три године десет наших највећих савеза добије своју националну кућу и да има своје место где ће тренирати, најквалитетније и најбоље услове за обављање онога што наши спортисти најбоље знају, а то је да на међународним такмичењима освајају највећа одличја. Жеља нам је и да они мали спортови који нас сада поново, после четрдесет година, веселе на међународним такмичењима, првенствено мислим на карате, таеквондо, џудо, рвање, кик-бокс али и на друге спортове који су сада већ постали стандардни када је реч о освајању медаља, имају најбоље услове у својој земљи и да из региона али и из целокупне Европе и света долазе спортисти у нашу земљу, да се припремају са нашим спортистима и, понављам, да поново подстакнемо економију наше земље кроз јачање спортског туризма. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Удовичићу.

Реч има министар Синиша Мали.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Господине Ристичевићу, мислим да сте поставили једно веома добро питање. Мислим да грађани Србије имају право да знају податке и статус имовине свих јавних функционера и свих оних који се баве политиком у Србији. Полазимо од себе, више пута је и моја имовина била проверавана на такав начин.

Интересантно је да те десетине хиљада евра или долара које је Вук Јеремић примио у претходном периоду, а то сазнајемо сада, и из Кине, из Америке, из неких других земаља... Видећемо и проверићу, у овом тренутку немам сазнања да ли је пријавио или није пријавио, али ћемо проверити, видећемо шта је од своје имовине пријавио, шта није и да ли је испоштовао Пореску управу Републике Србије.

Оно што је мени још важније, то је да ми наредне године, као што сам имао прилику данас да кажем, планирамо велику реформу Пореске управе, велику реформу пореског система у целини. Мислим да ћемо на такав начин наше пореске органе направити да буду још ефикаснији и још бољи, како би грађани Србије у сваком тренутку имали информацију управо по природи ствари коју сте ви навели, да ли је и колико новца Вук Јеремић примио из разних извора по целом свету и да ли је то пријавио или није пријавио Пореској управи. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Мали.

Захваљујем потпредседнику Владе и министрима у Влади Републике Србије на раду и одговорима на питања посланика.

Завршавамо седницу и рад у делу седнице који се односи на посланичка питања. Обавештавам народне посланике да настављамо са радом сутра у 10.00 часова. Хвала.

(Седница је прекинута у 19.00 часова.)